

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1980

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
245

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 982

Περί κυρώσεως του Γενικού Κανονισμού Υπηρεσίας εις τὸν Στρατόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰ άρθρα 5 παράγραφος 8 καὶ 18 παράγραφος 1 ἐδάφιοι ε' τοῦ Νόμου 660/77 «περὶ Ὑπουργίου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τῶν Ὁργάνων τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως καὶ Ἑλέγχου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ010/322206/1042/16 Μαΐου 1980 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης «περὶ ἀναθέσεως ἀρμοδιοτήτων Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 72/16 Ἀπριλίου 1979 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Τὴν ἀπὸ 15 Μαρτίου 1980 πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ τὸν συντονισμόν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 463/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς Ὑπηρεσίας εἰς τὸν Στρατόν ὡς Στρατιωτικὸς Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθ. 20—1 (ΣΚ 20—1) ἔχων ὡς ἀκολούθως:

ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀποστολὴ καὶ χαρακτὴρ τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρον 1.

Ἀποστολὴ τοῦ Στρατοῦ.

1. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Στρατοῦ εἶναι, διὰ τῆς ἰσχύος τῶν ὀπλῶν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀμυναν τῆς Χώρας καὶ νὰ ὑπερσπύσῃ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τῆς Πατρίδος, τὸ θέσει τοῦ Συντάγματος ἰσχύον πολιτικῶν

καθεστῶς καὶ τὸ νομίμως ὑφιστάμενον κοινωνικὸν σύστημα, καθὼς καὶ τὴν ζωὴν τοῦ πληθυσμοῦ, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἐναντὶ οἰασδήποτε μορφῆς ἐπιθέσεως προερχομένης ἐξ ἐξωτερικῶν ἢ ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν.

2. Ὁ Στρατός, πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὴν Πατρίδα, τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, εἶναι ὑπερήρης καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς ἐθνικῆς ἰδέας.

3. Ἰδεολογίαι, αἱ ὁποῖαι ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ἀνατροπὴν ἢ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ θέσει τοῦ Συντάγματος ἰσχύοντος πολιτικοῦ καθεστώτος καὶ τοῦ νομίμως ὑφισταμένου κοινωνικοῦ συστήματος, ἢ τὴν ἀμέλυνσιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν Ἑλλήνων ἢ θέτουν εἰς κίνδυνον τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τῆς Πατρίδος, ἀντίκειται ἀπολύτως πρὸς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ στρατιωτικοῦ.

4. Οἰαδήποτε πολιτικὴ δραστηριότης ἢ ἄσκησης πολιτικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὸν Στρατόν ἀπαγορεύεται.

5. Οἱ στρατιωτικοὶ δὲν συζητοῦν τὰς ἐντολάς καὶ ὅταν διατάσσονται ὑπὸ τοῦ ἡγήτορός των, ὑπακούουν πάντοτε καὶ ἐκτελοῦν ἀδιστακτικῶς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρεταί.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὁ Ἕλλην ἢ Ἑλληνίς ὅταν καλεῖται ὑπὸ τοῦ Νόμου εἰς τὴν ἐνεργίαν τοῦ Στρατοῦ ὑπηρεσίαν, ἀναλαμβάνει τὸ ἱερὸν καθήκον τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Πατρίδος καὶ ἐπιούρειται ἐξαιρετικὰ καθήκοντα καὶ εὐθύναις.

2. Διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ προσηνισμοῦ, ὁ στρατιωτικὸς πρέπει νὰ εἶναι προικισμένος μετὰ τὰς ἀρετὰς τῆς φιλοπατρίας, τῆς ἀνδρείας, τῆς καρτερίας, τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος καὶ τῆς πειθαρχίας.

3. Αἱ ἀρεταὶ αὗται, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὰς κυρίας ἡθικὰς δυνάμεις τοῦ Στρατοῦ, προϋποθέτουν ἀνάλογον διαγωγὴν εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας, τοῦ σχολείου καὶ τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ σφραγίζονται καὶ σταθεροποιῶνται κυρίως διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀγωγῆς.

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΡΕΤΑΙ

4. Ἡ φιλοπατρία.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ Ἕλληνοῦ καὶ ἡ πίστις πρὸς τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἀποτελοῦν τὸν βασικὸν ἠθικὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ Ἑλλήνος στρατιώτου.

Ὁ ἡγήτωρ πρέπει νὰ καταβάλλῃ τὸ μέγιστον τῶν προσπαθειῶν του διὰ νὰ ἀναπτύξῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ τὴν ἐθνικὴν

συνείδησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐμπνεύσει εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπερηράνειαν διὰ τὴν καταγωγὴν των, τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ μέλλον τοῦ Ἑθνους καὶ τὴν προθυμίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ τῆς τιμῆς τῆς Πατρίδος.

5. Ἡ Ἀνδρεία.

Ἡ ὁνδρεία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴ τοῦ πολεμιστοῦ.

Τὸ κύριον συστατικὸν αὐτῆς εἶναι τὸ θάρρος ἔναντι τῶν κινδύνων τῆς ζωῆς.

Τὸ θάρρος προϋποθέτει, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡθικὰ κίνητρα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐθισμόν πρὸς διακινδύνευσιν.

Ἡ πρὸς ἀνδρείαν ἀγωγὴ εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡθικῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ φυσικῇ. Ἡ πρὸς ἀνδρείαν ἡθικὴ ἀγωγὴ τοῦ στρατιωτικοῦ πρέπει ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἑνὸς ὑψηλοῦ συναισθηματοῦ ἀτομικῆς τιμῆς, ὑπερηφάνειας καὶ ἐπιθυμίας πρὸς διάκρισιν, δεδομένου ὅτι αὐτὰ ὁμοῦ μετὰ τῆς πίστεως πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν καὶ τῆς πίστεως πρὸς τὸν ἀρχηγὸν ἀποτελοῦν τὰ κυριώτερα κίνητρα τὰ ὁποῖα ὠθοῦν τὸ ἄτομον εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν κινδύνων.

Ἡ πρὸς ἀνδρείαν φυσικὴ ἀγωγὴ πρέπει ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐθισμόν τοῦ στρατιώτου πρὸς διακινδύνευσιν καὶ τὴν ἐκ τούτου ἐνίσχυσιν τῆς αὐτοπεποιθήσεώς του καὶ τὴν ἰσχυροποίησιν τοῦ νευρικοῦ συστήματός του, διὰ καταλλήλων ἀσκήσεων καὶ ἀθλημάτων.

6. Ἡ Καρτερία.

Ὁ πόλεμος θέτει εἰς δοκιμασίαν ὄχι μόνον τὰς ἡθικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς σωματικὰς δυνάμεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀντοχὴ εἰς τοὺς κόπους, τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰς στερήσεις, ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προσόν τοῦ πολεμιστοῦ.

Διὰ νὰ θυνῇ ὁ στρατιωτικὸς νὰ ὑποφέρῃ μετὰ καρτερίας οἰονδήποτε κόπον, οἰονδήποτε κακουχίαν καὶ οἰονδήποτε στέρησιν, χρειάζεται δυνάμιν ψυχῆς καὶ σώματος, ἡ ὁποία ἀποκτάται διὰ τῆς ἀσκήσεως. Ἐνεκα τούτου τὰ Στρατεύματα πρέπει, ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς εἰρήνης, ν' ἀκούονται συχνά, καὶ ὑπὸ δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, μέχρι τοῦ ὁρίου τῆς ἀντοχῆς των.

Μόνον ἔτσι τὸ ἄτομον ἀποκτᾷ συνείδησιν τῶν δυνάμεών του καὶ μόνον ὅταν γυμνασθῇ διὰ νὰ ὑπομένῃ τὰς ἐθελουσίας ταλαιπωρίας καὶ κακουχίας διὰ θυνῇ νὰ ὑπομείνῃ καὶ αὐτὰς τοῦ πολέμου.

Ὁ στρατιώτης εἶναι ἐξ ἴσου ὑπερήφανος διὰ μίαν ὑπερνικηθεῖσαν κακουχίαν ὅσον καὶ διὰ ἓνα ὑπερνικηθέντα κίνδυνον.

7. Τὸ Στρατιωτικὸν Πνεῦμα.

Ὁ Στρατὶς εἶναι κοινότης ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐτάχθησαν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Ἑθνους. Ἡ εὐγενὴς καὶ ὑψηλὴ αὐτῇ ἀποστολῇ πρέπει ν' ἀναπτύσσῃ ἰσχυροὺς συναισθηματικούς δεσμούς μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν ὡς μεταξὺ μελῶν οἰκογενείας.

Τὸ κοινὸν αὐτὸ συναίσθημα τὸ ὁποῖον διακατέχει τοὺς στρατιωτικούς, ὡς ὁμάδα μὲ κοινὰ ἐνδιαφέροντα καὶ κοινὴν ἀποστολήν, καὶ τὸ ὁποῖον συνεπάγεται ἀφοσίωσιν τοῦ ἀτόμου πρὸς τὴν ὁμάδα, ὑπερηφάνειαν καὶ τιμὴν δι' αὐτὴν καὶ προθυμίαν πρὸς αὐτοθύσιαν τοῦ ἐνὸς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, εἶναι τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα.

Τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα ἐνώνει ὅλους τοὺς στρατιωτικούς, ἀναπτύσσει εἰς αὐτοὺς τὸ αἰσθηματὶκὸν τῶν ἰδιωτέρων εὐδυνῶν των καὶ τοὺς παραινεῖ νὰ ὑπηρετοῦν μὲ ἀντιμύνητα καὶ αὐταπάρνησιν. Ἐκδηλοῦται διὰ τοῦ θάρρους, τῆς πενιθορίας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης. Ἡ ὑψηλοτέρα του ἑκφρασις εἶναι τὸ αἰσθηματὶκὸν τιμῆς, ἐκτιμώμενον ἐπὶ τοῦ αὐτοσεβασμοῦ καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἄλλων, ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ στρατιωτικοῦ ν' ἀνήκῃ εἰς Στρατιωτικὴν Μονάδα (πνεῦμα Μονάδος) καὶ ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν Πατρίδα. Τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα εἶναι κατ' ἐξοχὴν ὁμαδικὴ ἀρετὴ τοῦ Στρατοῦ. Αὐτὸ ἀναπτύσσεται κυρίως ἐντὸς τῆς Μονάδος.

Τὸ «πνεῦμα Μονάδος» εἶναι μερικωτέρα ἐκδήλωσις τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος τὸ τελευταῖον ὅμως αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ τοῦ πρώτου. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος οὐδέποτε πρέπει νὰ φέιδεται κόπων

διὰ νὰ ἀναπτύξῃ εἰς τοὺς ὑφισταμένους του τὸ πνεῦμα Μονάδος. Ὁμολογῶντας τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν κατὰ τὸν ὅσον ὡς αἰσθημάτων τιμὴν καὶ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν Μονάδα των καὶ νὰ ἐργάζονται μὲ ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν διὰ τὴν προκοπὴν καὶ τὴν διάκρισιν αὐτῆς.

Πρὸς ἐπιτελεῖν τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀρκοῦν μόνον αἱ ἡθικαὶ διδασκαλίαι καὶ ἡ ὑπόμνησις τῶν κατορθωμάτων τῆς Μονάδος εἰς τοὺς διαφόρους ἐθνικούς ἀγῶνας, ἀλλὰ καὶ τὰ καθήματα ἐπιτεύγματα τῆς Μονάδος εἰς ὅλους τοὺς τομείς τῆς δραστηριότητος αὐτῆς, καθὼς καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν καλὴν διαδίκασιν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν πάσης φύσεως ἀναγκῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Μονάδος.

Οἱ διοικηταὶ μεγαλυτέρων κλιμακίων ἐξ ἄλλου ὀφείλουν ν' ἀναπτύσσουν τὴν εὐγενὴ ἑμιλλαν μεταξὺ τῶν ὑφισταμένων των κλιμακίων.

8. Ἡ Πειθαρχία.

Ἡ πειθαρχία εἶναι ἡ βασικὴ στρατιωτικὴ ἀρετὴ καὶ ἡ πρωταρχικὴ δύναμις ἡ ὁποία διατηρεῖ εἰς συνοχὴν τὸν Στρατόν. Ὅλοι αἱ ἄλλαι στρατιωτικαὶ ἀρεταὶ ἀποβαίνουν ἀνωφελεῖς καὶ ἄκαρποι χωρὶς τὴν ὑποταγὴν τῶν ἀτομικῶν θελήσεων καὶ δραστηριοτήτων εἰς τὰς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας, τὰς ὁποίας, μίᾳ ὑπεράνω τῶν ἀτόμων ὑφισταμένη θέλῃς καθορίζει, ὡς ὑποχρεωτικούς κανόνους συμπεριφορᾶς καὶ δράσεως.

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΗΓΗΤΩΡ

9. Ὁ Καλὸς Στρατιώτης.

Ἀτομον προικισμένον μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσας ἀρετάς, πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, κατ' ἐξοχὴν ἀνδρείαν ἐνώπιον τῶν ἐνόπλων ἐχθρῶν τοῦ Ἑθνους, πρόθυμον νὰ προσφέρῃ καὶ αὐτὴν τὴν πολυτίμητον ζωὴν του διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Πατρίδος ὑπομένον μετὰ καρτερίας τοὺς κόπους καὶ τὰς στερήσεις, θεωροῦν αὐτὰ ὡς μέσα διὰ τὴν νίκην, εὐπειθεῖς πρὸς πάντα ἀνωτέρον του, ἐπιμελὲς περὶ τὴν ἐκπαίδευσίν του, κόσμιον καὶ σεμνόν, ἐχέμυθον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ στρατιωτικὰ μυστικά ἐγγεῖν, ἀγαθὸν πρὸς τοὺς συναδέλφους του καὶ εὐγενὲς πρὸς τοὺς πολίτας, σῶφρον καὶ ἀξιοπρεπὲς ἀποφεύγον πᾶσαν διαφύραν καὶ κακὴν ἔξιν προσηλωμένον δὲ μόνον εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας του, ὁ στρατιώτης ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης πάντων τῶν ἀνωτέρω του, τῆς ἀγάπης τῶν συναδέλφων του καὶ τῶν πολιτῶν.

10. Ὁ Καλὸς Ἡγέτωρ.

Ὁ ἡγέτωρ ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου βαθμφοροῦ ἐπωμιζόμενος τὴν ἀποστολήν καὶ τὴν εὐθύνην νὰ διαμορφώσῃ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένους εἰς καλοὺς στρατιώτας, πρέπει ὁ ἴδιος νὰ ἔχῃ τὰ ἀνωτέρω προσόντα εἰς ὑψίστον βαθμὸν καὶ νὰ παρέχῃ τὸν ἑαυτὸν του πάντοτε ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Εὐλικρινής, εὐπροσέγγηρος καὶ δίκαιος πρὸς πάντα κατώτερον, ἔχων πίστιν εἰς τὴν ἀποστολήν του καὶ συναίσθησιν τῆς ἐξουσίας του, ἀποφασιστικὸς καὶ δραστήριος, ψύχραιμος καὶ αὐτοκυρίαρχος, θετικὸς καὶ σταθερὸς, ἀναπτύσσων πρωτοβουλίαν καὶ ἀναλαβάνων εὐθύνας, ἀρτίως κατηρτισμένος ἐπαγγελματικῶς, ἐνδιαφερόμενος εὐλικρινῶς, διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένους καὶ μεριμνῶν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν των, ὁ ἡγέτωρ ἀπολαύει τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς μετὰ σεβασμοῦ ὑποταγῆς τῶν κατωτέρων του.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Στρατιωτικὸς Ὅρκος.

1. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ τὸν ἀκόλουθον ὅρκον ἐπὶ τῆς σημαίας καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου:

«Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα Ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, τοὺς Νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ Κράτους»

ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου·

Νὰ ἐκτελῶ προθύμως καὶ ἄνευ ἀντιλογίας τὰς διαταγὰς τῶν·

Νὰ ὑπερασπίζω μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν, μέχρι τῆς τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός μου, τὰς σημαίας·
Νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω μὲν ὅσον ἀποχωρίζομαι ποτὲ ἀπ' αὐτῶν·

Νὰ φυλάττω δὲ ἀκριβῶς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους·

Καὶ νὰ διαγῶ ἐν γένει ὡς πιστὸς καὶ φιλότιμος στρατιώτης».

2. Ὁ ὅρκος εἶναι ἡ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν συμβόλων ἐπισήμως διδομένη ὑπόσχεσις ὑπὸ τοῦ ὀρκιζομένου ὅτι αὐτὸς θὰ τηρήσῃ πιστῶς τὰς εἰς τὸν ὅρκον περιλαμβανόμενας ἐπιταγὰς.

Τῆς ὑποσχέσεως αὐτῆς ἀπαλλάσσεται ὁ ὀρκισθεὶς μετὰ τὴν ἐξόδον τοῦ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ καὶ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

3. Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ὅρκου ἀναλαμβάνονται αὐτομάτως ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς ἐφεδρείας εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀνακαλουμένων ἢ ἐπιστρατευομένων ἄνευ νέας ὀρκωμοσίας.

4. Οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν ὑποβάλλονται εἰς ὀρκωμοσίαν ἔστω καὶ ἐὰν εἶχον προηγουμένως ὀρκισθῇ ὡς μαθηταὶ παραγωγικῶν Σχολῶν ἢ ὡς ὀπλίται. Ὑπαξιωματικοὶ προαγόμενοι εἰς Ἀνθυπασιπστάς δὲν ὑποβάλλονται εἰς νέαν ὀρκωμοσίαν.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὀρκωμοσιῶν τῆς παραγράφου 4 ἀνωτέρω συντάσσεται πρακτικὸν ὀρκωμοσίας κατὰ τὸ Ὑπόδειγμα I, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Σύνθεσις καὶ Ὁργάνωσις Στρατοῦ.

Ἄρθρον 4.

Σύνθεσις τοῦ Στρατοῦ.

ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ — ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΕΦΕΔΡΕΙΑ

1. Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν ἐνεργὸν τακτικὸν Στρατὸν, τὴν Ἐθνοφυλακὴν καὶ τὴν ἐφεδρείαν.

2. Ὁ ἐνεργὸς τακτικὸς Στρατὸς περιλαμβάνει τὸ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ ἔχει ὡς κύριον ἔργον τὴν διεξαγωγὴν τοῦ κατὰ ξηρὰν Πολέμου.

3. Ἡ Ἐθνοφυλακὴ περιλαμβάνει τὸ προσωπικὸν, τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ ἀποτελεῖ ὀργανικὴν ἑνοπλον δύναμιν τοῦ Στρατοῦ Ἐπὶ ξηρᾶς. Συγκροτεῖται ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς εἰρήνης καὶ ἔχει ὡς γενικὴν ἀποστολὴν τὴν κάλυψιν ἐν εἰρήνῃ καὶ πολέμῳ τῶν ἀναγκῶν ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, τὴν διατήρησιν καὶ ἐπαύξεισιν τῆς μαχητικῆς ἰκανότητος τῆς ἐφεδρείας, ὡς καὶ τὴν ὑποβοήθησιν γενικώτερον τοῦ τακτικοῦ Στρατοῦ ἐν Πολέμῳ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν κατὰ ξηρὰν ἐπιχειρήσεων.

4. Ἡ ἐφεδρεία περιλαμβάνει τὸ στρατιωτικῶς ἐκπαιδευμένον ἢ μὴ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον δὲν ὑπηρετεῖ καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἐκπληρώσει καθ' ὅσον οἰονδήποτε τρόπον τὰς στρατιωτικὰς τοῦ ὑποχρεώσεως καὶ ὑπόκειται εἰς ἐκπλήρωσιν ἐφεδρικῆς ὑποχρεώσεως μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν νόμων προβλεπομένου ὁρίου ἡλικίας.

5. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἀφορᾷ εἰς τὸν ἐνεργὸν τακτικὸν Στρατὸν. Οἱ ἄνδρες τῆς Ἐθνοφυλακῆς ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μόνον κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐκτελοῦν διατεταγμένην ὑπηρεσίαν. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐφεδρείας δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΑ

6. Οἱ δύο ἐστὶν κλάδοι τοῦ Στρατοῦ εἶναι τὰ Ὅπλα καὶ τὰ Σώματα.

7. Ὅπλα καλοῦνται τὰ στοιχεῖα τοῦ Στρατοῦ τῶν ὁποίων κυρία ἀποστολὴ εἶναι ἡ διεξαγωγὴ τοῦ ἀγώνος ἢ ἡ ἀμείνων

συμμετοχὴ εἰς τοῦτον. Αὐτὰ εἶναι τὸ Πεζικόν, τὸ Ἱππικόν—Τεθωρακισμένον, τὸ Πυροβολικόν, τὸ Μηχανικόν καὶ αἱ Διαδιδάσεις.

8. Σώματα καλοῦνται τὰ στοιχεῖα τοῦ Στρατοῦ, τὰ ὁποῖα διαθέτουν Μονάδας ἐκστρατείας καὶ παρέχουν ὑποστήριξιν Διοικητικῆς Μερήμνης.

Αὐτὰ εἶναι τὸ Τεχνικόν, τὸ τοῦ Ἐφοδιασμοῦ καὶ Μεταφορῶν, τὸ τοῦ Ὑλικοῦ Πολέμου καὶ τὸ Ὑγειονομικόν.

Ἐπίσης Σώματα καλοῦνται καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ Στρατοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν διαθέτουν Μονάδας Ἐκστρατείας, ἀλλὰ παρέχουν πάσης φύσεως ὑποστήριξιν Διοικητικῆς Μερήμνης. Αὐτὰ εἶναι τὸ Οἰκονομικόν, τὸ Γεωγραφικόν, τὸ Ἐλεγκτικόν,

τὸ Στρατολογικόν, τὸ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέων, τὸ Ταχυδρομικόν, τὸ Μουσικόν, τὸ τῶν Φροντιστῶν καὶ τὸ τῶν Ἀρχιτεχνιτῶν Ὀπλων.

Κοινὰ Σώματα Ἐνόπλων Δυνάμεων εἶναι τὸ Δικαστικόν, τὸ Θρησκευτικόν καὶ τὸ τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

9. Ἀπὸ ἀπόψεως τρόπου εἰσόδου τῶν εἰς τὸν Στρατὸν οἱ στρατιωτικοὶ διακρίνονται εἰς μόνιμους, ἐθελοντάς καὶ στρατευμένους.

10. Μόνιμοι στρατιωτικοὶ εἶναι οἱ καταταγέντες εἰς τὸν Στρατὸν διὰ νὰ σταδιοδρομήσουν εἰς αὐτόν. Οὗτοι προέρχονται ἐκ τῶν παραγωγικῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ἢ ἐξ ἀρχικῆς κατατάξεως ἢ ἐκ μονιμοποιήσεως. Οἱ εἰδικῆς μονιμότητος στρατιωτικοὶ θεωροῦνται ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὡς μόνιμοι Στρατιωτικοί.

11. Ἐθελονταὶ στρατιωτικοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατετάγησαν ἐθελοντικῶς εἰς τὸν Στρατὸν καὶ ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσουν εἰς αὐτόν ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον. Αὐτοὶ διατηροῦν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐθελοντοῦ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον ἀνακαταταγῇ, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀρχικῆς ταύτης ὑποχρεώσεως τῶν (ἀνακαταταγμένοι ἐθελονταί).

12. Στρατευμένοι στρατιωτικοὶ εἶναι:

α. Οἱ κατόπιν προκλητέως καταταγέντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ, βάσει τοῦ περὶ Στρατολογίας Νόμου, καὶ ὑπηρετοῦντες τὴν θητείαν τῶν.

Ἐκ τούτων οἱ μὲν ὀπλίται καλοῦνται «κληρωτοί» οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ «ἐφεδρῶν».

Οἱ ἀνωτέρω, ἐφ' ὅσον, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς θητείας τῶν, τηρηθῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα, καλοῦνται «κληρωτοὶ ἐν παρατεταμένῃ θητείᾳ» καὶ «ἐφεδρῶν ἐν παρατεταμένῃ θητείᾳ».

β. Οἱ ἐκ τῆς ἐφεδρείας ἀνακαλούμενοι εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἢ ἐπιστρατευόμενοι. Ἀναλόγως τῆς κατηγορίας ἐκ τῆς ὁποίας προέρχονται οὗτοι καλοῦνται, μόνιμοι ἐξ ἐφεδρείας, ἐφεδρῶν ἐξ ἐφεδρείας καὶ κληρωτοὶ ἐξ ἐφεδρείας.

13. Οἱ μαθηταὶ τῶν Στρατιωτικῶν Παραγωγικῶν Σχολῶν. Θεωροῦνται μὲν στρατιωτικοὶ ἀλλὰ διέπονται ἀπὸ ἰδιαιτέρον στρατιωτικὸν καθεστὼς καθοριζόμενον ὑπὸ τῶν Ὁργανισμῶν τῶν Οἰκείων Σχολῶν. Αὐτοὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μόνον ἐφ' ὅσον αὐτοὶ δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς τῶν Ὁργανισμῶν τῶν Σχολῶν.

Ἄρθρον 5.

Γενικὴ Ὁργάνωσις τοῦ Στρατοῦ.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὁ Στρατὸς εἶναι ὀργανωμένος εἰς Μονάδας, Συγκροτήματα καὶ Σχηματισμοὺς.

2. Αἱ Μονάδες, τὰ Συγκροτήματα καὶ οἱ Σχηματισμοὶ εἶναι Στρατιωτικαὶ Ἀρχαί, μὲ διοικητικὴν αὐτοτέλειαν, διαθέτουν ἐπίσημον σφραγίδα καὶ ἴδιον πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας.

Οἱ διοικηταὶ τῶν Μονάδων, τῶν Συγκροτημάτων καὶ τῶν Σχηματισμῶν ὀρίζονται ὀνομαστικῶς ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν ἰσχυόντων Νόμων, ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

ΜΟΝΑΔΕΣ.

3. Μονάδες είναι στρατιωτική ὀργάνωσις Ὀπλου ἢ Σώματος τῆς ὁποίας ἡ ἰδρυσις καθῶς καὶ ὀργανικὴ σύνθεσις εἰς προσωπικὸν καὶ ὕλικόν καθορίζεται ὑπὸ τῆς, βάσει τῶν κειμένων Νόμων, ἀρμοδίας Ἀρχῆς. Εἶναι τὸ κατώτερον κλιμάκιον τὸ ὁποῖον ἔχει διοικητικὴν αὐτοτέλειαν.

4. Μονάδες Ὀπλων.

α) Διὰ τὰ Ὀπλα βασικὴ Μονὰς εἶναι τὸ Τάγμα (διὰ τὸ Πεζικόν, τὸ Μηχανικόν καὶ τὰς Διαβιβάσεις), ἡ Ἐπιλαρχία (διὰ τὸ Ἱππικόν—Τεθωρακισμένα) καὶ ἡ Μοῖρα (διὰ τὸ Πυροβολικόν).

β) Τὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἡ Μονὰς καλοῦνται Ὑπομονάδες. Διὰ τὰ Ὀπλα βασικὴ Ὑπομονὰς εἶναι ὁ Λόχος (διὰ τὸ Πεζικόν, τὸ Μηχανικόν καὶ τὰς Διαβιβάσεις) ἢ Ἴλη (διὰ τὸ Ἱππικόν—Τεθωρακισμένα) καὶ ἡ Πυροβολαρχία (διὰ τὸ Πυροβολικόν).

γ) Αἱ Ὑπομονάδες Ὀπλων ὑποδιαιροῦνται περαιτέρω εἰς Διμοιρίας (διὰ τὸ Πεζικόν, τὸ Μηχανικόν καὶ τὰς Διαβιβάσεις) καὶ εἰς Οὐλαμούς (διὰ τὸ Ἱππικόν—Τεθωρακισμένα καὶ τὸ Πυροβολικόν).

Ἡ Διμορία καὶ ὁ Οὐλαμός εἶναι τὰ κατώτερα κλιμάκια, τὰ ὁποῖα κανονικῶς, διοικοῦνται ὑπὸ Ἀξιωματικοῦ ἢ Ἀνθυπατιστοῦ.

Αἱ Διμοιρίαι καὶ οἱ Οὐλαμοὶ περαιτέρω ὑποδιαιροῦνται εἰς Ὁμάδας (δι' ἅπαντα τὰ Ὀπλα πλὴν τοῦ Πυροβολικοῦ) καὶ τὰ Στοιχεῖα (διὰ τὸ Πυροβολικόν).

Ἡ Ὁμάς καὶ τὸ Στοιχεῖον διοικοῦνται, κανονικῶς, ὑπὸ Ὑπαξιωματικοῦ καὶ ἀποτελοῦν τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς ὀργανώσεως τοῦ Στρατοῦ.

δ) Οἱ μὲν διοικηταὶ τῶν Ὑπομονάδων ὀρίζονται διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Μονάδος, οἱ δὲ Διοικηταὶ τῶν Διμοριῶν καὶ Οὐλαμῶν διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Ὑπομονάδος.

5. Μονάδες Σωμάτων.

Ὅρισμένα Μονάδες μερικῶν Σωμάτων ἔχουν παρομοίαν ὀργάνωσιν μὲ τὴν τῶν Μονάδων τῶν Ὀπλων καὶ τοὺς αὐτοὺς τίτλους, ἤτοι Τάγμα, Λόχος, Διμορία, Ὁμάς.

Αἱ ὑπόλοιποι Μονάδες Σωμάτων ἔχουν διάφορον ὀργάνωσιν καὶ χρησιμοποιοῦν τίτλους ἐνδεικτικούς τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον διεξάγουσιν, ὡς Νοσοκομεῖον, Συνεργεῖον, Ταμεῖον, Ἀποθήκη κλπ.

Οἱ Διοικηταὶ μερικῶν Μονάδων τῶν Σωμάτων καλοῦνται Διευθυνταί.

6. Γενικαὶ Μονάδες.

Γενικαὶ Μονάδες εἶναι αἱ Μονάδες αἱ ὁποῖαι δὲν ἀνήκουν εἰς συγκεκριμένον Ὀπλον ἢ Σῶμα. Τὸ προσωπικόν τούτων δυνατόν νὰ προέρχεται ἐκ διαφόρων Ὀπλων ἢ Σωμάτων.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ.

7. Τὸ Συγκρότημα εἶναι σύνολον Μονάδων τοῦ αὐτοῦ Ὀπλου, ὑπὸ ἐνιαίαν διοίκησιν.

8. Βασικόν Συγκρότημα εἶναι τὸ Σύνταγμα (διὰ τὸ Πεζικόν καὶ τὰς Εἰδικὰς Δυνάμεις), ἡ Διοίκησις Πυροβολικοῦ καὶ ἡ Ὁμάς Πυροβολικοῦ (διὰ τὸ Πυροβολικόν).

9. Τακτικόν Συγκρότημα.

Διὰ σκοποὺς ἐπιχειρήσεων εἶναι δυνατόν νὰ ὑπαχθούσιν Μονάδες, Ὑπομονάδες ἢ Διμοιρίαι - Οὐλαμοὶ διαφόρων Ὀπλων καὶ Σωμάτων ὑπὸ διοίκησιν Συντάγματος ἢ μικροτέρου κλιμακίου Πεζικοῦ ἢ Τεθωρακισμένων. Ἡ ὀργάνωσις αὕτη καλεῖται Τακτικόν Συγκρότημα.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ.

10. Ὁ Σχηματισμός εἶναι Μεγάλῃ Μονὰς ἡ ὁποία διοικεῖται ὑπὸ ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ καὶ περιλαμβάνει στοιχεῖα διαφόρων Ὀπλων καὶ Σωμάτων.

Ὑπάρχουν τέσσαρες βαθμίδες Σχηματισμῶν, ἤτοι ἡ Ταξιαρχία, ἡ Μεραρχία, τὸ Σῶμα Στρατοῦ καὶ ἡ Στρατιά.

Διὰ σκοποὺς ἐπιχειρήσεων εἶναι δυνατόν νὰ συγκροτηθῶσιν καὶ ἄλλοι Σχηματισμοί, ὡς Ὁμάς Μεραρχίων, τμήμα Στρατιάς.

11. Ἡ Ταξιαρχία εἶναι σύνολον Μονάδων διαφόρων Ὀπλων καὶ Σωμάτων ὑπὸ ἐνιαίαν διοίκησιν, κατ' ἀρχὴν Ταξιάρχου.

12. Ἡ Μεραρχία εἶναι σύνολον Συγκροτημάτων καὶ Μονάδων διαφόρων Ὀπλων καὶ Σωμάτων, ὑπὸ ἐνιαίαν διοίκησιν, κατ' ἀρχὴν Ὑποστρατήγου, δυνατόν ὅμως νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἀριθμὸν Ταξιαρχίων.

Αἱ Στρατιωτικαὶ Διοικήσεις, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας των, εἶναι ἰσοδύναμοι πρὸς Ταξιαρχίαν, Μεραρχίαν ἢ Σῶμα Στρατοῦ.

13. Τὸ Σῶμα Στρατοῦ περιλαμβάνει μεταβλητὸν ἀριθμὸν Μεραρχίων καὶ Μονάδων ὑποστηρίξεως Μάχης καὶ Διοικητικῆς Μερίμνης καὶ ὀργανοῦται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν συγκεκριμένων τακτικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ ἐνιαίαν διοίκησιν, κατ' ἀρχὴν, Ἀντιστρατήγου. Περιλαμβάνει Μονάδας ἐξ ὧν τῶν Ὀπλων καὶ Σωμάτων καὶ δυνατόν νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἀνεξαρτήτους Ταξιαρχίας.

14. Ἡ Στρατιά εἶναι σύνολον Σωμάτων Στρατοῦ καθῶς καὶ Συγκροτημάτων ἢ Μονάδων διαφόρων Ὀπλων καὶ Σωμάτων ὑπὸ ἐνιαίαν διοίκησιν Ἀντιστρατήγου. Δυνατόν νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἀνεξαρτήτους Μεραρχίας ἢ Ταξιαρχίας.

ΕΠΙΤΕΛΕΙΑ.

15. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ὁποῖοι βοηθοῦν τὸν διοικητὴν εἰς τὴν ἐνίστασιν τῆς διοικήσεως ἀποτελοῦν τὸ ἐπιτελεῖον αὐτοῦ.

16. Εἰς τὰς Μονάδας καὶ τὰ Συγκροτήματα τὸ ἐπιτελεῖον ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὸν διοικητὴν, εἰς δὲ τοὺς Σχηματισμοὺς ὑπὸ τὸν Ἐπιτελάρχην.

ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ.

17. Εἰς τοὺς Σχηματισμοὺς, τὸ σύνολον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῶν συγκροτούντων τὸ ὄργανον τὸ ὁποῖον κατευθύνει καὶ συντονίζει τὰς δραστηριότητας τοῦ Σχηματισμοῦ, ἀποτελεῖ τὸ «Στρατηγεῖον».

Τοῦτο περιλαμβάνει τὸν διοικητὴν, τὸ ἐπιτελεῖον, τὸ εἰδικὸν ἐπιτελεῖον καὶ μίαν Μονάδα Διοικήσεως (τάγμα, Λόχον, Ἴλην) εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται ὅλοι οἱ ὁπλίται τοῦ Στρατηγεῖου.

18. Εἰς τὰ Συγκροτήματα, τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατευθυντήριον καὶ συντονιστικόν ὄργανον ἀποτελεῖ τὴν «Διοίκησιν Συγκροτήματος» καὶ περιλαμβάνει τὸν διοικητὴν, τὸ ἐπιτελεῖον καὶ τὸν Λόχον ἢ Ἴλην ἢ Πυροβολαρχίαν Διοικήσεως εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται ὅλοι οἱ ὁπλίται τῆς Διοικήσεως τοῦ Συντάγματος.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΙ.

19. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἐμφαίνεται εἰς οἰκείον Κανονισμὸν Ὁργανώσεως καὶ Λειτουργίας τούτου. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον κλιμάκιον διοικήσεως τοῦ Στρατοῦ.

20. Βασικῶς, ἡ ὀργάνωσις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ εἶναι ὅμοια μὲ τὴν τῶν Στρατηγεῖων τῶν Σχηματισμῶν, ἤτοι περιλαμβάνει τὸν Διοικητὴν (Ἀρχηγόν), τὸ Ἐπιτελεῖον, τὸ Εἰδικόν Ἐπιτελεῖον (Διευθύνσεις Ὀπλων καὶ Σωμάτων καὶ Εἰδικὰς Διευθύνσεις (Εἰδικὰ Γραφεῖα) καὶ τὸ Τάγμα Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται ὅλοι οἱ ὁπλίται οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Γενικόν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ.

ΜΟΝΑΔΕΣ, ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ἢ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ.

21. Μονάδες ἐκστρατείας καλοῦνται ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι εἶναι ὠργανωμέναι, ἐξοπλισμέναι καὶ ἐκπαιδευμέναι, ὥστε νὰ μετέχουν εἰς τὴν μάχην ἢ νὰ ὑποστηρίξουν ἐκ τοῦ πληθύνος μαχόμενα Στρατεύματα μετακινούμενα μετ' αὐτῶν. Αὗται εἶναι, κατ' ἀρχὴν, διατεταγμέναι εἰς τὴν ζώνην μάχης.

22. Μονάδες ἐσωτερικοῦ εἶναι Μονάδες αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς κυρίαν ἀποστολήν:

- α) Τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν ὁρισμένης ἐδαφικῆς περιοχῆς ἢ
 β) Τὴν ἐκπαίδευσιν ἢ
 γ) Τὴν παροχὴν ὑποστηρίξεως εἰς τὸν Στρατὸν ὡς σύνολον.

23. Κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς Μονάδας ὁρίζονται καὶ τὰ Συγκροτήματα καὶ οἱ Σχηματισμοὶ εἰς τοιοῦτους, ἐκστρατείας ἢ ἐσωτερικοῦ.

ΜΙΚΤΑΙ ΜΟΝΑΔΕΣ, ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ.

24. Αἱ Μονάδες καὶ τὰ Συγκροτήματα τῶν ὁποίων τὸ προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ περισσοτέρων τοῦ ἐνὸς Κλάδων Ἐνόπλων Δυνάμεων καλοῦνται μικταί.

25. Διὰ σκοποὺς ἐπιχειρήσεων εἶναι δυνατόν νὰ συγκροτηθοῦν Μικτοὶ Σχηματισμοί.

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ.

26. Βάσει τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω περιγραφείσης ἐργανώσεως τοῦ Στρατοῦ:

- α) Πᾶς ὁπλίτης ἀνήκει εἰς συγκεκριμένην Μονάδα.
 β) Πᾶς ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασιστὴς ἀνήκει εἴτε εἰς Μονάδα εἴτε εἰς Ἐπιτελεῖον Συγκροτήματος ἢ Σχηματισμοῦ.

27. Ὅπου εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν ἀναφέρεται ὁ ὅρος «Διοικητής», ἄνευ προσδιορισμοῦ τοῦ κλιμακίου διοικήσεως, νοεῖται:

- α) Ἐν σχέσει μὲν πρὸς τοὺς ὁπλίτας, ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος.
 β) Ἐν σχέσει δὲ πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασιστάς, ὁ προϊστάμενος τούτων ἀξιωματικὸς, ὁ συντάσσων τὰς ἐκδόσεις ἰκανότητός των, ἀνεξαρτήτως ἐὰν αὐτὸς ἀσκήσῃ διοίκησιν ἢ διεύθυνσιν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κανόνες τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρον 6.

Πολιτειακαὶ καὶ Κυβερνητικαὶ Ἀρχαὶ —
 Ἀνωτάτη Στρατιωτικὴ Ἡγεσία.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εἶναι ρυθμιστὴς τοῦ πολιτεύματος καὶ ἄρχει τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς χώρας, ἀπονέμει δὲ τοὺς βαθμοὺς εἰς τοὺς ὑπηρετούντας εἰς αὐτὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν Νόμων. (Ἄρθρον 30 καὶ 45 τοῦ Συντάγματος 1975).

2. Ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἀμυναν τῆς χώρας ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἢ ὁποία καθορίζει τὴν ἐν γένει πολιτικὴν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ἀσκεῖ τὴν Διοίκησιν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. (Ἄρθρον 1 παρ. 1 τοῦ Ν. 560/77).

3. Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὸν ἐλεγχον τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων πρὸς ὑλοποίησιν τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χαρασσόμενης πολιτικῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης—Προϊστάται ἐκάστου κλάδου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ἀσκεῖ τὴν Διοίκησιν καὶ τὸν ἐλεγχον ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ὅλκου καὶ τῶν μέσων διὰ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Κλάδων, τὸν δὲ συντονισμὸν τούτων διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. (Ἄρθρον 5 παρ. 1 τοῦ Ν. 560/77).

4. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ διοικεῖ τὸν Στρατὸν καὶ εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης διὰ τὴν ἀρτίαν ὁργάνωσιν, ἐπὶ ἀνδρωσιν, ἐξοπλι-

σμὸν, ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν πρὸς πόλεμον προπαρασκευήν, ἐτοιμότητα καὶ χρησιμοποίησιν τοῦ Στρατοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς κατευθύνσεις καὶ ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης. (Ἄρθρον 15 παρ. 4 τοῦ Ν. 560/77).

5. Ἐν πολέμῳ ἡ γενικὴ ἐπιστρατεύσει, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει διορισθῇ Ἀρχιστράτηγος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης διεξάγει τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς ὅλοκληρον τὸν Ἑλληνικὸν χώρον ἢ ἀλλαχοῦ, ἀσκῶν Διοίκησιν ἐπὶ ἀπασῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων συμφώνως πρὸς τὴν χαρασσόμενην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πολιτικὴν. Τὴν Διοίκησιν ταύτην ἀσκεῖ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων (ΣΑΠΕ). (Ἄρθρον 10 παρ. 15 τοῦ Ν. 560/77).

Ἄρθρον 7.

Στρατιωτικὴ Ἱεραρχία.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὁ Στρατὸς ἔχει ἱεραρχικὴν δομὴν. Ἡ στρατιωτικὴ ἱεραρχία περιλαμβάνει τὴν ἱεραρχίαν τῶν βαθμῶν καὶ τὴν ἱεραρχίαν τῶν καθηκόντων.

2. Ἱεραρχία τῶν βαθμῶν εἶναι ἡ τειρὰ τῶν βαθμῶν. Ἀναλόγως τῆς ἀντιστοίχου θέσεως των εἰς τὴν ἱεραρχίαν τῶν βαθμῶν οἱ στρατιωτικοὶ ἔχουν, οἱ μὲν πρὸς τοὺς δέ, τὴν ιδιότητα τοῦ ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου.

3. Ἱεραρχία τῶν καθηκόντων εἶναι ἡ κλίμαξ τῆς διοικήσεως. Ἀναλόγως τῆς ἀντιστοίχου θέσεως των εἰς τὴν ἱεραρχίαν τῶν καθηκόντων οἱ στρατιωτικοὶ ἔχουν, οἱ μὲν πρὸς τοὺς δέ, τὴν ιδιότητα τοῦ διοικητοῦ (ἢ προϊσταμένου) ἢ τοῦ ὑφισταμένου.

Ἡ ἱεραρχία τῶν καθηκόντων εὐρίσκεται εἰς ἀρμονίαν μὲ τὴν ἱεραρχίαν τῶν βαθμῶν.

4. Οἱ στρατιωτικοὶ ἀνήκουν εἰς μίαν τῶν κάτωθι τεσσάρων διαβαθμίσεων:

Ἀξιωματικοὶ
 Ἀνθυπασισταὶ
 Ὑπαξιωματικοὶ
 Στρατιῶται

5. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται καλοῦνται ὁπλίται. Οἱ ἀνθυπασισταὶ ἀποτελοῦν ἐνδιάμεσον διαβάθμισιν μεταξὺ ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν.

Η ΚΛΙΜΑΞ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

6. Ἡ κλίμαξ τῆς Διοικήσεως εἶναι ἡ ἀκόλουθος κατὰ τὴν κατιούσαν τάξις:

Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
 Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ
 Διοικητὴς Στρατιάς
 Διοικητὴς Σώματος Στρατοῦ
 Διοικητὴς Μεραρχίας
 Διοικητὴς Ταξιαρχίας
 Διοικητὴς Συγκροτήματος
 Διοικητὴς Μονάδος
 Διοικητὴς Ὑπομονάδος
 Διοικητὴς Διμοιρίας ἢ Οὐλαμοῦ
 Διοικητὴς Ομάδος ἢ Στοιχείου.

7. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἐπιτελείων ἡ κλίμαξ διοικήσεως καθορίζεται ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν Ὁργανώσεως καὶ Λειτουργίας τούτων.

ΟΙ ΒΑΘΜΟΙ

8. Ὁ βαθμὸς καθιερώνει τὴν ἰκανότητα πρὸς ἄσκησιν ὀρισμένων καθηκόντων. Παρέχει δικαιώματα καὶ ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις.

9. Ὁ κάτοχος ἐνὸς βαθμοῦ ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῶν γενικῶν κανόνων πειθαρχίας ὑπὸ πάντων τῶν στρατιωτικῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι κατώτεροι αὐτοῦ, εἰς οἰονδήποτε Κλάδον Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ἂν ἀνήκουν.

10. Ἡ ἱεραρχία τῶν βαθμῶν, κατὰ τὴν κατιούσαν τάξιν, εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

α) Ἀνώτατοι Ἀξιωματικοί:

Στρατηγός

Ἀντιστρατηγός

Υποστρατηγός

Ταξίαρχος.

β) Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοί:

Συνταγματάρχης

Ἀντισυνταγματάρχης

Ταγματάρχης

γ) Κατώτεροι Ἀξιωματικοί:

Λοχαγός

Υπολοχαγός

Ἀνθυπολοχαγός.

δ) Ἀνθυπασπισταί:

Ἀνθυπασπιστής, Δόκιμος Ἐφεδρος Ἀξιωματικός.

ε) Ὑπαξιωματικοί:

Ἀρχιλοχίας

Ἐπιλοχίας

Λοχίας.

Δεκανεύς.

11. Ἐν καιρῷ εἰρήνης εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ἀρχιλοχίου καὶ Ἐπιλοχίου προάγονται οἱ μόνιμοι καὶ Ἐθελονταὶ Ὑπαξιωματικοί. Κατ' ἐξαιρέσιν καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ καλύψεως ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν δύναται νὰ προαχθῶν καὶ στρατεύσιμοι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιλοχίου. Τὰ τῆς ἐπιλογῆς καὶ προαγωγῆς τούτων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

12. Ὁ τίτλος τοῦ Ὑποδεκανέως δὲν ἀποτελεῖ βαθμὸν ἀλλὰ τιμητικὴν διάκρισιν ἀπονεμομένην εἰς στρατιώτας διακρινομένους διὰ τὸ ἥθος καὶ τὴν ἐν γένει ἐπίδοσιν τῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἀρχαιότης μεταξὺ ὁμοιοβάθμων.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὅταν δύο ἢ περισσότεροι στρατιωτικοί, φέροντες τὸν αὐτὸν βαθμὸν, τελοῦν εἰς ὑπηρεσιακὴν ἐξάρτησιν, οἱ νεώτεροι ὀφείλουν ὑποταγῇ εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῶν ἀρχαιότερον, ὡς ἐάν ἦτο κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος.

2. Τὰ τῆς ἀρχαιότητος τῶν μονίμων καὶ ἐθελοντῶν στρατιωτικῶν ὡς καὶ μεταξὺ τῶν ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν ἐκαστοτε ἰσχυόντων Νόμων.

3. Οἱ Δόκιμοι Ἐφεδροι Ἀξιωματικοί εἶναι ὁμοιοβάθμοι πρὸς τοὺς Ἀνθυπασπιστάς, ἀλλὰ νεώτεροι τούτων.

4. Τὰ τῆς ἀρχαιότητος μεταξὺ τῶν κληρωτῶν ὑπαξιωματικῶν ρυθμίζονται βάσει τοῦ χρόνου ὀνομασίας ἢ προαγωγῆς τούτων.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΟΠΛΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ

5. Στρατιωτικοί τῆς αὐτῆς Κατηγορίας.

Μεταξὺ στρατιωτικῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας, οἱ τῶν Ὀπλῶν εἶναι ἀρχαιότεροι τῶν ὁμοιοβάθμων τῶν τῶν Σωμάτων.

6. Ἀξιωματικοί ἢ Ἀνθυπασπισταὶ τοῦ Αὐτοῦ Ὀπλοῦ ἢ Σώματος.

Μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ἀξιωματικῶν ἢ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ αὐτοῦ Ὀπλοῦ ἢ Σώματος, ἀλλὰ διαφόρων κατηγοριῶν, ἡ σειρά ἀρχαιότητος εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

Μόνιμοι.

Μόνιμοι ἐξ ἐφεδρείας.

Ἐφεδροι ἐξ ἐφεδρείας.

Μεταξὺ τούτων, οἱ τῶν παλαιότερων κλάσεων εἶναι ἀρχαιότεροι τῶν νεωτέρων.

7. Ὑπαξιωματικοί τοῦ αὐτοῦ Ὀπλοῦ ἢ Σώματος.

Μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ὑπαξιωματικῶν τοῦ αὐτοῦ Ὀπλοῦ ἢ

Σώματος ἀλλὰ διαφόρων κατηγοριῶν, ἡ σειρά ἀρχαιότητος εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

Μόνιμοι.

Ἐθελονταί.

Μόνιμοι ἐξ ἐφεδρείας.

Κληρωτοί.

Κληρωτοί ἐξ ἐφεδρείας.

Μεταξὺ τούτων οἱ τῶν παλαιότερων κλάσεων εἶναι ἀρχαιότεροι τῶν νεωτέρων.

Ἄρθρον 9.

Κανόνες τῆς Διοικήσεως.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΗ

1. Διοικήσις εἶναι ἡ ἄσκησις τῆς ἐξουσίας. Ἡ ἐξουσία εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὴν θέσιν τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν κλίμακα τῆς διοικήσεως.

2. Ὑποταγὴ εἶναι ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον ὑπόκειται εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐνὸς διοικητοῦ.

3. Παρεχόμενη ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἡ ἐξουσία, συνεπάγεται τὴν δύναμιν ἐπιβολῆς τῆς ὑπακοῆς. Κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς διοικήσεώς του, ὁ διοικητής, θεματοφύλαξ τῆς ἐξουσίας, τὴν διατηρεῖ καὶ τὴν μεταβιβάζει ἀνεραίστως.

Ἐχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸν καθήκον νὰ διδῇ διαταγὰς καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσίν των.

Πᾶσα ἀδυναμία ὡς καὶ πᾶσα κατάχρησις ἐξουσίας ἀποτελοῦν πειθαρχικὰς παραβάσεις, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσης.

4. Ὑπακοὴ εἶναι ἡ ἐνεργητικὴ καὶ ἀποφασιστικὴ συνδρομὴ τοῦ ὑφισταμένου πρὸς τὸν διοικητὴν του. Πηγάζει ἐκ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν Νόμον καὶ ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ ὅρκου.

5. Πᾶς στρατιωτικὸς ὁ ὁποῖος ἄσκει προσωρινῶς διοίκησιν ἢ καθήκοντα ἀνωτέρου τοῦ βαθμοῦ τὸν ὁποῖον φέρει, περιβάλλεται ἀπέναντι τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐνασκει ταῦτα, πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ πραγματικοῦ ἀνωτέρου τὸν ὁποῖον ἀναπληροῖ, κατωτέρου δὲ διοικήσιν ἢ καθήκοντα προσωρινῶς ἐὰν ἐκτελεῖ, οὐθενὸς τῶν ἐκ τοῦ βαθμοῦ τὸν ὁποῖον φέρει δικαιωμάτων στερεΐται.

Τοῦ κανόνος τούτου ὑπάρχουν ὠρισμένοι περιορισμοί, οἱ ὁποῖοι προβλέπονται ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

6. Ἡ ἄσκησις τῆς διοικήσεως πρέπει νὰ εἶναι συνεχής. Εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας τοῦ διοικητοῦ, ἡ διοικήσις ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιότερου τῶν ὑφισταμένων.

Ἡ τοιαύτη διοίκησις καλεῖται ἀπροσωρινὴ καὶ ἀσκεῖται μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ διοικητοῦ, ἢ μέχρι τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων ὑπὸ τοῦ νέου διοικητοῦ.

7. Ἡ διοίκησις πρέπει νὰ καλύπτῃ ὅλας τὰς δραστηριότητας τῶν ὑφισταμένων αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

ΑΝΑΘΕΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

8. Ἡ διοίκησις ἀντίθεται ὀνομαστικῶς διὰ διαταγῆς τῆς ἀρμοδίας προϊσταμένης Ἀρχῆς, ἢ ἀναλαμβάνεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιότερου τῶν ὑφισταμένων. εἰς περίπτωσιν ἀπωλείας τοῦ διοικητοῦ.

9. Εἰς περίπτωσιν τυχαίας συνενώσεως Μονάδων αἱ ὁποῖαι ἀπεκόπησαν ἐκ τῶν προϊσταμένων διοικήσεών των, τὴν διοίκησιν τοῦ συνόλου τούτων ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος διοικητὴς Μονάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Κανόνες τῆς Πειθαρχίας.

Ἄρθρον 10.

Περὶ πειθαρχίας ἐν γένει.

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

1. Ἀπεριόριστον ὑπακοὴν ὀφείλει ὁ κατώτερος πρὸς παντὶ ἀνώτερόν του, εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν στρατιωτικῶν Νόμων, τῶν Κανονισμῶν, τῶν διαταγῶν καὶ τῶν

ἐν γένει διατάξεων τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀπεριόριστος αὕτη ὑπακοή καλεῖται πειθαρχία.

2. Ἡ πειθαρχία ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν δύναμιν τοῦ Στρατοῦ. Καθορίζει τὴν ὑποταγὴν καὶ διέπει τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐξουσίας. Ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντας, ἄνευ διακρίσεως βαθμοῦ ἢ θέσεως. Προσδιορίζει τὸ καθήκον ἐκάστου καὶ ἀποτρέπει τὴν ἀποδιοργάνωσιν τοῦ Στρατοῦ.

3. Ἡ πειθαρχία οὐδὲν ὅμως συντρίβει τὴν προσωπικότητα, οὔτε καταργεῖ τὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ δημιουργεῖ ἁρμονικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀτόμων καὶ συντονίζει τὰς προσπάθειάς πρὸς ἐπιτεύξιν ἐνὸς κοινοῦ σκοποῦ.

4. Ἡ πειθαρχία εἶναι ἐσωτερικὴ μὲν ὅταν πηγάζῃ ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς ἀξιοπρεπειᾶς καὶ τῆς ἀτομικῆς τιμῆς, ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἡθικῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινοῦ ἔργου καὶ τοῦ κοινοῦ σκοποῦ καὶ ἀπὸ τὴν σύνθεσιν τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερον διὰ δεσμῶν σεβασμοῦ καὶ ἐμπιστοσύνης, ἐξωτερικὴ δὲ ὅταν πηγάζῃ ἀπὸ τὸν φόβον τῶν ποινῶν ἢ τὴν προσδοκίαν ἀμοιβῶν.

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ

5. Ἡ ἱεραρχία ἐπιβάλλει ἀμοιβαία καθήκοντα εἰς τοὺς κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους, ἔστω καὶ ἂν ἀνήκουν εἰς διαφόρους Μονάδας ἢ εἰς διαφόρους Κλάδους Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ δὲν ἔχουν διοικητικὴν ἐξάρτησιν μεταξὺ τῶν.

6. Ὁ ἀνώτερος πρέπει ν' ἀποτελῇ παράδειγμα πρὸς μίμνην διὰ τὸν κατώτερον. Ὅφειλει νὰ τιμᾷ τὸν κατώτερον καὶ νὰ φέρεται πρὸς τοῦτον ἀξιοπρεπῶς, ἀποφεύγων τὴν ἐπικίνδυνον στενὴν οἰκειότητα χωρὶς ὅμως νὰ φθάνῃ εἰς τὴν αὐστηρότητα καὶ σκληρότητα ἢ ὅποια ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἐμπιστοσύνην.

Πᾶς τρόπος καταφρονητικῆς, πᾶς λόγος ἢ σχῆμα ὑβριστικῶν καὶ γενικῶς πᾶσα ἐνέργεια ἢ ὅποια προσβάλλει τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀνωτέρου ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

7. Ὁ ἀνώτερος δὲν δύναται νὰ δίδῃ διαταγὰς ἢ ὁδηγίας εἰς κατώτερον μὴ ὑπαγόμενον ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του παρὰ μόνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν κανόνων τῆς πειθαρχίας.

8. Πᾶς στρατιωτικὸς, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ θέσις του ἢ ὁ βαθμὸς του, ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ὁδηγίας ἢ τὰς διαταγὰς στρατιωτικοῦ, ἔστω καὶ κατωτέρου του. Ἐὰν ὁ τελευταῖος εὐρίσκεται εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν καὶ ἐνεργῇ θυνάμει διαταγῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνος.

9. Ὁ κατώτερος ὀφείλει νὰ σέβεται τὸν ἀνώτερόν του καὶ νὰ ὑπακούῃ καὶ ἐκτελῇ τὰ διατασσόμενα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιλογίας, διαταγμοῦ ἢ γογγυσμοῦ. Ὑπακούσας, δύναται νὰ παραπονεθῇ ἐὰν νομίσῃ ἑαυτὸν ὅπωςδήποτε ἀδικηθέντα ἢ θιγέντα ἐκ τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸν διαταγῆς.

*Ἀρθρον 11.

Καθήκοντα καὶ εὐθύναι Διοικητῶν καὶ Ὑφισταμένων.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Πᾶς στρατιωτικὸς ἀνήκει εἰς μίαν Μονάδα ἢ Ἐπιτελεῖον, ἐνθα ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην μιᾶς ἀποστολῆς. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ὑφιστάμενος ἐνὸς διοικητοῦ. Διοικητὴς καὶ ὑφιστάμενος ἔχουν εἰδικὰς εὐθύνas καὶ καθήκοντα.

2. Διὰ τοὺς ὀπλίτας γενικῶς καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπαπιστάς τῶν Μονάδων, διοικητὴς εἶναι ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος τῶν. Διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπαπιστάς τοὺς ἀνήκοντας εἰς Ἐπιτελεῖα, διοικητὴς εἶναι ὁ προϊστάμενος ὁ συντάσσων τὰς ἐκθέσεις ἰκανότητος τῶν.

3. Τὰ εἰς τὸ παρὸν Ἀρθρον ἀναφερόμενα καθήκοντα καὶ εὐθύναι τοῦ διοικητοῦ, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν πειθαρχίαν, ἔχουν

ἐφαρμογὴν διὰ τὸν διοικητὴν οἰουδήποτε κλιμακίου. ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου τῆς Μονάδος. Ἐχουν ὅμως ἰδιαίτερον ἀξίαν διὰ τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ

4. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς παντὸς διοικητοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐσωτερικῆς πειθαρχίας, ἢ ὅποια συνεπάγεται τὴν αὐτοπροαίρετον προθυμίαν ὑπακοῆς. Ὅφειλει λοιπὸν νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως καλλιεργήσῃ καὶ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ὑφισταμένους του τὰς ἰδιότητας ἐκείνας ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζει ἡ ἐσωτερικὴ πειθαρχία (ἄρθρον 10. παράγραφος 4).

5. Ἡ ἐξουσία ἢ ὅποια παρέχεται εἰς τὸν διοικητὴν, τοῦ ἐπιβάλλει τὸ καθήκον νὰ λαμβάνῃ ἀποφάσεις καὶ νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν, ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων του.

Ὁ διοικητὴς ἐκφράζει τὰς ἀποφάσεις του διὰ διαταγῶν.

Αἱ διαταγαὶ του πρέπει νὰ εἶναι σαφεῖς καὶ ὀριστικά.

Ὅφειλει πάντοτε νὰ διατάσσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθήκοντος. τῶν ὅρων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ δικαίου.

6. Ὁ διοικητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας δίδει, διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των, καθὼς καὶ διὰ τὰς συνεπείas των. Ὅταν ἀναθέτῃ εἰς ἓνα τῶν ὑφισταμένων του νὰ ἐνεργῇ ἀντ' αὐτοῦ, ἡ εὐθύνη του παραμένει ἀκεραία. Καλύπτει τὰς πράξεις τῶν ὑφισταμένων του τὰς καλουμένας κανονικῶς εἰς τὸ πλαίσιον τῶν καθηκόντων του.

7. Ὁ διοικητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ ἀπαίτῃ τὴν ὑπακοὴν τῶν ὑφισταμένων του. Ἐν τούτοις δὲν δύναται νὰ διατάσσῃ αὐτοὺς νὰ προβαίνουν εἰς πράξεις τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις θὰ συνεπήγγοτο τὴν ποινικὴν εὐθύνην των.

8. Δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ πλήρης ὑπακοή, παρὰ μόνον ἐὰν ὁ διοικητὴς ἀσκῇ τὴν ἐξουσίαν μὲ εὐθύνην, δικαιοσύνην καὶ συνέπειαν. Ὁ διοικητὴς προσπαθεῖ νὰ πείθῃ καὶ συγχρόνως νὰ ἐπιβάλλεται. Ἐν τῷ μέτρῳ κατὰ τὸ ὅποιον ἐπιτρέπει ἡ τήρησις τοῦ ἀπορρήτου, ἐνημερώνει τοὺς ὑφισταμένους του περὶ τῶν προθέσεων του καὶ τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ. προσανατολίζει τὴν πρωτοβουλίαν των καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν των εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ κοινοῦ ἔργου.

9. Ὁ διοικητὴς διαβιβάζει τὰς διαταγὰς του ἱεραρχικῶς. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη ἢ εἰδικαί συνθήκαι τὸν ὁδηγήσουν εἰς τὸ νὰ παρακάμψῃ τὴν ὁδὸν αὐτὴν, ἐνημερώνει τὰ ἐνδιάμεσα κλιμακία.

10. Ὁ διοικητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ἀγωγὴν (ἄρθρον 15) τῶν ὑφισταμένων του. Ἐλέγχει τὴν πρόδον τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν Ὑπομινάδων.

Ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν του δι' ἀμοιβῶν, καταστέλλει δὲ τὰ παραπτώματα διὰ ποινῶν.

Ὅσakis τὸ συμφέρον τῆς Ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ αὐστηρότητα, δὲν πρέπει ὁ διοικητὴς νὰ ἐπαυξάνῃ αὐτὴν μέχρις ὁμοκλησίας. Ἡ αὐστηρότης πρέπει νὰ εἶναι εὐλογος καὶ πατρικὴ.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΩΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ.

11. Ἡ ὑπακοή εἶναι τὸ πρῶτιστον καθήκον τοῦ ὑφισταμένου. Οὗτος ἐκτελεῖ πιστῶς τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας λαμβάνει καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των ἢ διὰ τὰς συνεπείas τῆς μὴ ἐκτελέσεώς των.

12. Ὁ ὑφιστάμενος ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναφέρῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ληφθεισῶν διαταγῶν. Ὅταν διαπιστωθῇ ὅτι τοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσῃ μίαν διαταγὴν, ἀναφέρει περὶ τούτου ἀμέσως εἰς τὸν προϊστάμενόν του.

13. Ὁ ὑφιστάμενος ἀναφέρει πάντοτε ἱεραρχικῶς, ἐκτός ἐὰν εἰδικῶς διετάχῃ ν' ἀναφέρῃ ἀπ' εὐθείας εἰς ἀνώτερον τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τοῦ διοικητοῦ. ὅποτε ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀναφοράν του εἰς τὸν τελευταῖον τούτον.

*Ἀρθρον 12.

Συντηρητικὰ μέσα τῆς Πειθαρχίας.

1. Ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀπροσωποληψία, ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καλῶς μελετημένων καὶ προσήκόντως ἐκδι-

δομένων διαταγών και ή άνευ συγγνώμης τιμωρία παντός εκπαιδευμένου της οδού της τιμής, της τάξεως και του καθήκοντος, είναι τα πρώτιστα μέσα προς συντήρησιν της πειθαρχίας.

2. Έχεινον το όποιον έχει αξίαν δια την διατήρησιν της πειθαρχίας δεν είναι ή εκδιδομένη άλλ ή εκτελουμένη διαταγή. Πας κατώτερος πρέπει να γνωρίζει ότι ασκείται επί-βλεψις επί της εκτελέσεως των εκδιδομένων διαταγών και ότι εάν δεν συμμορφωθή προς τούτας θα τιμωρηθή.

Η συχνή υπόμνησις παραβιάσεων εκδιδομένων διαταγών, άνευ επίβλεψης κυρώσεων, καθώς και ή εκδοσις επανειλημμένων διαταγών επί του αυτού αντικειμένου, ελαττώνουν την αξίαν των διαταγών και δημιουργούν την εντύπωσιν ότι, εκείνος ο οποίος εξέδωσεν αυτάς δεν πιστεύει εις την αποτελεσματικότητά των.

3. Αι παρεκτροπαι πρέπει να προλαμβάνονται εις την πρώτην και την αρχικήν αυτών εμφάνισιν.

Διά να επιτευχθή δε τούτο, οφείλει ο ιεραρχικώς ανώτερος να περιστέλλη δια πάντος τρόπου τα ήθικα εκείνα ελαττώματα, τα όποια καθιστούν τον στρατιωτικόν άσεβη προς τους Νόμους και την πειθαρχίαν.

Εκ των ελαττωμάτων τούτων τα κυριώτερα είναι αι άναρχικαί ιδεολογίαι, ή μέδμη, το παίζειν επί κερδοσκοπία και αι κακαί συναναστροφαι. Τα ελαττώματα αυτά ιδίως πρέπει να προλαμβάνονται, κατά πρώτον μόν, επίεικώς, λαμβανομένων υπό όψιν των ήθικων και διανοητικών ιδιοτήτων, της ηλικίας και του χρόνου υπηρεσίας εκάστου, εν ύποτροπή δε ετι αυστηρότερον και τέλος άνευ επίεικίας.

4. Ιδιαιτέρως πρέπει να πατάσσονται αι άναρχικαί ιδεολογίαι, διότι τείνουν άμέσως εις την ύπονόμευσιν της πειθαρχίας.

Πας διοικητής οφείλει να άπαγορεύη την εις το Στρατόπεδον κυκλοφορίαν εντύπων, πλην των παρεχομένων και έγκειμένων υπό της Ύπηρεσίας, κατά τας κειμένας διατάξεις.

5. Ως προς την συντήρησιν της πειθαρχίας εντός των Στρατώνων ή άργία, ή όποια παρέχει εύκαιρίαν εις την διαφθοράν θεωρείται ως λίαν επιβλαβής.

Προς άποφυγήν λοιπόν της εξ αυτής προερχομένης θλά-βης, απαιτείται να παρέχεται εις τους στρατιωτικούς άτμο-λάι κατάλληλος και έπωφελής.

6. Αι ασκήσεις ακριθείας, απαιτούται εκ μέρους των άσκωμένων απόλυτον τάξιν, ακριθείαν και άμεσον ανταπό-κρισιν εις τα διδόμενα παραγγέλματα. Θεωρούνται ως λίαν αποτελεσματικόν μέσον έθισμού των όπλιτών εις την πει-θαρχίαν.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Άρθρον 13.

Γενικά Καθήκοντα του Στρατιωτικού.

1. Πας Έλλην, αγαπών την Πατρίδα, οφείλει:

- Να συμμορφούται προς το Σύνταγμα και τους Νόμους.
- Να τιμά την Σημαίαν και τας έθνικάς παραδόσεις.
- Ν' απέχη πάσης ενεργείας ή συμπεριφοράς ή όποια αντί-τίθεται προς τα συμφέροντα ή την τιμήν του Έθνους.
- Να σπεύδη μετά προθυμίας να υπερασπίση την Πα-τρίδα, όταν κινδυνεύη.

2. Ο στρατιωτικός οφείλει:

- Να τηρή την πειθαρχίαν και τους Κανονισμούς.
- Να ύπηρετῇ μετά νομιμοφροσύνης και άφοκώσεως και να συμπεριφέρεται μετ' εύθύτητος και αξιοπρεπείας.
- Να εξασφαλίζη την προστασίαν του άπορρήτου.
- Να φροντίζη δια το ύλικόν και τας εγκαταστάσεις κι όποια: ανήκουν εις τον Στρατόν.

3. Ως υπεύθυνος δια την εκτέλεσιν ανατιθεμένων εις αυ-τόν καθηκόντων εις την Μονάδα ο στρατιωτικός οφείλει:

α) Να παρέχη ενεργόν συνδρομήν εις την Μονάδα του και να ενδιαφέρεται δια την άνάθειξιν της.

β) Να άπικτά τας άπαραιτήτους γνώσεις, δια να εκτελή τα καθήκοντά του αποτελεσματικώς και δια να τηρή την θέσιν του έπαξίως.

γ) Να εξασκηται δια να είναι άποδοτικός εις την πράξιν.

4. Πας στρατιωτικός έχει καθήκον να προπαρασκευά-ται σωματικώς και ήθικώς δια την μάχην και να εκπληρώ-την άποστολήν του, ακόμη και με κίνδυνον της ζωής του.

Άρθρον 14.

Καθήκοντα δια την Μάχην.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Η μαχητική ισχύς και ή συνοχή των Μονάδων κατα την μάχην απαιτούν όπως έκαστος στρατιωτικός συμμετέχη εις την ενεργείαν κατά του έχθρου μετά δραστηριότητος και αυταπαρηγήσεως.

2. Η ενεργεία κατά του έχθρου διεξάγεται, ότιδήποτε και αν συμβή, μέχρι της ολοκληρωτικής έκπληρώσεως της άποστολής.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΗΓΗΤΟΡΟΣ

3. Ο ήγητωρ διευδύνει τον άγώνα και συνεχίζει την μά-χην μέχρι της επιτυχίας, ή μέχρι της εξαντήσεως όλων των μέσων του.

4. Εμπνέει την θέλησιν προς μάχην εις τους ύφισταμέ-νους του, διατηρεί δε εις πάσαν περίστασιν την τάξιν και την πειθαρχίαν. Εάν παραστή ανάγκη επιβάλλει δια της βίας την ύπακοήν.

5. Λαμβάνει όλα τα μέτρα ώστε ούδεν σημαντικόν έγγρα-σον ή χρησιμοποίησιμον ύλικόν, περιέλθῃ εις χείρας του έχθρου.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΜΑΧΗΤΟΥ

6. Πας μαχητής πρέπει να εκπληρώι μετά θάρρους, επι-μονής και έθελουσύας τα καθήκοντα τα όποια ανατίθενται εις αυτόν, είτε ως άτομον είτε ως μέλος ομάδος.

7. Ειδικώτερον, πās μαχητής:

α) Προσπαθεί να καταστρέψῃ τον έχθρον.

β) Καταβάλλει πάσαν προσπάθειαν να επιτύχῃ τον ήρι-σθέντα αντικειμενικόν σκοπόν ή να διατηρήσῃ την θέσιν εις την όποιαν ετάχθη.

γ) Διατηρεί εις κατάστασιν λειτουργίας τα όπλα, τα μηχανήματα ή το ύλικόν το όποιον χρησιμοποιεί. Προσπαθεί να εξασφαλίσῃ την λειτουργίαν των όπλων, των μηχανημά-των ή των ύλικών, των όποιων τῇ προσωπικόν ετέδῃ εκτός μάχης.

δ) Άποφεύγει την αίχμαλωσίαν και επανέρχεται εις την Μονάδα του ή την πλησιέστεραν φιλίαν Μονάδα εάν, εκ της θέσεως εις την όποιαν εύρίσκεται, δεν δύναται να εκπληρώ-σῃ την άποστολήν του και δεν δύναται να έλθῃ εις έκαφήν με τον ήγήτορά του δια να λάβῃ διαταγάς.

8. Άπαγορεύεται εις τον μαχητήν:

α) Να εγκαταλείπῃ όπλα, μηχανήματα ή ύλικά συνάρματα να χρησιμοποιηθούν.

β) Να έρχεται εις έπαφήν μετά του έχθρου.

γ) Να παραδίδεται εις τον έχθρον, πριν ή εξαντήσῃ όλα τα μέσα μάχης.

9. Όταν όλοι οι ήγητορες πέσουν ο γενναϊότερος στρα-τιώτης αναλαμβάνει την διοίκησιν και συνεχίζει την μάχην.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ

10. Εάν ο στρατιωτικός άποκοπή και κινδυνεύῃ να πε-ριέλθῃ εις χείρας έχθρου, έχει καθήκον ν' άποφύγῃ την αίχμαλωσίαν έπωφελούμενος της συγχύσεως της μάχης και πάσης εύνοϊκής εύκαιρίας δια να συναντήσῃ τα φίλια Στρα-τεύματα.

Εάν συλληφθῇ αίχμαλώτος, έχει καθήκον να δραπέτεύσῃ και να βοηθήσῃ τους συναιχμαλώτους του να πράξουν το αυτό.

11. Ὁ αἰχμάλωτος ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ στρατιωτικός. Ὡς ἐκ τούτου ὑπόκειται εἰς τοὺς κανόνας τῆς πειθαρχίας ἐναντὶ τῶν ἀνωτέρων συναρχαιολόγων του.

12. Ὁ αἰχμάλωτος πρέπει νὰ διατηρῇ τὴν θέλησιν ἀντιστάσεως καὶ τὸ αἰσθήμα τιμῆς καὶ ἐθνικῆς ἀξιοπροσεΐας, διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς δοκιμασίας τῆς αἰχμαλωσίας καὶ ν' ἀντισταθῇ εἰς τὰς πιέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Ἀποκρούει πάντα συμβιβασμὸν καὶ ἀρνεῖται πᾶσαν δῆλωσιν, προφορικὴν ἢ ἐγγράφον καὶ γενικῶς πᾶσαν πρᾶξιν δυνάμεν νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν Πατρίδα του ἢ τοὺς συναδέλφους του.

13. Ὁ αἰχμάλωτος δὲν δίδει πληροφορίας εἰς τὸν ἐχθρὸν παρὰ μόνον τὸ ὀνοματεπώνυμόν του, τὸν βαθμὸν, τὸν ἀριθμὸν μητρώου καὶ τὴν ἡμερομηνίαν γεννήσεώς του.

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΘΕΙΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

14. Οἱ στρατιωτικοὶ κατὰ τὴν μάχην ὑφείλουν:

α) Νὰ θεωροῦν ὡς «κανονικοὺς μαχητὰς» τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, ἢ τὴν ἐθνικὴν πολιτοφυλακίαν, συμπεριλαμβανομένης τῆς ὀργανωμένης ἀντιστάσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦτο εἶναι συγκεκριημένον εἰς Μονάδας, ἔχει ἓνα ὀρισμένον ἀρχηγόν, φέρει ἓν διακριτικὸν σημεῖον, φέρει ὅπλα κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ἐμφανὲ καὶ σέβεται τοὺς Νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου. Πᾶς ὁ ὁποῖος δὲν πληροῖ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, δὲν θεωρεῖται «κανονικὸς μαχητὴς» καὶ συλλαμβανόμενος δὲν τυγχάνει τῆς προστασίας τῶν διεπνόντων τοὺς αἰχμαλώτους Νόμων.

β) Νὰ μεταχειρίζονται μετ' ἀνθρωπισμοῦ, ἄνευ διακρίσεως, ὅλα τὰ ἄτομα τὰ τεθέντα ἐκτὸς μάχης.

γ) Νὰ περισυλλέγουν, προστατεύουν καὶ περιθάλπουν τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς ἀσθενεῖς, καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις.

δ) Νὰ σέβωνται τὰ νοσοκομεῖα καὶ τοὺς τόπους συγκεντρώσεως ἀσθενῶν ἢ τραυματιῶν, τὸ προσωπικόν, τὰ κτίρια, τὰ ὑλικά καὶ τὰ μεταφορικά μέσα τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ φεῖδονται τῶν ἱστορικῶν μνημείων καθὼς καὶ τῶν κτιρίων τῶν προοριζομένων διὰ τὴν θρησκευτικὴν λατρείαν, τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν ἀγαθοερίαν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ταῦτα δὲν χρησιμοποιοῦνται διὰ στρατιωτικὸς σκοποῦς.

15. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κατὰ τὴν μάχην:

α) Νὰ κακοποιῶν, τραυματίζουσι ἢ φονεύουσι ἐχθρὸν ὁ ὁποῖος εἶναι αἰχμάλωτος ἢ μετὰ τοῦ ὁποῖου συνήρθη ἀνακωχή.

β) Νὰ σκυλεύουσι τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς τραυματίας.

γ) Νὰ ἀρνοῦνται παράδοσιν τοῦ ἐχθροῦ ἄνευ ὅρων.

δ) Νὰ ἐπιδίδονται εἰς ἀνωφελῆ καταστραφὴν καὶ εἰς λεηλασίαν ἰδιωτικῶν ἀγαθῶν.

ε) Νὰ συλλαμβάνουν ὁμήρους καὶ νὰ προδίδουν εἰς ἀντίποινα ἢ εἰς ὁμαδικὰς κυρώσεις.

στ) Νὰ καταδικάζουσι ἄτομα ἄνευ προηγουμένης δίκης, ἐνεργουμένης ὑπὸ κανονικῶς συσταθέντος δικαστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν Νόμων προβλεπομένας νομικὰς ἐγγυήσεις.

ζ) Νὰ πυροβολοῦν ἢ νὰ κρατοῦν αἰχμάλωτον, κήρυκα τοῦ ἐχθροῦ φέροντα λευκὴν σημαίαν.

η) Νὰ χρησιμοποιοῦν πρὸς ἐξοπλισμὸν, τὴν σημαίαν τοῦ κήρυκος, τὰ ἐθνικὰ ἐμβλήματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰ διακριτικὰ σήματα τῶν διεθνῶν συμβάσεων.

θ) Νὰ προσβάλλουν τὴν ζωὴν καὶ τὴν σωματικὴν ἀκεραιότητα τῶν ἀσθενῶν, τραυματιῶν, νεκρῶν, αἰχμαλώτων καθὼς καὶ τῶν πολιτῶν, διὰ φόβου, ἀκρωτηριασμῶν, ὁμοτήτων ἢ βασάνων.

ι) Νὰ ἐλάττωσι κατὰ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀεροσκαφῶν, ριπτομένων δι' ἀλεξιπτώτου ἐκ κινδυνεύοντος ἀεροσκάφους, ἐκτὸς ἐὰν συμμετέχουν εἰς ἀεροκίνητον ἐπιχειρήσιν.

κ) Ν' ἀναγκάζουσι τοὺς ὑπηκόους τῆς ἐνδοικῆς Χώρας νὰ λάβουν μέρος εἰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τῆς Χώρας τῶν.

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

16. Οἱ αἰχμάλωτοι πρέπει νὰ τυγχάνουν καλῆς μεταχειρίσεως. Πρέπει νὰ προστατεύωνται ἀπὸ πᾶσαν πρᾶξιν βίας καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις καὶ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ. Διαικούνται τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἄτομον καὶ τὴν τιμὴν τῶν.

Ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους ἀραιρεῖται ὁ ὀπλισμὸς, ἡ ἐξάρτυσις καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἐγγράφα, ἀφίενται δὲ εἰς αὐτοὺς τὰ ἀντικείμενα προσωπικῆς χρήσεως.

17. Ὁ αἰχμάλωτος δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσῃ, ὅταν ἐρωτᾶται σχετικῶς, παρὰ μόνον τὸ ὀνοματεπώνυμόν του, τὸν βαθμὸν, τὸν ἀριθμὸν μητρώου καὶ τὸ ἔτος γεννήσεώς του.

Ἄρθρον 16.

Στρατιωτικὴ Ἀγωγή.

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡ

1. Ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγή ἀποσκοπεῖ νὰ «στρατιωτικοποιήσῃ» τὰ ἄτομα καὶ τὰς Μονάδας καὶ νὰ τὰ κατὰστήσῃ ἱκανὰ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν.

Ἀναπτύσσει εἰς τὰ ἄτομα τὸ αἰσθήμα τῆς ὑπηρεσίας, τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ γενικῶς τὰς στρατιωτικὰς ἀρετὰς.

Προετοιμάζει τοὺς ἡγήτορας εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας, τοὺς ὑφισταμένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν καὶ τὰς Μονάδας εἰς τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν συντονισμένην δράσιν.

2. Ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγή ἀφορᾷ εἰς ὅλους καὶ προϋποθέτει τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῶν ἐκπαιδευομένων ὅσον καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν. Ἀπευθύνεται εἰς τὸν νοῦν (ἀπόκτησις γνώσεων), εἰς τὸ σῶμα (σκληραγωγία καὶ αὐξήσις τῆς σωματικῆς ἀντοχῆς) καὶ εἰς τὸ συναίσθημα (ἀνάπτυξις τῶν στρατιωτικῶν ἀρετῶν καὶ τῆς πίστεως ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ἡ ἀγωνιστικότης καὶ ἡ θέλησις πρὸς ἀντίστασιν).

Στρατιωτικὸν τμήμα ἄνευ τῶν ἀπαραίτητων τεχνικῶν καὶ τακτικῶν γνώσεων δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν του ἐν πολέμῳ, ἄνευ σωματικῆς ἀντοχῆς θὰ κακοθῇ καὶ ἄνευ ὑψηλοῦ φρονήματος καὶ πίστεως θὰ εἶναι ὅχι μόνον ἀχρηστον ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον.

Διὰ νὰ θεωρηθῇ ὠλοκληρωμένη ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγή πρέπει νὰ καλύπτῃ καὶ τοὺς τρεῖς ἀνωτέρω τομεῖς.

ΜΕΣΑ

3. Ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγή παρέχεται ἐπὶ εὐκαιρίᾳ ὅλων τῶν δραστηριοτήτων, ἀτομικῶν καὶ ὁμαδικῶν.

4. Ἡ διαφώτισις καὶ ἡ ψυχραγωγία, ἡ τεχνικὴ καὶ τακτικὴ ἐκπαίδευσις, ἡ σωματικὴ ἀγωγή καὶ αἱ μετὰ Στρατεύματος ἀσκήσεις εἶναι τὰ σπουδαιότερα μέσα ἀποτελεσματικῆς ἐξασφαλίσεως τῆς στρατιωτικῆς ἀγωγῆς.

5. Αἱ ἐπιθεωρήσεις ἐπιτρέπουν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΙΣ

6. Ἡ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις, ἀφορᾷ κυρίως εἰς τὴν γνώσιν τοῦ ὕλικου καὶ τῆς λειτουργίας του, δίδει εἰς ἕκαστον ἄτομον τὴν ἀπαραίτητον εἰδίκευσιν, καὶ ἐπισημαίνει τὴν ἐννοίαν τῶν εὐθυνῶν του καὶ τὴν ἀκριβῆ σημασίαν τῆς θέσεώς του, ὡς συνεργαζομένου μέλους ἐνὸς ὀργανωμένου συνόλου.

7. Ἡ τακτικὴ ἐκπαίδευσις καὶ αἱ μετὰ Στρατεύματος ἀσκήσεις καθιστοῦν τὰ ἄτομα καὶ τὰς Μονάδας ἱκανὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά των καὶ τὴν ἀποστολήν των, κατὰ πᾶν οἰκισθῆποτε συνθήκας. Καταδεικνύουν εἰς ἕκαστον τοὺς κινδύνους καὶ τὰς δυσχερεῖας τῆς μάχης ὡς καὶ μέσα ἀντιμετωπίσεώς των.

8. Ἡ σωματικὴ ἀγωγή αὐξάνει τὴν ἀντοχὴν καὶ τὴν αὐτοκυριαρχίαν καὶ προετοιμάζει τὰ ἄτομα διὰ τὴν ὁμαδικὴν δράσιν. Ἀναπτύσσει εἰς τὸ ἄτομον καὶ τὴν ὁμάδα τὸν ἀπαι-

τούμενον, δι' ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς δραστηριότητας, δυνάμειον.

ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

9. Ἡ διαφώτισις ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Στρατιωτικῶν ἀρετῶν καὶ τὴν δημιουργίαν ὑψηλοῦ φρονήματος εἰς τὸν Στρατὸν.

10. Ἡ ψυχαγωγία εἶναι ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς ἐργασίας, τῆς ὁποίας βελτιώνει τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀπόδοσιν. Ἐξασφαλίζει τὴν καλὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἀτόμου καὶ διατηρεῖ τὴν συνοχὴν καὶ τὸ ἡθικόν τῶν Μονάδων. Παρέχει εἰς ἕκαστον, ἐντὸς ἀμειψιμῶν συναδελφικῆς, τὴν δυνατότητα ἱκανοποιήσεως τῶν ἐπιθυμιῶν του καὶ τῶν πνευματικῶν του ἀναγκῶν.

11. Αἱ ἀθλοπαιδαίαι καὶ ὁ ἀθλητισμὸς γενικῶς συμπληρῶνουν τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν καὶ ἀναπτύσσουσι τὸ πνεῦμα τῆς εὐγενούς ἀμιλλῆς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀγωνισμάτων.

12. Αἱ ἀνωτέρω δραστηριότητες, ψυχαγωγίας καὶ ἀθλητισμοῦ, ἀναπτύσσονται εἰς τοὺς κόλπους ὁμάδων τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἔρουν ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τῆς διοικήσεως, ἡ ὁποία συμβάλει εἰς τὴν ὁργάνωσίν των, παρέχει τὰ ἀπαιτούμενα μέσα καὶ διευκολύνει τὰς ἐπαφὰς καὶ τὰς συναντήσεις μετ' ἄλλων ὁμάδων, στρατιωτικῶν ἢ ἰδιωτικῶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

13. Ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγή δὲν διαμορφώνει μόνον καλοὺς στρατιώτας ἀλλὰ καὶ καλοὺς πολίτας. Ὁ Στρατὸς ἐμφυῶ εἰς τοὺς ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρετούντας Ἕλληνας τὸ αἶσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἐνότητος καὶ τῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα ἀπορρέουν ἐκ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν ἐθνικὴν κοινότητα.

14. Αἱ δραστηριότητες τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς ἐθίζουσι ἕκαστον εἰς τὴν τάξιν τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ἐργασίαν ὡς συνεργαζομένου μέλους εἰς μίαν ὁργανωμένην κοινωνίαν. Ὑποβιβάτουν εἰς τοὺς πολίτας τὸ καθήκον τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀμύνης τῆς Πατρίδος, καθὼς καὶ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰς θυσίας αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ζητηθοῦν ἀπὸ αὐτοὺς.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ

15. Αἱ ἐπιθεωρήσεις ἐπιτρέπουσι εἰς τὴν διοίκησιν νὰ διαπιστῶνται τὴν κατάστασιν ἐτοιμότητος τῶν Μονάδων καὶ εἰς τοὺς τορεῖς τομεῖς τῆς στρατιωτικῆς ἀγωγῆς (παράρτ. 2, ἀνωτέρω).

Καταδεικνύουν τὰς διαφορὰς αἱ ὁποῖαι δυνατόν νὰ ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν καθοριζόντων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιτελεσθέντων ἀποτελεσμάτων καί, ὡς ἐκ τούτου, ἀποτελοῦν εὐκαιρίαν καθορισμοῦ τῶν εὐδυνῶν τόσο τῶν διοικητῶν ὅσον καὶ τῶν ὑφισταμένων των.

16. Αἱ ἐκθέσεις ἱκανότητος ἐνημερώνουσι τὴν διοίκησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας, τῆς ἐπαγγελματικῆς στάθμης καὶ τῆς ἐν γένει ἀποδόσεως τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυποστειτῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν.

Αὗται πρέπει νὰ συντάσσονται μετ' ἀκριθείας καὶ ἀντικειμενικότητος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Τύποι ἐκδηλώσεως σεβασμοῦ.

Ἄρθρον 16.

Χαιρετισμός.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Εἰς πάντα τόπον καὶ χρόνον καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀνάμνησιν στρατιωτικῆς, ὀφείλει νὰ σέβεται τοὺς ἀνωτέρους του, συναντώμενος δὲ μετ' αὐτῶν νὰ χαιρετᾷ αὐτούς.

2. Ὁ κατώτερος προλαμβάνει τὸν ἀνώτερον καὶ χαιρετᾷ πρῶτος, ὁ δὲ ἀνώτερος ἀνταποδίδει τὸν χαιρετισμόν.

Οἱ ὁμοϊσοῦχοι στρατιωτικοὶ ἀλληλοχαιρετοῦνται. Ἐάν, ὅμως, μεταξὺ ὁμοϊσοῦχων ὑφίσταται ὑπηρεσιακὴ ἐξάρτησις, οἱ νεώτεροι χαιρετοῦν πρῶτοι τοὺς ἀρχαιοτέρους αὐτῶν.

3. Χαιρετισμὸς ἀπονέμεται καὶ πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς ξένων Στρατῶν κατὰ τὰς αὐτάς, ὡς καὶ διὰ τοὺς τοῦ ἡμετέρου Στρατοῦ, διατάξεις.

4. Ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ἀπονέμουν χαιρετισμόν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρους αὐτῶν οἱ στρατιωτικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν τροχονόμου, παρευρίσκονται εἰς δημοσίας συναθροίσεις πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ συνοδεύουν κρατουμένους.

5. Ἀπαντα τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερόμενα, περὶ χαιρετισμοῦ, ἔχουν ἐφαρμογὴν εἰς περιπτώσεις μεμονωμένων στρατιωτικῶν, δηλαδὴ στρατιωτικῶν μὴ ἐντεταγμένων εἰς στρατιωτικὸν τμήμα καθὼς καὶ εἰς περιπτώσεις στρατιωτικῶν οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκτελοῦν καθήκοντα σκοποῦ. Τὰ τοῦ χαιρετισμοῦ καθὼς καὶ τῆς ἀποδόσεως τιμῶν ἐν γένει ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων καὶ ὑπὸ τῶν σκοπῶν καθορίζονται εἰς ἐτέρας Κανονισμούς.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

6. Ὁ τρόπος τοῦ στρατιωτικοῦ χαιρετισμοῦ περιγράφεται εἰς τὸ οἰκτεῖον ἐγχειρίδιον ἀσκήσεων Πεζικοῦ. Ὁ στρατιωτικὸς χαιρετισμὸς ἀπονέμεται καὶ ἀνταποδίδεται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν, ὅταν φέρουν στρατιωτικὴν στολὴν καὶ κάλυμμα κεφαλῆς.

7. Εἰς κλειστοὺς χώρους, οἱ ἐν στολῇ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπατισταί, ὅταν εἶναι ἀσκεπεῖς χαιρετοῦν ὡς καθορίζεται διὰ τοὺς στρατιωτικούς τοὺς φέροντας πολιτικὴν περιβολὴν καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀσκεπεῖς (παράρτ. 10, κατωτέρω).

8. Οἱ ὁπλίται ὅταν κρατοῦν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει αὐτοὺς νὰ χαιρετήσουν, ἢ ὅταν, εὐρισκόμενοι εἰς κλειστοὺς χώρους, εἶναι ἀσκεπεῖς ἀπονέμουν χαιρετισμόν στρέφοντες ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς τὸ τιμώμενον πρόσωπον.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ὑΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΦΕΡΟΝΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΒΟΛΗΝ

9. Πᾶς στρατιωτικὸς φέρων πολιτικὴν περιβολὴν, ἔχει τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἀπονόμης καὶ ἀνταποδόσεως χαιρετισμοῦ, ὡς ἐάν ἔφερε στρατιωτικὴν στολὴν, δικαιοῦται δὲ χαιρετισμοῦ ὑπὸ παντός κατωτέρου του, ἐφ' ὅσον, βεβαίως, ὁ τελευταῖος γνωρίζει αὐτόν.

10. Οἱ φέροντες πολιτικὴν περιβολὴν στρατιωτικοί, ἐάν μὲν φέρουν πῖλον χαιρετοῦν ἀποκαλυπτόμενοι καὶ κλίνοντες ἐλαφρῶς τὴν κεφαλὴν, ἐάν δὲ εἶναι ἀσκεπεῖς χαιρετοῦν δι' ἐλαφρᾶς κλίσεως τῆς κεφαλῆς. Κατὰ τὴν ἀπονόμην καὶ ἀνταπόδοσιν τοῦ χαιρετισμοῦ τούτου οἱ στρατιωτικοὶ δὲν ὑποκλίνονται.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

11. Ἡ σημαία εἶναι τὸ σύμβολον τῆς Πατρίδος καὶ ὀφείλεται σεβασμὸς πρὸς αὐτήν, ὑπὸ παντός στρατιωτικοῦ, συμφώνως πρὸς τὰ κατωτέρω καθοριζόμενα.

12. Στρατιωτικὸς καθίζων καὶ συναντῶν τὴν πολεμικὴν Σημαίαν ἵσταται ἐγκαίρως, ἐκτελεῖ κλίσιν πρὸς τὸ μέρος διελεύσεως τῆς Σημαίας καὶ ὅταν ἡ σημαία προσεγγίτῃ εἰς ἀπόστασιν 4 βημάτων ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ, στρέφει ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς αὐτήν καὶ χαιρετᾷ μέλῃς τοῦ αὐτοῦ προέβλη κατὰ 4 βήματα ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ.

13. Εἰς περίπτωσιν παρατάξεων, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ πολεμικὴ Σημαία ἵσταται, ὁ στρατιωτικὸς διερχόμενος ἐμπροσθεν αὐτῆς, ἵσταται ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος αὐτῆς, λαμβάνει μέτωπον πρὸς αὐτήν καὶ χαιρετᾷ. Μετὰ ταῦτα στρεφόμενος πάλιν πρὸς τὴν κατευθύνσιν πρὸς τὴν ὁποίαν ἐβάδιζεν, συνεχίζει τὴν κίνησιν αὐτοῦ.

14. Κατὰ τὴν ἀνοδὸν ἐπὶ πολεμικῶν Πλοίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐπηρμένη ἡ Σημαία, ὁ στρατιωτικὸς, ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κλίμακος, λαμβάνει μέτωπον πρὸς

τὴν Σημαίαν καὶ χαιρετᾷ, τὸ αὐτὸ δὲ πράττει καὶ κατὰ τὴν καθοδὸν ἐκ τοῦ Πλοίου.

15. Κατὰ τὴν ἔπαρσιν καὶ ὑποστολὴν τῆς Σημαίας, ὁ στρατιωτικὸς λαμβάνει μέτωπον πρὸς τὴν Σημαίαν καὶ χαιρετᾷ. Ἐὰν ἡ Σημαία δὲν εἶναι ὁρατὴ, ἀκούεται ὁμοῦς τὸ ἐμβατήριον αὐτῆς, ὁ στρατιωτικὸς λαμβάνει τὴν στάσιν τῆς προσοχῆς.

16. Χαιρετισμὸς ἀπονέμεται καὶ πρὸς τὰς Σημαίας ξένων κρατῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

17. Στρατιωτικὸς βαδίζων καὶ συναντῶν θρησκευτικὴν πομπήν, ἥτοι τὸν Ἅγιον Ἐπιτάφιον, τὸν Σταυρὸν, τὰ Ἀχραντα Μυστήρια, λιτανεῖαν Ἁγίας Εἰκόνης ἢ κηδεῖαν ἀνεγνωρισμένου θρησκευματος, χαιρετᾷ ὥς εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὁρίζεται.

18. Ὁ χαιρετισμὸς ἀπονέμεται πρὸς τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα τῆς πομπῆς.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

19. Στρατιωτικὸς βαδίζων καὶ συναντῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας χαιρετᾷ αὐτὸν κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ παρόντος καθοριζόμενα.

20. Βαδίζων στρατιωτικὸς καὶ διερχόμενος ἔμπροσθεν τοῦ εὐρισκόμενου ἐν στάσει Προέδρου στρέφει ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς αὐτὸν ἐξ ἀποστάσεως 4 βημάτων ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ καὶ χαιρετᾷ ἐξακολουθῶν νὰ βαδίζῃ καὶ νὰ τηρῇ τὴν στάσιν τοῦ χαιρετισμοῦ μέχρις ὅτου παρέλθῃ κατὰ 4 βήματα ἀπ' αὐτοῦ. Ὅπισθεν τούτου βαδίζων δὲν ὑπερβαίνει αὐτόν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΟΥΣ ΓΕΝΙΚΩΣ

21. Πᾶς στρατιωτικὸς βαδίζων καὶ συναντῶν ἀνώτερόν του, στρέφει ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς αὐτόν ἐξ ἀποστάσεως 4 βημάτων ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ καὶ χαιρετᾷ, ἐξακολουθῶν νὰ βαδίζῃ καὶ νὰ τηρῇ τὴν στάσιν τοῦ χαιρετισμοῦ μέχρις ὅτου ὑπερβῇ αὐτόν.

Ὅπισθεν τούτου ὅταν βαδίζῃ καὶ εἶναι ἀναγκαζόμενος νὰ τὸν ὑπερβῇ, χαιρετᾷ ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ τηρεῖ τὴν στάσιν τοῦ χαιρετισμοῦ μέχρις ὅτου ὑπερβῇ αὐτόν κατὰ 2 βήματα.

22. Κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον τρόπον ἀπονέμεται χαιρετισμὸς, ὑπὸ παντὸς στρατιωτικοῦ καὶ πρὸς τοὺς Μητροπολίτας, φέροντας τὸ ἀρχιερατικὸν ἐγκόλπιον.

23. Πᾶς ὁπλίτης συναντῶν τὸν Πρωθυπουργόν, τὸν Ὑπουργὸν ἢ Ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἢ Ἀνώτατον Ἀρχιερατικὸν χαιρετᾷ αὐτούς, ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον χαιρετᾷ καὶ τὸν διοικητὴν τοῦ οἰκείου Στρατοπέδου ἢ τὸν διοικητὴν τῆς οἰκείας Μονάδος κατὰ τὴν συνάντησιν του μετ' αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ Στρατοπέδου καὶ ἐφ' ὅσον αὐτοὶ φέρουν βαθμὴν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ.

24. Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω στρατιωτικούς, φέροντας πολιτικὴν περιβολήν, οἱ ὁπλίται ἀπονέμουν χαιρετισμὸν ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παράγραφον 21 ἀνωτέρω.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ἢ ΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

25. Πᾶς στρατιωτικὸς ὁ ὁποῖος ἵσταται κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν εἰς τὰς παραγράφους 11, 17 καὶ 19 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ συμβόλων ἢ ὑψηλῶν προσώπων λαμβάνει μέτωπον πρὸς τὸ μέρος διελυσσεώς των καὶ χαιρετᾷ ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ. Ἐὰν δὲ κάθεται, ἐγείρεται καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἀνωτέρω.

26. Πᾶς στρατιωτικὸς ὁ ὁποῖος ἵσταται κατὰ τὴν διέλευσιν ἀνωτέρου του, λαμβάνει μέτωπον πρὸς τὸ μέρος τῆς

διελυσσεώς του, στρέφει ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς αὐτόν ἐξ ἀποστάσεως 4 βημάτων ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ καὶ χαιρετᾷ μέχρις ὅτου ὁ ἀνώτερος ὑπερβῇ αὐτόν. Ἐὰν δὲ κάθεται, ἐγείρεται καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἀνωτέρω. Ὁ ἀνώτερος ἐὰν κάθεται, ἀνταποδίδει τὸν χαιρετισμὸν καθήμενος.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΕΠΟΧΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

27. Οἱ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ὀχημάτων στρατιωτικοὶ χαιρετοῦν ἢ ἀνταποδίδουν τὸν χαιρετισμὸν καθήμενοι.

28. Κατὰ τὴν συνάντησιν ὁμοῦς τῶν εἰς τὰς παραγράφους 11, 17 καὶ 19 συμβόλων ἢ ὑψηλῶν προσώπων, τὸ μεταφορικὸν μέσον, ἐφ' ὅσον εἶναι στρατιωτικόν, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ συνθήκαι κυκλοφορίας ἐπιτρέπουν τὴν στάσιν, ἵσταται εἰς τὸ δεξιὸν τῆς ὁδοῦ καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτοῦ στρατιωτικοὶ κατέρχονται, τάσσονται πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐρχονται, τὰ τιμώμενα σύμβολα ἢ ὑψηλὰ πρόσωπα καὶ ἀπονέμουν τὸν χαιρετισμὸν ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παρ. 12 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἐὰν ἡ στάσις δὲν εἶναι δυνατὴ, τὸ ὄχημα ἐλαττώνει κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ταχύτητα αὐτοῦ καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτοῦ στρατιωτικοὶ χαιρετοῦν καθήμενοι.

Ἐὰν τὸ μεταφορικὸν μέσον εἶναι ἰδιωτικόν καὶ σταχυκίνητο, οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτοῦ στρατιωτικοὶ κατέρχονται καὶ ἐνεργοῦν ὡς ἀνωτέρω, ἄλλως χαιρετοῦν καθήμενοι.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΟΔΗΓΩΝ

29. Στρατιωτικοὶ ὀδηγοῦντες αὐτοκίνητα, δίκυκλα, ποδήλατα ἢ φορτηγὰ κτήνη δὲν χαιρετοῦν οὐδὲ στρέφουν τὴν κεφαλὴν πρὸς συναντώμενον ἀνώτερόν των.

30. Κατὰ τὴν συνάντησιν των ὁμοῦς μετὰ τῶν εἰς τὰς παραγράφους 11, 17 καὶ 19 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ συμβόλων ἢ ὑψηλῶν προσώπων ἐνεργοῦν ὡς κατωτέρω:

α) Οἱ ὀδηγοὶ αὐτοκινήτων ἢ δικύκλων σταματοῦν, εἰ δυνατόν τὸ ὄχημά των εἰς τὸ δεξιὸν τῆς ὁδοῦ, κατέρχονται αὐτοῦ καὶ ἀφοῦ ἵστανται παρὰ τὸν κινητήρα τοῦ ὀχήματος χαιρετοῦν ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ παρόντος Ἀρθροῦ. Ἐὰν ἡ στάσις δὲν εἶναι δυνατὴ, συνεχίζουν τὴν κίνησιν των με ἡλαττωμένην κατὰ τὸ δυνατόν ταχύτητα, καὶ δὲν χαιρετοῦν, οὐδὲ στρέφουν τὴν κεφαλὴν.

β) Οἱ ὀδηγοὶ ποδηλάτων, ἐφ' ὅσον με καθίσταται δυνατὴ ἡ στερεώσις τοῦ ποδηλάτου ἐνεργοῦν ὡς οἱ ὀδηγοὶ αὐτοκινήτων, ἄλλως ἀφοῦ διακόψουν κίνησιν, ἵστανται ἱππαστὴ ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου, τηροῦν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, κρατοῦντες δὲ τὸ σύστημα ὀδηγήσεως διὰ τῶν δύο χειρῶν, στρέφουν μετὰ ζωηρότητος τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς τὰ τιμώμενα σύμβολα ἢ ὑψηλὰ πρόσωπα.

γ) Οἱ ὀδηγοῦντες φορτηγὰ κτήνη ἵστανται, λαμβάνουν τὴν στάσιν τῆς προσοχῆς, στρέφουν ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς τὰ τιμώμενα σύμβολα ἢ ὑψηλὰ πρόσωπα καὶ κρατοῦν τὰ ἵνια διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὡς ὁρίζεται εἰς τὸν σχετικὸν Κανονισμόν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΧΕΙΡΑΨΙΑΣ

31. Κατὰ τὸν διὰ χειραψίας χαιρετισμὸν ὁ κατώτερος οὐδέποτε τείνει πρῶτος τὴν χεῖρα πρὸς τὸν ἀνώτερόν του, σπεύδει ὁμοῦς ν' ἀνταποκριθῇ εὐθὺς ὡς ὁ ἀνώτερος τείνει πρὸς αὐτόν τὴν χεῖρα ἀφοῦ ἀφαιρέσει προηγουμένως, ἐὰν φέρῃ τὸ χειρόκτιον τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀνώτερος δὲν φέρει χειρόκτιον. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνώτερος φέρει χειρόκτιον, ὁ κατώτερος δὲν ἀφαιρεῖ ταῦτα κατὰ τὸν χαιρετισμὸν.

32. Στρατιωτικοὶ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν γραμμὴν ἢ ἐπιτεφελῆς τεταγμένων τμημάτων ἐνεργοῦν ὡς ἀνωτέρω, χωρὶς ὁμοῦς ν' ἀφαιροῦν τὸ χειρόκτιον.

33. Κατὰ τὸν διὰ χειραψίας χαιρετισμὸν οἱ στρατιωτικοὶ δὲν ὑποκλίνονται, ὅταν ὁμοῦς εἶναι ἀσκαπεῖς, εἴτε με στρατιωτικὴν στολὴν εἴτε με πολιτικὴν περιβολὴν κλίνουν ἐλαφρῶς τὴν κεφαλὴν.

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

34. Οἱ μαθηταὶ τῶν Παραγωγικῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ἀξιωματικῶν ἀπονέμουν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τῶν μαθητῶν καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικούς. Πρὸς τοὺς ἀνθυπασιούς, τοὺς δοκίμους ἐφέδρους ἀξιωματικούς καὶ τοὺς ὀπλίτας δὲν ἀπονέμουν χαιρετισμὸν. οὐδὲ δικαιούνταν τοιοῦτου ἐκ μέρους αὐτῶν.

35. Οἱ μαθηταὶ τῶν Παραγωγικῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν μονίμων ὑπαξιωματικῶν ἀπονέμουν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τῶν μαθητῶν καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς στρατιωτικούς ἐξαιρέσει τῶν κληρωτῶν ὀπλιτῶν πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ἀπονέμουν χαιρετισμὸν, οὐδὲ δικαιούνταν τοιοῦτου ἐκ μέρους αὐτῶν.

Ἄρθρον 17.

Εἴσοδος εἰς κλειστὸν χώρον.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς προσερχόμενος ἐνώπιον ἀνωτέρου τοῦ εὐρισκόμενου ἐντὸς αἰθούσης, γραφείου ἢ ἄλλου κλειστοῦ χώρου, ἀφαιρεῖ ἐὰν φέρῃ, τὰ χειρόκτια του καὶ τὸ κάλυμμα κεφαλῆς, κρατῶν ταῦτα ὡς κατωτέρω!

α) Προκειμένου περὶ ὑφασμάτιου καλύμματος κεφαλῆς (πηλίκιου, μπερέ ἢ δικώχου) θέτει ταῦτο ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν μασχάλην μὲ τὸ ἐθνόσημον πρὸς τὰ ἔμπροσ καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καλύμματος πρὸς τὸ μέρος τοῦ σώματος. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ, ὑποβαστάουσα τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, τηρεῖται τεταμένη κατακορύφως πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐφαπτομένη τοῦ ἀριστεροῦ πλευροῦ τοῦ σώματος.

Τὰ χειρόκτια ἀναδεδιπλωμένα ἐντὸς τῆς ἀριστερᾶς παλάμης μὲ τοὺς δακτύλους αὐτῶν πρὸς τὰ ἔμπροσ.

β) Προκειμένου περὶ κράνους, κρατεῖ τοῦτο διὰ τῆς ἀριστερᾶς παλάμης παρὰ τὸ σημεῖον προσαρμογῆς τοῦ ὑποσιαγόνου, μὲ τοὺς τέσσαρας δακτύλους ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ κράνους τὸν ἀντίχειρα ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράνους πρὸς τὰ ἀριστερὰ τὰ δὲ χειρόκτια ἐντὸς τῆς ἀριστερᾶς παλάμης ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ τηρεῖται τεταμένη καὶ ἐφαπτομένη τοῦ ἀριστεροῦ πλευροῦ τοῦ σώματος.

γ) Οἱ ἀξιωματικοί, ἐὰν φέρουν ξίφος, κρατοῦν τοῦτο καὶ τὸ κάλυμμα κεφαλῆς, ὡς ὀρίζεται εἰς τὸν οἰκείον Κανονισμόν.

δ) Ἐὰν φέρῃ πολιτικὴν περιβολήν, κρατεῖ τὸν πῆλον διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἀπὸ τοῦ γύρου, μὲ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πῆλου πρὸς τὰ δεξιὰ, τὸ ἔμπροσθιον μέρος αὐτοῦ πρὸς τὰ ἔμπροσ, τὰ χειρόκτια ἐντὸς τῆς ἀριστερᾶς παλάμης. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ τηρεῖται τεταμένη καὶ ἐφαπτομένη τοῦ ἀριστεροῦ πλευροῦ τοῦ σώματος.

2. Ἐν συνεχείᾳ κρούει τὴν θύραν καὶ εὐθὺς ὡς λάβῃ τὴν ἄδειαν εἰσόδου, εἰσέρχεται καὶ χαιρετᾷ δι' ἐλαφρᾶς κλίσεως τῆς κεφαλῆς.

Ἀπερχόμενος χαιρετᾷ ὁμοίως καὶ καλύπτεται μετὰ τὴν ἐξόδον του.

3. Πᾶς στρατιωτικὸς προκειμένου νὰ εἰσέλθῃ εἰς κλειστὸν χώρον ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται κατώτερός του, ὁ ὁποῖος δὲν τελεῖ ὅμως ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, κρούει πρυγγουμένως τὴν θύραν.

Ἄρθρον 18.

Τελεταί.

1. Στρατιωτικὸς παρακολουθῶν θεῖαν λειτουργίαν, δοξολογίαν, ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἢ ἄλλην θρησκευτικὴν τελετήν, ἐντὸς ἱερῶν ναῶν, κρατεῖ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς καὶ τὰ χειρόκτια ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ Ἀρθροῦ 17 καὶ λαμβάνει τὴν στάσιν τῆς προσοχῆς κατὰ τὰς ἀκολουθούσας στιγμὰς:

α) Ἐν τῇ ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

β) Κατὰ τὴν Μεγάλην Εἴσοδον, ἥτοι ὅταν ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς φέρων τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

γ) Κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως (Πίστευο) καὶ τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς (Πάτερ ἡμῶν).

δ) Κατὰ τὴν προσφορὰν, ἥτοι ὅταν ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῇ «Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν».

2. Κατὰ τὰς εἰς τὴν ὑπαίθρου τελετὰς, εἰς ὅ,τι μὲν ἀφορᾷ τὸ θρησκευτικὸν μέρος τῆς τελετῆς, ἐὰν περιλαμβάνεται τοιοῦτον εἰς τὴν τελετὴν ὁ στρατιωτικὸς συμμορφοῦται μὲ τὰ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναφερόμενα, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον μέρος ἐνεργεῖ ὡς κατωτέρω:

α) Χαιρετᾷ κατὰ τὴν προσέλευσιν καὶ ἀποχώρησιν τῆς παλεμικῆς Σημαίας, κατὰ τὴν ἐπαρσιν καὶ ὑποστολὴν τῆς Σημαίας καὶ κατὰ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἑθνικοῦ Ὕμνου.

β) Λαμβάνει τὴν στάσιν τῆς προσοχῆς κατὰ τὴν προσέλευσιν καὶ ἀποχώρησιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν ἀνάκρουσιν τῆς προσευχῆς ὑπὸ τῆς μουσικῆς, κατὰ τὴν τήρησιν σιγῆς ἐνὸς λεπτοῦ, κατὰ τὸ προσκλητήριον νεκρῶν, κατὰ τὸν χρόνον καταθέσεως τοῦ στεφάνου καὶ κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ἀπαγγέλλεται ὁ στρατιωτικὸς ὅρκος.

Ἄρθρον 19.

Προσαγορεύσεις.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Πᾶς στρατιωτικὸς ἀποτεινόμενος πρὸς ἀνώτερόν του, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταξίαρχου συμπεριλαμβανομένου, προσαγορεύει αὐτὸν διὰ τοῦ βαθμοῦ του προτάσεων τὴν λέξιν «Κύριε», ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς Ὑποστράτηγον ἢ Ἀντιστράτηγον, προσαγορεύει αὐτὸν διὰ τῆς λέξεως «Στρατηγέ».

2. Πᾶς στρατιωτικὸς ἀποτεινόμενος πρὸς κατώτερόν του, ἐὰν μὲν οὗτος εἶναι ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασιότης, προσαγορεύει αὐτὸν διὰ τοῦ βαθμοῦ του προτάσεων τὴν λέξιν «Κύριε», ἐὰν δὲ εἶναι ὑπαξιωματικὸς προσαγορεύει αὐτὸν ἀπλῶς διὰ τοῦ βαθμοῦ του.

Εἰς ἄμφοτέραις τὰς περιπτώσεις, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἀναγκάσιον προσθέτει καὶ τὸ ἐπώνυμον, μετὰ τὸν βαθμὸν.

3. Οἱ στρατιῶται προσαγορεύονται διὰ τῶν καθ' Ὅπλον ἢ Σῶμα ἰδιαιτέρων τυχόν ὀνομασιῶν, ὡς στρατιώτης, πυροβολητής, καταδρομέας, ἀλεξιπτωτιστής, πεζοναύτης κλπ. ἢ διὰ τοῦ ἐπωνύμου των.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

4. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας προσαγορεύεται διὰ τῆς φράσεως «Κύριε Πρόεδρε».

5. Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Ἀμύνης προσαγορεύονται διὰ τῶν φράσεων: «Κύριε Πρωθυπουργέ», καὶ «Κύριε Ὑπουργέ», ἀντιστοίχως.

6. Ὁ Ἀρχιστράτηγος προσαγορεύεται διὰ τῆς φράσεως «Κύριε Ἀρχιστράτηγε». Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης καθὼς καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων τῶν Κλάδων Ἐνόπλων Δυνάμεων προσαγορεύονται διὰ τῆς φράσεως «Κύριε Ἀρχηγέ» καὶ οἱ Ὑπαρχηγοὶ διὰ τῆς φράσεως «Κύριε Ὑπαρχηγέ».

7. Οἱ ἐπιτελάρχαι οἰουδήποτε κλιμακίου φέροντες βαθμὸν Ταξίαρχου συμπεριλαμβανομένου καὶ κάτω, οἱ διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ Συγκροτημάτων καὶ Μονάδων καὶ οἱ ὑπασισταὶ οἰουδήποτε κλιμακίου προσαγορεύονται, ὑπὸ τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν στρατιωτικῶν, διὰ τῶν φράσεων:

«Κύριε Ἐπιτελάρχα», «Κύριε Διοικητά», «Κύριε Ὑποδιοικητά» καὶ «Κύριε Ὑπασιστά», ἀντιστοίχως.

Ἄρθρον 20.

Προφορὶ καὶ Ἀναφοραί.

ΑΝΑΦΟΡΑ ὙΠΟ ΑΟΠΛΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

1. Πᾶς στρατιωτικὸς προσερχόμενος ἐνώπιον ἀνωτέρου

του διὰ τὴν ἀποτεινὴν πρὸς αὐτὸν προφορικὴν ἀναφοράν, πλησιάζει αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν δύο βηματίων, ἵσταται εἰς προσοχὴν χαιρετᾷ, καταβιβάζει τὴν χεῖρα, παρουσιάζεται ἀναφύων τὸν δοχμὸν, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὅποιαν ἐκτελεῖ καὶ εἰς τὴν συνέχειαν δίδει ἀναφοράν, ἢ ἵσταται ἀρχίζει διὰ τῆς φράσεως:

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν...» (προσαγορεύσεις) ἢ ἀναφέρω...» καὶ ὁμιλεῖ ζωντῶς συντόμως καὶ σαφῶς.

2. Προκειμένου νὰ ἐπιδώσῃ ἔγγραφο, κρατεῖ τοῦτο διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ἐνεργεῖ ὡς ἀνωτέρω, ἀναφέρειν ὡς ἑξῆς: «Λαμβάνω τὴν τιμὴν...» (προσαγορεύσεις) ἢ ἀναφέρω ὅτι: ὁ κύριος (βαθμὸς, ὀνοματεπώνυμον), με διέταξε νὰ πρὸς παραδώσω τὸ ἔγγραφο τοῦτο καὶ ἐπιδίδει τὸ ἔγγραφο διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς.

3. Ἀφοῦ δοθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀπάντησις ἂν μὲν ὁ ἀνέχων εἶναι ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασιότης ἀποσύρεται ἀρῶν χαιρετήσῃ, ἂν δὲ εἶναι ὁπλίτης χαιρετᾷ, ἐκτελεῖ μεταβολὴν καὶ ἀποσύρεται.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΥΠΟ ΕΝΟΠΛΙΟΥ ΟΠΛΙΤΟΥ

4. Ἐνοπλιος ὁπλίτης προσερχόμενος ἐνώπιον ἀνωτέρου του διὰ νὰ ἀναφέρῃ ἢ παραδώσῃ ἔγγραφο, φέρει πάντοτε τὸ ὅπλον τοῦ εἰς θέσιν «Ἀναστήσας» ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου, πλησιάζει τὸν ἀνωτέρον εἰς τὴν κανονικὴν ἀπόστασιν τῶν δύο βηματίων καὶ ἐνεργεῖ ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι δὲν χαιρετᾷ, δεδομένου ὅτι ἡ δεξιὰ χεὶρ κρατεῖ τὸ ὅπλον.

5. Οἱ ἐνοπλιοὶ ἀγγελιοφόροι φέρουν τὸ ὅπλον χιαστὶ καὶ ἐνεργοῦν ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

6. Ἀναφορὰ ὑπὸ Μουσικῶν καὶ Σαλπιγκτῶν.

Οἱ μουσικοὶ καὶ οἱ σαλπιγκταί, προκειμένου νὰ ἀναφέρουν πρὸς ἀνωτέρους των πλησιάζουν εἰς τὴν καθορισμένην ἀπόστασιν τῶν δύο βηματίων κρατοῦντες διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μουσικὸν ὄργανον ἢ τὴν σάλπιγγα καὶ ἐνεργοῦν ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι δὲν χαιρετοῦν.

7. Ἀναφορὰ ὑπὸ Ἐρίππου Στρατιωτικοῦ.

Ἐρίππος στρατιωτικὸς ἀναφύων πρὸς ἀνωτέρον του, ἂν οὗτος εἶναι ἔριππος τοποθετεῖται ἀριστερὰ ἂν δὲ ὁ ἀνωτέρος εἶναι πεζός, τότε ὁ κατώτερος ἀριππεύει, προχωρεῖ κρατῶν τὰ ἦνία διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, πλησιάζει τὸν πρὸς ὃν ἀποτεινεται, εἰς ἀπόστασιν δύο βηματίων καὶ ἐνεργεῖ ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

8. Ἀναφορὰ Ἀξιωματικοῦ μετὰ Γυμνὸν ἑξίφους.

Ἀξιωματικὸς, μετὰ γυμνὸν ἑξίφους, ὑποβάλλων ἀναφορὰν πρὸς ἀνωτέρον του πλησιάζει αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν τριῶν βηματίων, ἵσταται εἰς προσοχὴν χαιρετᾷ διὰ τοῦ ἑξίφους, ἐπαναφέρει αὐτὸ εἰς θέσιν «Φέρτε» καὶ ἔπειτα ἐνεργεῖ ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

9. Ἀναφορὰ εἰς Κλειστὸν Χῶρον.

Ὁ πρὸς ἀνωτέρον του, εἰς κλειστὸν χώρον προσερχόμενος διὰ νὰ ἀποτεινὴν προφορικὴν ἀναφορὰν, εἰσέρχεται καὶ χαιρετᾷ ὡς καθορίζεται εἰς ἀρθρον 17, ἔπειτα δὲ πλησιάζει τὸν ἀνωτέρον του εἰς τὴν καθορισμένην ἀπόστασιν τῶν δύο βηματίων, ἐνεργεῖ ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι χαιρετᾷ διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς, δεδομένου ὅτι θὰ εἶναι ἀσκεπής.

ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ Ο ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΔΕΙΧΝΕΤΑΙ ΤΑΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ.

10. Πᾶς προϊστάμενος δέχεται τὰς μὲν συνήθεις ἀναφορὰς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ὁρισμένους ὥρας καὶ εἰς τὸν ὁρισμένον τόπον, φέρων τὴν καθορισμένην στολήν. τὰς δὲ ἐκτάκτους πειταχοῦ, ἀλλὰ κανονικῶς ἐνδεδωμένος καὶ πάντοτε ὁρθός.

11. Ὡς ὁ ἀποτεινὸν τὴν ἀναφορὰν κατώτερος ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ τοῦτο μεθ' ὅλου τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, οὕτω καὶ ὁ δεχόμενος ταύτην ἀνωτέρος ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς τὸν ἀναφύοντα τὴν προσήκουσαν ἀκρόασιν μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτου-

μένης εὐσεχειασμένης καὶ ἀξιοπρεπείας, ἀνταποδίδων πάντα κατὰ τὴν ἀναφορὰν ἀπονεμόμενον χαριετισμὸν.

12. Οὐδέποτε ἀναφορὰ γίνεται δεκτὴ ἐπὶ παρουσίᾳ προσώπων μὴ ἀνελκόντων εἰς τὴν οἰκίαν Στρατιωτικὴν Ἀρχήν, ἂν δὲ ὁ ἀνωτέρος εὐρίσκεται μετὰ τῶν τοιούτων προσώπων, εἰσπορεύεται καὶ δέχεται τὴν ἀναφορὰν κατ' ἰδίαν.

Ἀρθρον 21.

Ἐγγραφοὶ Ἀναφοραί.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

1. Τὰ εἰς τὸ παρὸν ἀρθρον ἐκτιθέμενα ἀφοροῦν εἰς ἀτομικὰς ἀναφορὰς αἱ ὁποῖαι ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν. Τὰ περὶ ἀναφορῶν καὶ πάσης φύσεως ἐγγράφων τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν περιλαμβάνονται εἰς τὸν Κανονισμὸν Στρατιωτικῆς Ἀλληλογραφίας.

2. Αἱ ἔγγραφοι ἀναφοραὶ τῶν στρατιωτικῶν χαρακτηρίζονται ὑπηρετικαὶ μὲν ἂν ἀφοροῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, μὴ ὑπηρετικαὶ δὲ ἂν ἀφοροῦν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

3. Ὅλαι αἱ ἔγγραφοι ἀναφοραὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑποβάλλονται πάντοτε εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν ὁποίων διατελοῦν οἱ ἀναφέροντες.

4. Ὁ τύπος τῆς ἐγγράφου ἀτομικῆς ἀναφορᾶς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπόδειγμα 2ον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

5. Ἡ ἔγγραφος ἀναφορὰ πρέπει νὰ εἶναι σύντομος, σαφὴς καὶ ἀκριβὴς, γραμμὴν εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ Κράτους καὶ διατυπωμένη μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ. Αὐτὴ ἀρχεται πάντοτε, ὡς καὶ ἡ προφορικὴ ἀναφορὰ, διὰ τῆς φράσεως: «Λαμβάνω τὴν τιμὴν...».

ΕΓΓΡΑΦΟΙ ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΝΤΩΝ

6. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασιότητες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθύνονται ἐγγράφως, διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:

- Ὅταν εὐρίσκονται εἰς τόπον διάφορον τοῦ τόπου τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς πρὸς τὴν ὅποιαν ἀπευθύνονται.
- Ὅταν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ἀπαιτῆται γραπτὴ ἀπόφασις ἢ ἐνέργεια ἄλλης Ἀρχῆς.
- Ὅταν ἡ ἀναφορὰ ἀπαιτῇ δικαστικὴν ἐνέργειαν.
- Ὅταν πρόκειται περὶ ἀντικειμένου διοικητικῆς ἢ οἰκονομικῆς φύσεως, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ ἐγγράφως ἀποδείξεις.
- Ὅταν θεωροῦν τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἐπὶ τοσούτων οὐσιωδῶν διὰ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἢ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον, ὥστε κρίνουν ἀναγκαίαν τὴν δι' ἐγγράφου ἀναφορὰς ὑποστήριξίν τῆς.

7. Ἐπὶ τῶν μὴ ὑπηρετικῶν ἀναφορῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιωτῶν ἐπικολοῦται χαρακτηρισμὸν, ἀξίως ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ περὶ χαρακτηρισμοῦ Νόμου ὡς καὶ τὸ προδεδωμένον ἐνσημὸν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ.

ΕΓΓΡΑΦΟΙ ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΟΠΛΙΤΩΝ

8. Οἱ ὁπλίται, ὅταν διοικοῦν ἀπεσταλμένα τεύχεα, ὅταν εἶναι διωριμμένοι ἀρχιφύλακες ἢ ἐφοδεύοντες ἢ ὅταν ἐκτελοῦν στρατονομικὰ καθήκοντα, ἀπευθύνονται ἐγγράφως, ἀλλὰ μόνον διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

9. Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, εἴτε πρόκειται περὶ ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἴτε εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, οἱ ὁπλίται ἀναφέρονται προφορικῶς.

Ἐὰν δὲ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ὁπλίτου ἀπαιτῆται ἀπόφασις ἢ ἐνέργεια ἄλλης Ἀρχῆς, ἡ δευτέρωθεν τὴν ἀναφορὰν στρατιωτικῇ Ἀρχῇ ἀπευθύνεται, ὅπου πρέπει ἐγγράφως.

10. Κατ' ἐξαίρεσιν οἱ μόνιμοι καὶ ἐνδεδωμένοι ὑπαξι/οὶ ἀπευθύνονται ἐγγράφως διὰ ζητήματα εἰδικῶς καθοριζόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων Κανονισμῶν καὶ διαταγῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Παράστασις καὶ Συμπεριφορά.

*Άρθρον 22.

Στολή.

1. Αἱ διάφοροι στολαί, τὰ εἶδη ἐκ τῶν ὁποίων αὐταὶ ἀποτελοῦνται καθὼς καὶ ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον φέρονται, καθορίζονται ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων Κανονισμῶν περὶ στολῆς καὶ τῶν σχετικῶν διαταγῶν.

2. Τὸ κανονικὸν τῆς στολῆς εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας οἱ στρατιωτικοὶ εἴτε εὐρίσκονται συγκεντρωμένοι καὶ ἀποτελοῦν Στρατεύματα, ἢ εἶναι μεμονωμένοι, ἢ διατελοῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἢ εὐρίσκονται ἐκτὸς ὑπηρεσίας, εἶναι πρωτίτης σπουδαιότητος. Τὸ κανονικὸν τῆς στολῆς συμβάλλει εἰς τὸ γόητρον τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Μονάδος. Ἀποδεικνύει τὴν πειθαρχίαν καὶ ὅτι ἕκαστος ἄτομον τοῦ Στρατεύματος σέβεται τὸν ἑαυτὸν του, τὸν Στρατὸν καὶ τοὺς Κανονισμούς.

3. Πᾶς διοικητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸ κανονικὸν τῆς στολῆς τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν καὶ ἐπιβλέπει μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα τὸ ὁμοιόμορφον καὶ τὴν καθαριότητα αὐτῆς καθὼς καὶ τὸν κανονικὸν τρόπον πού φέρεται αὕτη καὶ τὰ διάφορα ἐξαρτήματα αὐτῆς.

Ἀπαγορεύει αὐστηρῶς οἰανδήποτε ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην, τροποποίησιν ἢ προσθήκην, ἢ ὁποία ἀντιβαίνει εἰς τὰς περὶ στολῆς διατάξεις. Ἐὰν διαπιστώσῃ τοιαύτην παράβασιν, προκειμένου μὲν περὶ ἀξιωματικοῦ, ἀνθυπαπιστοῦ, ἢ μονίμου ἢ ἐθελοντοῦ ὑπαξιωματικοῦ, τιμωρεῖ τὸν παραβάτην καὶ ἀπαγορεύει εἰς τοῦτον νὰ φέρῃ τὴν τροποποιηθεῖσαν στολήν, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ κληρωτοῦ ὁπλίτου, ἐκτὸς τῆς ποινῆς, διατάσσει τὴν χορήγησιν νέας στολῆς καὶ τὸν καταλογισμόν τοῦ ἀντιτίμου εἰς θάρος τῆς ἰδιαίτης περιουσίας τοῦ παραβάτου.

4. Ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος καθορίζει τὰ τῆς στολῆς τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀνδρῶν εἰς πάντα τὰ εἶδη τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Μονάδος. Ὁ Φρούραρχος, συμμορφούμενος ἐν προκειμένῳ καὶ μὲ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Φρουρᾶς, κανονίζει τὰ τῆς στολῆς τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὴν πόλιν καθὼς καὶ τῶν τμημάτων τῶν διοριζομένων εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῆς Φρουρᾶς, ἀσχετὴ δὲ συνεχῇ ἐπιβλέψιν διὰ τὸ κανονικὸν τῆς στολῆς τῶν εἰς τὴν πόλιν κυκλοφορούντων στρατιωτικῶν.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΔΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΟΔΑΠΗΝ

5. Εἰς τὰς ξένας χώρας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρεται ἡ στρατιωτικὴ στολή παρὰ μόνον ὑπὸ τῶν κάτωθι στρατιωτικῶν:

α) Τῶν τοποθετημένων εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Πρεσβείας ἢ εἰς Συμμαχικὰ Στρατηγεῖα.

β) Τῶν εὐρισκόμενων εἰς ἐπίσημον ἀποστολήν.

γ) Τῶν μεταβαίνοντων ἢ διερχομένων δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς ξένας Στρατιωτικὰς Σχολὰς.

6) Εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς τοὺς διατελοῦντας εἰς ἄδειαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρουν τὴν στολήν των. Παρὰ ταῦτα ἐὰν παρίστανται ἀτομικῶς εἰς ἐπίσημον ἢ ἰδιωτικὴν τελετὴν δύνανται νὰ φέρουν τὴν στολήν των κατόπιν ἀδείας τοῦ Ἀρχηγροῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

ΟΠΛΙΣΜΟΣ

7. Οἱ κληρωτοὶ ὁπλῖται, ἐκτὸς ὑπηρεσίας, δὲν φέρουν ὁπλισμόν.

8. Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ἀνθυπαπισταὶ καθὼς καὶ οἱ μονίμοι ἢ ἐθελονταὶ ὁπλῖται δύνανται νὰ φέρουν τὸν ἀτομικὸν ὁπλισμόν των (πιστόλιον ἢ περιστροφον) καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐν στρατιωτικῇ εἴτε ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, κατόπιν ἐιδικῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Φρουρᾶς, ἐφ' ὅσον φέρει βαθμὸν ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ, ὑποχρεωμένου ὅπως

ἀναφέρῃ ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι προεκάλεσαν τὴν λήψιν τοῦ μέτρου τούτου.

*Άρθρον 23.

Πολιτικὴ Περιβολή.

ΜΟΝΙΜΟΙ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ

1. Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ἀνθυπαπισταὶ καθὼς καὶ οἱ μονίμοι ἢ ἐθελονταὶ ὑπαξιωματικοὶ δύνανται νὰ φέρουν πολιτικὴν περιβολὴν ἐκτὸς ὑπηρεσίας καὶ ἐκτὸς Στρατῶνος. Διὰ διαταγῶν τῶν οἰκείων Σχηματισμῶν δύνανται νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺτους ὅπως φέρουν πολιτικὴν περιβολὴν καὶ ἐντὸς Στρατῶνος ἐκτὸς ὥρων ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαιδευσεως.

2. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτελοῦντες ἐιδικὴν ὑπηρεσίαν δύνανται νὰ φέρουν πολιτικὴν περιβολὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἴτε ἐκτὸς εἴτε ἐντὸς τοῦ Στρατῶνος, κατόπιν διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ.

ΚΛΗΡΩΤΟΙ ΟΠΛΙΤΑΙ

3. Οἱ κληρωτοὶ ὁπλῖται ὀφείλουν νὰ φέρουν τὴν στρατιωτικὴν στολήν εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις εἴτε εὐρίσκονται εἰς ὑπηρεσίαν εἴτε ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

4. Τοῦ ἀνωτέρω κανόνος ὑπάρχουν αἱ ἀπὸλουθοι ἐξαιρέσεις:

α) Οἱ ὁπλῖται Ἀσφαλείας Στρατεύματος καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας δύνανται νὰ φέρουν πολιτικὴν περιβολὴν, κατόπιν διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος, ὅσας ἐκτελοῦν ἐιδικὴν ὑπηρεσίαν.

β) Οἱ ἀγγελιαφόροι ἢ ὁδηγοὶ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν δύνανται νὰ φέρουν πολιτικὴν περιβολὴν, ἐκτὸς Στρατῶνος, κατόπιν διαταγῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον διετέθησαν.

γ) Ὁπλῖται εὐρισκόμενοι εἰς ἄδειαν ἀπουσίας καὶ ἐκτὸς Στρατῶνος δύνανται νὰ φέρουν πολιτικὴν περιβολὴν. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀδείας των πρόκειται νὰ ἐργασθῶν, ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὰς ὥρας ἐργασίας των φέρουν πολιτικὴν περιβολὴν.

5. Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ φέροντες πολιτικὴν περιβολὴν πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι δι' ἐγγράφου ἀδείας τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος των.

*Άρθρον 24.

Γενικοὶ κανόνες συμπεριφορᾶς ἐκτὸς Ὑπηρεσίας.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερόμενα δὲν ἀποτελοῦν ὅλην τὴν καλῆς συμπεριφορᾶς, ἀλλ' ἀπλῶς δίδουν γενικὰς ἀρχὰς καὶ ἐπιστημαίνουσιν βασικὰς ὑποχρεώσεις, τῶν ὁποίων ἡ παράλειψις ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν πταίσμα καὶ ὡς τοιοῦτον τιμωρεῖται.

2. Ἡ ὑψηλὴ ἀποστολὴ τοῦ Στρατοῦ ἐπιβάλλει εἰς πάντα τοὺς ἔχοντας τὴν τιμὴν νὰ φέρουν τὴν στρατιωτικὴν στολήν ὅσῳ παρὰστασιν καὶ συμπεριφορᾶν, εἰς πάντα τόπον καὶ χρόνον.

3. Ὁ στρατιωτικὸς, εἰς τὴν συμπεριφορὰν του καὶ τὴν παράστασιν του, πρέπει πάντοτε νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ του.

Ὁφείλει νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι ἡ ὅλη ἐμφάνισίς του, καθὼς καὶ πᾶσα πράξις του, καλὴ ἢ κακὴ, δὲν ἀποδίδεται μόνον εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Μονάδα του καὶ εἰς τὸν Στρατὸν γενικῶς, τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ μέλος.

Διαιπνεόμενος ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα ὀφείλει ὅχι μόνον ν' ἀποφεύγῃ πᾶσαν πράξιν ἢ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκθέσῃ τὸν Στρατὸν, ἀλλὰ καὶ νὰ συμπεριφέρεται κατὰ τρόπον τιμῶντα τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὸν Στρατὸν.

4. Οἱ στρατιωτικοὶ ὀφείλουν νὰ σέβωνται τοὺς Νόμους καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις καθὼς καὶ τὰ ὄργανα τῆς τάξεως καὶ νὰ παρέχουν πρὸς ταῦτα πᾶσαν συνδρομήν, ὅσας οὕτῃ ἤθελε ζητηθῇ.

5. Ἐναντι τῶν πολιτῶν ὁ στρατιωτικὸς πρέπει νὰ συμπεριφέρεται μετ' ἀξιοπρεπείας καὶ εὐγενείας. Ἀποφεύγει ἐπι-

μελῶς τὰς μετ' αὐτῶν προστριβὰς, τὰς ἔριδας καὶ τὰς προκλήσεις.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

6. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ στρατιωτικοῦ πρέπει νὰ παρέχῃ εἰκόνα ἀτόμου σεβαροῦ, εὐπρεποῦς καὶ πολιτισμένου. Ἡ στολὴ πρέπει νὰ εἶναι καθαρὰ καὶ σιδηρωμένη, τὰ μεταλλικὰ μέρη τῆς στολῆς καὶ τὰ ὑποδήματα ἐπιτελειωμένα, ἡ δὲ κόμη κοσμία. Ἡ ἀντικισθητικὴ κόμη ὁ ἐξεζητημένος μύσταξ, τὸ ὑπογένειον καὶ αἱ μακρὰ παραγναθίδες ἀπαγορεύονται.

Γενικῶς ἡ ὅλη ἐμφάνισις τοῦ στρατιωτικοῦ πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀπλότητα καὶ τὸ μέτρον.

7. Ἡ πολιτικὴ περιβολὴ τῶν Ἀξιωματικῶν πρέπει νὰ εἶναι κοσμία καὶ ἀνάλογος τοῦ τόπου παρουσίας, τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐποχῆς.

8. Οἱ ἐν στολῇ στρατιωτικοὶ καθήμενοι εἰς δημόσια κέντρα, εἰς κλειστὸν μὲν χώρον εἶναι ἀσκεπεῖς, εἰς τὴν ὑπαίθρου δὲ δύναται νὰ εἶναι εἴτε ἀσκεπεῖς εἴτε κεκαλυμμένοι.

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

10. Ἡ μεταξύ των συμπεριφορὰ τῶν στρατιωτικῶν, ἐκτὸς ὑπηρεσίας, πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα συναδελφότητος καὶ ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεως, τὸ ὅποιον ἀπορρέει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οὗτοι ἀποτελοῦν μέλη μιᾶς οἰκογενείας, τῆς στρατιωτικῆς οἰκογενείας, ἡνωμένα διὰ τῶν δεσμῶν τῆς κοινῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν στρατιωτικῶν παραδόσεων.

Ἡ στρατιωτικὴ εὐγένεια ἐκφράζει τὴν ἀλληλεγγύην τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀντανταχὰ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα.

11. Καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀκόμη οἱ κατώτεροι ὀφείλουν σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ὁ σεβασμὸς οὗτος οὐδόλως πρέπει νὰ συγχέεται μὲ τὴν κολακείαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐλάττωμα.

12. Ἡ προσφορὰ δώρων ὑπὸ κατωτέρων πρὸς ἀνώτερον, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς καὶ τόσον ὁ ἀποδεχόμενος τὰ δῶρα ἀνώτερος ὅσον καὶ ὁ προσφέρων αὐτὰ κατώτερος πρέπει νὰ τιμωροῦνται.

*Ἀρθρον 26.

Ἀπαγορεύσεις.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς στρατιωτικούς:

α) Νὰ μετέχουν εἰς πολιτικὰς συγκεντρώσεις ἢ ἄλλης φύσεως ἐκδηλώσεις πολιτικῆς ἢ συνδικαλιστικῆς χροιάς.

β) Νὰ προβαίνουν εἰς δημοσίας δηλώσεις πρὸς τὸν τύπον ἢ νὰ δημοσιεύουν ὅ,τιδήποτε εἰς αὐτὸν ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐξαιρέσει τῶν δημοσιευμάτων εἰς τὸν στρατιωτικὸν τύπον.

Προκειμένου περὶ δημοσιεύσεως συγγραμμάτων ἢ τοιαύτης ἀδεία παρέχεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

γ) Νὰ δίδουν διαλέξεις ἢ ὁμιλίαι πρὸς τὸ κοινόν, ἄνευ ἀδείας τοῦ διοικητοῦ τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ.

δ) Νὰ φοιτοῦν εἰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς σχολὰς ἢ ἐκπαίδευτικὰ ἐν γένει ἱδρύματα ἄνευ ἀδείας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται νὰ διδάσκουν εἰς ταῦτα ἄνευ ἀδείας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, δυναμένου νὰ ἐκχωρήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τοὺς διοικητὰς Σχηματισμῶν.

ε) Ν' ἀσκοῦν οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ν' ἀσχολοῦνται μὲ οἰκονομικὰ, ἀμειβομένην ἐργασίαν.

Κατ' ἐξαιρέσειν ἐπιτρέπεται, εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασιστὰς καὶ ὁπλίτας τοῦ Μουσικοῦ ἢ δημοσίου διεύθυνσις ἰδιωτικῶν ὁρχηστρῶν ἢ ἡ παιδονισις εἰς ἰδιωτικὰς ὁρχήστρας καὶ θεάματα ἐπ' ἀμοιβῇ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ κατόπιν ὁνομαστικῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς ἀξιωματικούς ἢ ἀσκήσις τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος λόγῳ τῆς ἰδιομορφίας αὐτοῦ καὶ τῆς γενικωτέρως κοινωνικῆς ἀποστολῆς του, κατόπιν ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ τοῦ δικαίωματος τοῦτου δυναμένου νὰ ἐκχωρηθῇ εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν Σχηματισμῶν(1).

(1) Α.Ν. 1565/1939 «Περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος».

στ) Νὰ συμμετέχουν εἰς Συλλόγους, Ἐνώσεις, Ἰδρύματα, Συνδέσμους, Σωματεῖα κλπ. Κατ' ἐξαιρέσειν, ἐπιτρέπεται, ἡ συμμετοχὴ εἰς τοὺς ἐφ' ὅσον ἔχουν ἐπιστημονικούς, μορφωτικούς ἢ ἐκπολιτιστικούς σκοπούς, κατόπιν ὁνομαστικῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, ἡ ἐγγραφὴ εἰς τοὺς ἐν λόγω συλλόγους ἔχει ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

2. Οἱ ἑφεδροὶ, ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ κληρωτοὶ ὁπλῖται δύναται κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὅποιον εὐρίσκονται εἰς ἀδειαν ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐπάγγελμά των, κατόπιν ἀδείας τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος των, φέροντες ὑποχρεωτικῶς πολιτικὴν περιβολήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Παρουσίας καὶ ἀνάληψις διοικήσεως.

*Ἀρθρον 26.

Παρουσίες ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιστῶν εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν.

1. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασιστὴς παρουσιάζεται ἱεραρχικῶς εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτοῦ, μέχρι τοῦ διοικητοῦ αὐτοῦ, φέρων τὴν ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ Κανονισμοῦ προβλεπόμενην στολήν, ὡς ἀκολουθῶν:

α) Ὁ λόγῳ μεταθέσεως ἢ ἀποσπάσεως ἀπερχόμενος τῆς θέσεως του, παρουσιάζεται τὴν ἐπομένην τῆς παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας τὴν ὁποίαν ἐξετέλει.

β) Ὁ εἰς νέαν θέσιν τοποθετούμενος ἢ ἀποσπώμενος παρουσιάζεται τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεως καὶ προτοῦ ἀναλάβῃ τὰ νέα καθήκοντα αὐτοῦ.

γ) Ὁ προαρχόμενος παρουσιάζεται τὴν ἐπομένην τῆς κοινοποιήσεως τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ.

2. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασισταὶ οἱ ἐπανερχόμενοι ἐξ οἰασδήποτε ἀδείας ἀπουσίας παρουσιάζονται εἰς τοὺς ἀμέσους προϊσταμένους αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὑπηρετοῦν εἰς τὴν αὐτὴν φρουράν.

3. Οἱ εἰς τὰ Ἐπιτελεῖα Σχηματισμῶν ὑπηρετοῦντες ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τοῦ θαύμου τοῦ Λοχαγοῦ καὶ ἄνω παρουσιάζονται εἰς ἅπαντας τοὺς ἱεραρχικῶς προϊσταμένους αὐτῶν μέχρι τοῦ διοικητοῦ τοῦ Σχηματισμοῦ, εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 1, ἀνωτέρω.

4. Εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ οἱ Ἀνώτατοι Ἀξιοὶ παρουσιάζονται εἰς ἅπαντας τοὺς ἱεραρχικῶς προϊσταμένους αὐτῶν μέχρι τοῦ Ἀρχηγοῦ. Οἱ δὲ λοιποὶ Ἀξιοὶ παρουσιάζονται μέχρι τοῦ προϊσταμένου των Κλημαχίου, εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 ἀνωτέρω. Περαιτέρω λεπτομέρεια εἶναι δυνατόν νὰ καθορίζωνται διὰ διαταγῶν τοῦ ΓΕΣ.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ὑποπαραγράφου 1β καὶ ἐφ' ὅσον ὁ τοποθετηθεὶς ἢ ἀποσπασθεὶς πρόκειται, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, νὰ παρουσιασθῇ εἰς περισσοτέρους τοῦ ἐνὸς τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων, τὴν παρουσίαν ἐνεργεῖ ὁ ἄμεσος προϊστάμενος αὐτοῦ.

6. Ἐὰν ὁ προϊστάμενος δὲν διαμένῃ εἰς τὴν αὐτὴν Φρουράν δύναται ν' ἀπαλλάξῃ τὸν ὑφιστάμενον τῆς ἐνώπιόν του, εἰς τὴν ἑδρὰν του, παρουσιάσεως, ἐπιφυλαττόμενος νὰ δεχθῇ τὴν παρουσίαν τοῦτου εἰς πρώτην ευκαιρίαν.

7. Οἱ διοικητὰι Μονάδων, Συγκροτημάτων καὶ Σχηματισμῶν πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς διοικήσεως καθὼς καὶ μετὰ τὴν παρὰ τὴν παύσιν παρουσιάζονται εἰς τοὺς ἀμέσους προϊσταμένους αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι δὲν διαμένουν εἰς τὴν αὐτὴν Φρουράν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ

8. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Μονάδας ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασισταὶ παρουσιάζονται ἐν σωματί εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος, ἂν τῇ ἀναλήψει τῆς διοικήσεως ὑπὸ τούτου, εἰς

ώραν καθοριζομένην ὑπ' αὐτοῦ, φέροντες τὴν ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ Κανονισμοῦ προβλεπομένην στολὴν.

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους παρουσιάζονται καὶ οἱ μόνιμοι καὶ ἐθελονταὶ Ὑπαξιωματικοὶ τῆς Μονάδος.

9. Ἐπίσης, ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπαυσισταὶ εἰς οἰκονομικὰ θέσιν καὶ ἂν ὑπηρετοῦν, παρουσιάζονται ἐν σώματι εἰς τὸν ἄμεσον προϊστάμενον αὐτῶν, ἅμα τῇ ἀναλήψει ὑπὸ τοῦ τῶν καθιζόντων του, εἰς ὥραν καθοριζομένην ὑπ' αὐτοῦ, φέροντες τὴν ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ Κανονισμοῦ προβλεπομένην στολὴν.

Ἄρθρον 27.

Ἀνάληψις Διοικήσεως Συγκροτημάτων καὶ μικροτέρων Κλιμακίων.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἀναλαμβάνοντες διοίκησιν Συγκροτήματος Μονάδος, Ὑπομονάδος ἢ Διμοιρίας — Οὐλαμοῦ παρουσιάζονται εἰς τὰ Στρατεύματα τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἀναλαμβάνουν τὴν διοίκησιν αὐτῶν, εἰς ὥραν ὑποχρεωμένην ὑπὸ τοῦ ἁμέσου προϊσταμένου αὐτῶν, ἀλλ' ὥστε νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἐκ τούτου διαταραχὴ εἰς τὴν ἀκρίβειαν.

2. Τὴν παρουσίαν ἐνεργούν οἱ ἅμεσοι προϊστάμενοι τῶν παρουσιάζομένων.

3. Ἡ παρουσία τῶν νέων διοικητῶν Συγκροτημάτων καὶ Μονάδων καὶ ἡ ὑπὸ τούτων ἀνάληψις τῆς διοικήσεως γίνεται ταυτοχρόνως μετὰ τὴν παραβίβασιν τῆς διοικήσεως ὑπὸ τῶν προκατόχων τῶν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ

4. Ἐὰν ὅλα· αἱ Μονάδες τοῦ Συγκροτήματος διακένουν εἰς τὸ αὐτὸ Στρατόπεδον κατὰ τὴν παρουσίαν παρατάσσεται ὁλόκληρον τὸ Συγκρότημα ἄλλως ἢ παρουσίας λαμβάνει χώραν εἰς τὸ Στρατόπεδον κάποιας Μονάδος τοῦ Συγκροτήματος, ὅποτε ἐκ τῶν ὑπολοίπων Μονάδων τοῦ Συγκροτήματος παρίστανται οἱ διοικηταὶ μετὰ δύο ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου τῶν καὶ ἀντιπροσωπευτικὸν τμήμα δυνάμει Διμοιρίας.

5. Τὰ Στρατεύματα, φέροντα τὴν κανονικὴν στολὴν παρελάσεων, ἄνευ ὀχημάτων ἢ κτηνῶν, λαμβάνουν σχηματισμὸν ἐπιθεωρήσεως συμφώνως πρὸς τὰ εἰς τὸν σχετικὸν Κανονισμόν καθοριζόμενα.

Διοικητὴς τῆς παρατάξεως εἶναι ὁ ὑποδιοικητὴς τοῦ Συγκροτήματος ἢ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Συγκροτήματος. Ὁ διοικητὴς τῆς παρατάξεως εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως καὶ εἰς τὴν κανονικὴν ἀπὸ τοῦ πρώτου ζυγοῦ ἀπόστασιν.

Ἐφ' ὅσον τὸ Συγκρότημα διακίθη Σημαίαν, αὕτη, μετὰ τῆς Φρουρᾶς αὐτῆς, τάσσεται εἰς τὸ δεξιὸν τῆς παρατάξεως.

6. Ὁ παραδίδων καὶ ὁ παραλαμβάνων, ἵστανται, ἐκτὸς παρελάσεως, εἰς ἀπόστασιν 20 βημάτων ἀπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς παρατάξεως καὶ μετὰ τὸν πρὸς τὰ παρατεταγμένα Στρατεύματα.

7. Ὁ παρουσιάζων διοικητὴς προσεγγίζει τὸν χώρον παρατάξεως. Ὁ διοικητὴς παρατάξεως παραγγέλλει: «Προτοχή». Ὁλίγον δὲ πρὶν ὁ παρουσιάζων φθάσῃ εἰς τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως, ὁ διοικητὴς τῆς παρατάξεως παραγγέλλει: «Παρουσιάζετε ἄρμ» καὶ ἀφοῦ ἐκτελεσθῇ τὸ παράγγελμα σπεύδει καὶ ἀναφέρει εἰς τὸν παρουσιάζοντα, ἐνῶ ὁ παραδίδων καὶ ὁ παραλαμβάνων κινούνται καὶ τάσσονται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ παρουσιάζοντος καὶ εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς βήματος ἐπισθὲν αὐτοῦ. Ὁ παρουσιάζων ἵσταται εἰς τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως καὶ ἔχει ἐκατέρωθεν αὐτοῦ τοὺς παραδίδοντα καὶ παραλαμβάνοντα διοικητάς. Καὶ οἱ τρεῖς ἀποβιβάζουν τὸν χειρισμὸν εἰς τὰ Στρατεύματα. Ὁ Διοικητὴς τῆς παρατάξεως ἵσταται ἐξ ἐξήματα δεξιὰ καὶ ἐν ἐξῆμα ἐπισθὲν τοῦ παρουσιάζοντος, διὰ διαταγῆς δὲ αὐτοῦ παραγγέλλει: «Παρά πόδα ἄρμ».

8. Ὁ παρουσιάζων, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ Στρατεύματα, ἐκφωνεῖ τὴν ἀκόλουθον ἀνακήρυξιν: Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ὀφείλετε νὰ ἀναγνωρίσετε ὡς διοικητὴν σας τὸν (ἐκθμός, ἐπώνυμον, ὄνομα) καὶ νὰ ὑπακούετε εἰς αὐτόν, εἰς πᾶν ὅ,τι σας διατάξῃ διὰ τὸ καλὸν τῆς Ὑπηρεσίας, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν Κανονισμῶν, τὴν τήρησιν τῶν νόμων καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Ἑλληνικῶν Ὀπλῶν».

9. Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ παραδίδων διοικητὴς, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ Στρατεύματα, ἐκφωνεῖ τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν: «Παραδίδων τὴν διοίκησιν τοῦ (τίτλος τοῦ Συγκροτήματος π.χ. 16ου Συντάγματος Πεζικοῦ) διὰ διατηρῶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς περιόδου κατὰ τὴν ὁποῖαν διετέλεσα διοικητὴς αὐτοῦ».

10. Ἐπειτα ὁ παραλαμβάνων διοικητὴς, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ Στρατεύματα, ἐκφωνεῖ τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Συναισθανόμενος τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐδύνῃ αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς ἀναλήψεως τῆς διοικήσεως τοῦ (τίτλος Συγκροτήματος) δηλῶ ὅτι διὰ τηρήσω πιστῶς τοὺς στρατιωτικὸς Κανονισμοὺς καὶ τοὺς Νόμους καὶ διὰ ἀπατήσω τὴν τήρησιν αὐτῶν ὑφ' ἀπάντων».

11. Ἀκολούθως ὁ παρουσιάζων συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος καὶ τοῦ παραδώσαντος, ἀκολουθοῦντων αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων ἐπιθεωρεῖ τὰ παρατεταγμένα Στρατεύματα ὡς ἐκτίθεται εἰς τὸν σχετικὸν Κανονισμόν.

Ὁ διοικητὴς παρατάξεως ἀκολουθεῖ ἐπισθὲν εἰς ἀπόστασιν 6 βημάτων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς παρατάξεως ἀκολουθεῖ παρελάσις πρὸς τοῦ παρουσιάζοντος, ἔχοντος ἐκατέρωθεν αὐτοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν βήματος ἐπισθὲν τοὺς παραλαβόντας καὶ παραδόντας διοικητάς.

12. Ἐὰν δι' οἰκονομικὰ λόγον ὁ παλαιὸς διοικητὴς δὲν εἶναι παρών, ἡ παρουσία τοῦ νέου διοικητοῦ διεξάγεται ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη παραλειπομένων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν παραδίδοντα διοικητὴν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ προσωρινῶς ἐκτελὼν καθήκοντα διοικητοῦ εἶναι ὁ διοικητὴς τῆς παρατάξεως.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

13. Ἡ παρουσία τῶν διοικητῶν Ταγμάτων, Ἐπιλοχιῶν καὶ Μοιρῶν, λαμβάνει χώραν ὡς ἐκτίθεται εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους.

14. Εἰς τὰς λοιπὰς Μονάδας τὴν παρουσίαν τοῦ νέου διοικητοῦ ἐνεργεῖ ὁ παραδίδων διοικητὴς ἢ ὁ προσωρινῶς ἐκτελὼν καθήκοντα διοικητοῦ.

Ἡ διαδικασία γενικῶς εἶναι παρομοία μετὰ τὴν διὰ τὸ Συγκρότημα περιγραφομένην μετὰ τὰς ἀκολουθοῦσας τροποποιήσεις:

α) Ὁ παραδίδων διοικητὴς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ Στρατεύματα ἐκφωνεῖ τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς παραδίδω τὴν διοίκησιν εἰς τὸν (ἐκθμός, ἐπώνυμον, ὄνομα) τὸν ὁποῖον ὀφείλετε ν' ἀναγνωρίσετε, ὡς διοικητὴν σας καὶ νὰ ὑπακούετε εἰς αὐτόν, εἰς πᾶν ὅ,τι σας διατάξῃ διὰ τὸ καλὸν τῆς Ὑπηρεσίας, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν Κανονισμῶν καὶ τὴν τήρησιν τῶν Νόμων. Παραδίδων τὴν διοίκησιν κλπ. (ὡς ἐν παραγράφῳ 9 ἀνωτέρω)».

β) Ἐὰν τὴν παρουσίαν ἐνεργῇ ὁ προσωρινῶς ἐκτελὼν καθήκοντα διοικητοῦ, οὗτος ἀπευθύνει τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ὀφείλομαι ν' ἀναγνωρίσωμεν ὡς διοικητὴν τὸν (ἐκθμός, ἐπώνυμον, ὄνομα) καὶ νὰ ὑπακούωμιν εἰς αὐτόν εἰς πᾶν ὅ,τι διατάξῃ, διὰ τὸ καλὸν τῆς Ὑπηρεσίας, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν Κανονισμῶν καὶ τὴν τήρησιν τῶν Νόμων».

15. Εἰς τὰς Μονάδας αἱ ὁποῖαι δὲν διαθέτουν Στρατεύματα καθὼς καὶ εἰς τὰς διαφόρους μικρὰς Μονάδας ἢ παρουσίας τῶν διοικητῶν δὲν ἀκολουθεῖ τύπον τινά.

16. Εἰς Μονάδας ἰσοτίμους πρὸς Συγκροτήματα ἢ πρὸς Σχηματισμοὺς ἢ παρουσίας τῶν διοικητῶν γίνεται συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τὸ Συγκρότημα καθοριζόμενα.

17. Οί διοικηταὶ τῶν οἰκείων Σχηματισμῶν καθορίζουν, διὰ διαταγῆς αὐτῶν, τὰς Μονάδας εἰς τὰς ὁποίας ἡ παρουσίαις τῶν διοικητῶν θὰ γίνεταί κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 4—12, 14 καὶ 15.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΥΠΟΜΟΝΑΔΩΝ ΚΑΙ ΔΙΜΟΙΡΙΩΝ—ΟΥΛΑΜΩΝ

18. Ἡ παρουσίαις τῶν Διοικητῶν Ὑπομονάδων γίνεται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Μονάδος κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς Μονάδος. Ὡσαύτως ἡ παρουσίαις τῶν διοικητῶν Διμοιριῶν καὶ Οὐλαμῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Ὑπομονάδος κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς Ὑπομονάδος.

19. Ὁ παρουσιάζων, ἔχων ἀριστερὰ αὐτοῦ τὸν παρουσιάζομενον, ἵσταται εἰς τὸ κέντρον τῆς παρατεταγμένης Μονάδος ἢ Ὑπομονάδος καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ Στράτευμα λέγει:

«Σὺς παρουσιάζω τὸν (ἐσθμός, ἐπώνυμον, ὄνομα) ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τοῦ ἡ τῆς (π.χ. 1ου Λόχου, ἡ τῆς 1ης Διμοιρίας)».

20. Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ παρουσιάζων χαιρετᾷ τὸν παρουσιάζοντα καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν κανονικὴν θέσιν του εἰς τὴν Ὑπομονάδα ἢ τὴν Διμοιρίαν ἢ τὸν Οὐλαμὸν τῶν ὁποίων ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν.

21. Ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ παραδίδοντος διοικητοῦ ἀναγινώσκεται πρὸ τῆς παρουσίας τοῦ νέου διοικητοῦ.

ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ

1. Οἱ τοποθετούμενοι, ὡς διοικηταὶ Ταξιαρχίας, Μεραρχίας, Σώματος Στρατοῦ ἢ Στρατιάς παρουσιάζονται εἰς τὸ Στρατηγεῖον τοῦ Σχηματισμοῦ πρὸς ἀνάληψιν τῆς διοικήσεως.

2. Εἰς τὸ Στρατηγεῖον ὑποδέχεται τὸν νέον διοικητὴν ὁ παραδίδων διοικητὴς ἐφ' ὅσον εἶναι νεώτερος τούτου, ἄλλως ὁ Ὑποδιοικητὴς ἢ ὁ Ἐπιτελάρχης.

Κατὰ τὴν προσέλευσιν ἀποδίδονται εἰς τὸν νέον διοικητὴν αἱ προβλεπόμεναι τιμαί.

3. Ὁ παραδίδων διοικητὴς παρουσιάζει εἰς τὸν παραλαμβάνοντα τὸν Ὑποδιοικητὴν, τὸν Ἐπιτελάρχην, τοὺς Διοικητὰς Ὀπλῶν καὶ τοὺς Διευθυντὰς Σωμάτων. Ὁ Ἐπιτελάρχης παρουσιάζει τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ Ἐπιτελείου καὶ οἱ διοικηταὶ Ὀπλῶν καὶ Διευθυνταὶ Σωμάτων παρουσιάζουν τοὺς ἀξιωματικούς αὐτῶν.

4. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς διοικήσεως τοῦ Σχηματισμοῦ ὁ διοικητὴς ὀφείλει, τὸ δυνατόν ταχύτερον, νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Μονάδος, Συγκροτήματα καὶ Σχηματισμούς, πρὸς ἀναγνώρισίν του ὑπὸ τῶν Στρατημάτων.

5. Διὰ διαταγῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ εἶναι δυνατόν νὰ καθορίζωνται περαιτέρω λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἀνάληψιν διοικήσεως Σχηματισμῶν ἢ τοιαῦται διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς Ἀρχηγείας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΑΔΕΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀδειαι ἀπουσίας

Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασιπστῶν.

Ἄρθρον 29.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Αἱ χορηγούμεναι ἀδειαι ἀπουσίας εἰς τοὺς μονίμους ἀξιωματικούς εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

- α) Ἀδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας.
- β) Ἀδειαι ἀπουσίας κανονικαί.
- γ) Ἀδειαι ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς κανονικάς.
- δ) Ἀδειαι ἀπουσίας ἐκπαιδευτικαί.

ε) Ἀδειαι ἀπουσίας ἀναρρωτικαὶ ἢ θεραπευτικαί.

2. Εἰς τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικούς καὶ εἰς τοὺς ἀνθυπασιπστὰς χορηγοῦνται ἀπαται αἱ ἀνωτέρω ἀδειαι ἀπουσίας ἐξαιρέσει τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

3. Ἐξαιρέσει τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας, αἱ ὁποῖαι χορηγοῦνται μόνον διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας, ἀπαται αἱ λοιπαὶ δύνανται νὰ χορηγηθοῦν καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

4. Ἀπαται αἱ χορηγούμεναι ἀδειαι ἀπουσίας εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασιπστὰς πλὴν τῶν ἡμερητίων, καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν.

5. Αἱ ἀνωτέρω ἀδειαι ἀπουσίας οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχουν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασιπστοῦ, ἐξαιρέσει τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς κανονικάς. (Ἄρθρον 32, παράγραφ. 3).

Ἄρθρον 30.

Ἀδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας.

1. Ἀδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας εἶναι αἱ διαρκείας μίᾳς ἕως τεσσάρων ἡμερῶν. Αὗται χορηγοῦνται κατόπιν ἐγγράφου ἀναφορᾶς τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασιπστοῦ, ἡ ὁποία ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς πρὸς τὸν ἔχοντα δικαίωμα νὰ χορηγήσῃ τὴν αἰτουμένην ἀδειαν, (ὑπόδειγμα 3).

2. Δικαίωμα Χορηγήσεως.

Αἱ ἀδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας χορηγοῦνται, διὰ μὲν τοὺς ἀνήκοντας εἰς Μονάδας ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασιπστὰς, ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος, διὰ δὲ τοὺς διοικητὰς Μονάδων καὶ μεγαλύτερων κληρικῶν καθὼς καὶ τοὺς εἰς ἐπιτελεῖα ὑπηρετοῦντας ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασιπστὰς ὑπὸ τοῦ ἀμέσου προϊσταμένου καὶ συντάσσοντος τὰς ἐκθέσεις ἰκανότητος τοῦ αἰτούντος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορήγησε τὴν ἀδειαν.

3. Σύνολον Ἡμερῶν Ἀδειῶν Μικρᾶς Διαρκείας.

α) Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν τῶν χορηγούμενων εἰς μόνιμον ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπασιπστὴν ἀδειῶν διαρκείας 2 ἕως 4 ἡμερῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 10. Αἱ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου χορηγούμεναι τυγχόν ἀδειαι διαρκείας 2 ἕως 4 ἡμερῶν λογίζονται ὡς κανονικαὶ καὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ἡμερῶν κανονικῆς ἀδείας τὸν ὁποῖον δύναται νὰ λάβῃ ὁ ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασιπστὴς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους. (Ἄρθρον 31, παράγραφος 3α).

β) Διὰ τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικούς ἰσχύει δ.τι διὰ τοὺς κληρωτοὺς ὁπλίτας. (Ἄρθρον 38, παράγραφος 4α).

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ταυτῆς χρόνος χορήγησις περισσοτέρων τῆς μίᾳς ἀδειῶν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας, ἡ ἢ διαδοχική, ἀνευ διακοπῆς χορήγησις τοιούτων ἀδειῶν.

Ἄρθρον 31.

Ἀδειαι ἀπουσίας κανονικαί.

1. Ἀδειαι ἀπουσίας κανονικαί εἶναι αἱ διαρκείας 5 ἕως 30 ἡμερῶν. Αὗται χορηγοῦνται κατόπιν ἐγγράφου ἀναφορᾶς τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασιπστοῦ, ἡ ὁποία ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς πρὸς τὸν ἔχοντα δικαίωμα νὰ χορηγήσῃ τὴν αἰτουμένην ἀδειαν (ὑπόδειγμα 3).

2. Δικαίωμα χορηγήσεως.

α) Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασιπστὰς, τὰς κανονικάς ἀδείας χορηγοῦν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 30, παράγραφος 2, προϊστάμενοι αὐτῶν.

β) Προκειμένου περὶ χορηγήσεως κανονικῆς ἀδείας εἰς διοικητὴν Μονάδος ἢ μεγαλύτερου Κλημακίου, ὁ χορηγῶν τὴν ἀδειαν ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὸν ἀμέσως προϊστάμενον αὐτοῦ.

3. Σύνολον Ἡμερῶν Κανονικῶν Ἀδειῶν:

α) Τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν τῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους χορηγουμένων εἰς μόνιμον ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπασιπὴν κανονικῶν ἀδειῶν ἀπουσίας, ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 30.

Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀφαιροῦνται αἱ ὑπὲρ τὰς 10 ἡμέραι ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἀδειῶν διαρκείας 2 ἕως 4 ἡμερῶν τῶν χορηγηθεισῶν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπασιπὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους. (Ἄρθρον 30 παρ. 3).

β) Διὰ τοὺς ἐφεδρὺς ἀξιωματικούς ἰσχύει ὅτι διὰ τοὺς κληρωτοὺς ὀπλίτας.

4. Περιορισμοὶ διὰ τοὺς Ὑγειονομικοὺς Ἀξιωματικούς καὶ τοὺς Διαχειριστάς.

α) Ἐὰν εἰς τὴν Μονάδα ὑπηρετῇ εἰς μόνον ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς, προκειμένου οὗτος νὰ τύχῃ κανονικῆς ἀδείας πρέπει ὅπως προηγουμένως ἡ Μονὰς ζητήσῃ τὴν προσωρινὴν ἀντικατάστασιν τούτου δι' ἐτέρου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ ἀπὸ τὴν προϊσταμένην ἀρχήν.

β) Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἔχοντες διαχειρίσιν δὲν δύναται νὰ λάβουν κανονικὴν ἀδειαν, ἢ ὅποια ὑπερβαίνει τὰς 20 ἡμέρας, ἄνευ τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκονομικῶν Κανονισμῶν ἢ ἰσχυουσῶν διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καθοριζόμενων προϋποθέσεων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἀδείας χορηγεῖται εἰς ἄλλον χρόνον.

5. Μετατιθέμενοι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασιπισταί.

Εἰς ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπασιπὴν διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη διαταγὴ μεταθέσεως, δικαίωμα χορηγήσεως κανονικῆς ἀδείας, ἢ ὅποια ὑπερβαίνει τὴν ἡμερομηνίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν νέαν θέσιν αὐτοῦ, ἔχει ὁ κατὰ τὴν ὑποπαράγραφον 2α νέος προϊστάμενος αὐτοῦ.

6. Κανονικαὶ ἀδειαι ἀπουσίας διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Αἱ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους διατάξεις ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν κανονικὰς ἀδείας ἀπουσίας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δικαίωμα χορηγήσεως τούτων ἀδειῶν ἔχει μόνον ὁ Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑποβάλλονται ἱεραρχικῶς αἱ σχετικαὶ ἀναφοραί.

Ἄρθρον 32.

*Αδειαι ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς κανονικὰς.

1. Μόνιμος, ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασιπὴς ὁ ὁποῖος ἐξήντησε τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 31, παράγραφος 3, ὅριον κανονικῆς ἀδείας καὶ ἔχει ἀνάγκην νὰ τύχῃ περαιτέρω ἀδείας ἀπουσίας ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἔχοντα τοιοῦτον δικαίωμα (ὑπόδειγμα 3).

2. Δικαίωμα χορηγήσεως.

Δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας ὑπὲρ τὴν κανονικὴν ἔχουν:

- α) Ὁ Διοικητὴς Συγκροτήματος μέχρι 5 ἡμερῶν.
- β) Ὁ Διοικητὴς Μεραρχίας, ἀνεξαρτήτου Ταξιαρχίας καὶ ἰσοτίμων Σχηματισμῶν μέχρι 10 ἡμερῶν.
- γ) Ὁ Διοικητὴς Σώματος Στρατοῦ καὶ ὁ Διοικητὴς Στρατιάς μέχρις 20 ἡμερῶν.
- δ) Ὁ Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ μέχρι 40 ἡμέρας.
- ε) Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης μέχρις 60 ἡμερῶν.

3. Συνέπειαι.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ἀδείας ἀπουσίας ὑπὲρ τὴν κανονικὴν καταβάλλονται εἰς τὸν ἀδειούχον ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπασιπὴν αἱ προβλεπόμεναι ἀποδοχαί, ὁ δὲ χρόνος τῶν τούτων ἀδειῶν δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἀσκήσεως καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ.

4. Εἰδικαὶ Διατάξεις διὰ τοὺς Ἐφεδρὺς Ἀξιωματικούς.

α) Εἰς τοὺς Ἐφεδρὺς ἀξιωματικούς χορηγοῦνται ἀδειαι ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς κανονικὰς, ὑπὸ τῶν ἐν παρ. 2, ἀνωτέρω, προϊσταμένων καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ τοὺς μόνιμους ἀριθμοῦ ἡμερῶν.

β) Κατὰ τὰς ἡμέρας ἀδείας ἀπουσίας ὑπὲρ τὴν κανονικὴν δὲν καταβάλλονται ἀποδοχαί εἰς τὸν ἀδειούχον ἐφεδρὸν ἀξιωματικόν, ὁ δὲ χρόνος τῆς τούτης ἀδείας δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

5. Προκειμένου περὶ τούτων ἀδειῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν αἱ σχετικαὶ ἀναφοραὶ ὑποβάλλονται ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ἀρχηγὸν Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Ἄρθρον 33.

*Αδειαι ἀπουσίας ἐκπαιδευτικά.

1. Ἀδειαι ἀπουσίας διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν διὰ λόγους ἐκπαιδευσεως χορηγοῦνται εἰς τοὺς μόνιμους ἀξιωματικούς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, κατὰ τὴν προτάσεων τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, συμφώνως πρὸς τὸν σχετικὸν Νόμον.

Ἄρθρον 34.

*Αδειαι ἀπουσίας ἀναρρωτικά ἢ θεραπευτικά.

1. Αἱ ἀναρρωτικά ἀδειαι ἀπουσίας διαρκείας μέχρι δύο μηνῶν χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου εἰς τοὺς μόνιμους ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασιπistas κατὰ τὴν:

α) Νοσοκομειακῆς νοσηλείας αὐτῶν.

β) Σχετικῆς γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ.

γ) Ἐγκρίσεως τῆς ἐν λόγω γνωματεύσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ὑποβάλλεται αὕτη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν.

2. Αἱ ἀναρρωτικά ἀδειαι χορηγοῦνται συνολικῶς καὶ οὐχὶ τμηματικῶς, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς διακοπῆς τῶν, εἰ μὴ μόνον λόγω γενικῶν μέτρων καὶ κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

3. Ἐφ' ὅσον οἱ λόγοι ὑγείας ὑφίστανται, εἴτε διαρκούντων, εἴτε ἐκλιπόντων τῶν λόγων τῆς διακοπῆς, ὁ ἀσθενὴς ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασιπὴς παραπέμπεται ἐκ νέου εἰς τὴν οἰκείαν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλαγῶν πρὸς λήψιν τῆς ἀναγκαίου ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἐξ ἀρχῆς. Προκειμένου περὶ ἀδείας νοσηλείας ἢ θεραπείας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ «περὶ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως» σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

4. Ἐπὶ πλεόν τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς πάσχοντας μόνιμους ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασιπistas χορηγοῦνται ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς αἱ ὑπὸ τοῦ ἐκάστης ἰσχύοντος Νόμου «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» προβλεπόμεναι μακρὰ ἀναρρωτικά ἀδειαι.

5. Ἐφεδρὸι Ἀξιωματικοί

Διὰ τοὺς ἐφεδρὺς ἀξιωματικούς ἰσχύουν τὰ καθοριζόμενα διὰ τοὺς κληρωτοὺς ὀπλίτας (Ἄρθρον 40).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ.

*Αδειαι ἀπουσίας ὀπλιτῶν.

Ἄρθρον 35.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Αἱ εἰς τοὺς ὀπλίτας χορηγούμεναι ἀδειαι εἶναι αἱ ἀπὸ λουθοι:

α) Ἀδειαι βραχύτεραι τοῦ 24ώρου. Αὗται δὲν λογίζονται ὡς ἀδειαι ἀπουσίας.

β) Ἀδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας.

γ) Ἀδειαι ἀπουσίας κανονικαί.

δ) Ἀδειαι ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς κανονικὰς.

ε) Ἀδειαι ἀπουσίας ἀναρρωτικά.

στ) Εἰδικαὶ ἀδειαι ἀπουσίας.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐξοδος ἐκ τοῦ Στρατῶνος καθ' ἐκάστην καὶ ἀπὸ τῆς καθοριζομένης ὥρας διὰ τῶν προγραμμάτων ὥρων ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαιδευσεως μέχρι τῆς ἐσπερινῆς προσκλήσεως ἀπάντων τῶν ὀπλιτῶν, πλὴν τῶν τιμωρημένων, τῶν ἐλευθέρων ὑπηρεσίας, τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὀρισμένων καὶ τῶν

μή εισέει: ὀρκισθέντων νεοσυλλέκτων. Διὰ τὴν τοιαύτην ἔξοδον καὶ παραμονὴν ἐκτὸς Στρατῶνος δὲν ἀπαιτεῖται: εἰδικὴ ἔγγραφος ἄδεια.

3. Ἀπασαὶ αἱ ἄδειαι: ἀπουσίας τῆς παραγράφου 1 πλὴν τῶν ἡμερησίων τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς μονίμους καὶ ἐθελοντάς ὀπλίτας, καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῆς Μονάδος.

4. Ἐξόδος Ὀπλιτῶν ἐκ τοῦ Στρατῶνος διὰ λόγους Ὑπηρεσίας.

Πᾶς ὀπλίτης ἐξερχόμενος τοῦ Στρατῶνος διὰ λόγους ὑπηρεσιακοὺς πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος δι' ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος, ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος τοῦ (ὑπόδειγμα 4).

δ. Ἀδειαι: ἀπουσίας διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐξαιρέσει τῶν ἀδειῶν τῶν ὑποπαραγράφων α καὶ β τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1, ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἄδειαι δύνανται νὰ χορηγηθοῦν καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις ὑποβάλλονται ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ἀρχηγὸν Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, μόνον ἀρμόδιον διὰ τὴν ἔγκρισιν τοιούτων ἀδειῶν.

*Ἀρθρον 36.

Ἀδειαι βραχύτεραι τοῦ 24ώρου

ΓΕΝΙΚΑ

1. Αἱ βραχύτεραι τοῦ 24ώρου ἄδειαι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) Ἀδειαι διανυκτερεύσεως οἱκοι.

β) Ἀδειαι παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Στρατῶνος ἐπὶ δώρων μετὰ τὴν ἑσπερινὴν πρόσκλησιν.

2. Αἱ ἀνωτέρω ἄδειαι χορηγοῦνται εἰς ἅπαντας τοὺς ὀπλίτας, ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὀρκισθέντων εισέει νεοσυλλέκτων, μόνον διὰ τὸν τόπον ἐνθα ἐδρεῖται ἡ Μονάς.

ΠΟΣΟΣΤΑ

3. Ἀδειαι Παραμονῆς Ἐκτὸς Στρατῶνος.

Ἀδειαι παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Στρατῶνος, ἐπὶ δώρων μετὰ τὴν ἑσπερινὴν πρόσκλησιν, χορηγοῦνται εἰς ἀριθμὸν μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ διὰ μὲν τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τὰ δύο τρίτα τῆς παρούσης δυνάμεως αὐτῶν, διὰ δὲ τοὺς στρατιώτας τὸ ἓν τρίτον αὐτῆς.

4. Ἀδειαι Διανυκτερεύσεως Οἱκοι.

Ἀδειαι διανυκτερεύσεως οἱκοι χορηγοῦνται εἰς ἀριθμὸν μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ, διὰ μὲν τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τὸ ἓν τρίτον τῆς παρούσης δυνάμεως, διὰ δὲ τοὺς στρατιώτας τὸ ἓν πέμπτον αὐτῆς.

Ὑπέρβασις τῶν ἀνωτέρω ἀναλογιῶν ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἀργίας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ διοικητὴς Μονάδος ὀρίζει τὸν κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀριθμὸν τῶν ἀδειῶν διανυκτερεύσεως οἱκοι.

Διὰ τοὺς ἐγγάμους ὀπλίτας οὐδεμία ἀναλογία τηρεῖται.

ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΑΔΕΙΩΝ

5. Αἱ ἄδειαι παραμονῆς ἐκτὸς Στρατῶνος ἐπὶ δώρων καὶ αἱ ἄδειαι διανυκτερεύσεως οἱκοι, χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ὑπομονάδος εἰς τὸν ὅποιον ὑποβάλλονται αἱ τοιαύται αἰτήσεις ἱεραρχικῶς κατὰ τὴν πρωϊνὴν ἀναφορὰν τῆς Ὑπομονάδος.

Προκειμένου περὶ Μονάδων αἱ ὁποῖαι λόγῳ τῆς μικρᾶς δυνάμεως ὀπλιτῶν δὲν εἶναι ὀργανωμέναι εἰς Ὑπομονάδας, τὰς τοιαύτας ἄδειας, χορηγεῖ ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος.

6. Τὰ φύλλα τῶν τοιούτων ἀδειῶν (ὑπόδειγματα 5 καὶ 6) ὑπογράφονται μετὰ τὴν ἀναφορὰν καὶ ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς τυχόντας τῶν ἀδειῶν τούτων κατὰ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὥρων ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαίδευσεως ὥραν ἐξόδου τῶν ὀπλιτῶν.

7. Ἐὰν διαρκούσης τῆς ἡμέρας εἰς ὀπλίτης ἔχει ἀνάγκην νὰ λάβῃ ἄδειαν παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Στρατῶνος ἐπὶ δώρων, ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἱεραρχικῶς εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ὑπομονάδος, ἢ τοῦτου ἀπόντος εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὑπηρεσίας. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τὸ φύλλον ἀδείας ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας ὁ ὁποῖος κατὰ

τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπομένης ἀναφέρει τὰ τῆς χορηγήσεως τῆς ἀνωτέρω ἀδείας, πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Ὑπομονάδος.

8. Ἀδειας διανυκτερεύσεως οἱκοι, πλεον τῆς μιᾶς ἡμέρας καὶ μέχρις ὅκτω, χορηγεῖ ὁ διοικητὴς Μονάδος, ὁ ὁποῖος διακαυτᾷ ἐπίσης νὰ χορηγῇ διαρκὴ ἄδειαν διανυκτερεύσεως εἰς τοὺς ἐγγάμους ὀπλίτας, ἀνανεουμένην καθ' ἕκαστον μῆνα.

9. Ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνακαλῇ, περιορίζει ἢ ἀπαγορεύῃ πάσας τὰς ἀνωτέρω ἀδείας, ὅσῳς γίνεται κατάχρησις τούτων ἢ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐπιτάσσει τὸ μέτρον τοῦτο.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΔΕΙΟΥΧΩΝ

10. Οἱ τυχόντες ἀδείας παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Στρατῶνος ἐπὶ δώρων ἐπανερχονται εἰς τὸ Στρατῶνα, δύο ὥρας μετὰ τὴν ἑσπερινὴν πρόσκλησιν. Οἱ τυχόντες ἀδείας διανυκτερεύσεως οἱκοι ἀφείλουν νὰ παρευρίσκονται εἰς τὸν Στρατῶνα κατὰ τὴν ὥραν τῆς πρωϊνῆς προσκλήσεως τῆς Ὑπομονάδος τῶν.

11. Οἱ ἀνωτέρω ἀδειούχοι κατὰ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὸν Στρατῶνα παραδίδουν τὰ φύλλα ἀδείας των εἰς τὸν ἀρχιφύλακα τοῦ Στρατῶνος ὁ ὁποῖος παραδίδει ταῦτα εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὑπηρεσίας.

*Ἀρθρον 37.

Ἀδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας.

1. Ἀδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας εἶναι αἱ διαρκείας μιᾶς ἕως τεσσάρων ἡμερῶν.

2. Εἰς τοὺς νεοσυλλέκτους ὀπλίτας δὲν χορηγοῦνται: ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας των ἐκτὸς ἐὰν ὑφίσταται σοβαρὰ καὶ ἐπείγουσα ἀνάγκη.

3. Αἱ ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ἢ ὁποῖα ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς. Ἡ αἴτησις αὕτη σημειοῦται εἰς τὴν ἡμερησίαν κατάστασιν ἀναφορᾶς τῆς οἰκείας Ὑπομονάδος.

4. Τὰ φύλλα ἀδειῶν μικρᾶς διαρκείας τῶν κληρωτῶν ὀπλιτῶν προέρχονται ἐξ εἰδικοῦ διπλοτύπου διελλίου, ἐπὶ τούτῳ χορηγουμένου καὶ ἡριθμημένου. (Ὑπόδειγμα 7).

5. Διὰ τοὺς μονίμους, ἐθελοντάς καὶ κληρωτοὺς ὀπλίτας καὶ ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας οὐδεμίαν ἐπιδόρστην ἔχουν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν. Οἱ κληρωτοὶ ὀπλίται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν τοιούτων ἀδειῶν δὲν δικαιούνται τροφῆς.

6. Σύνολον Ἡμερῶν Ἀδείας Μικρᾶς Διαρκείας:

α) Διὰ τοὺς κληρωτοὺς ὀπλίτας καὶ τοὺς ἐθελοντάς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας διετὴ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Στρατὸν τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας διαρκείας 2 ἕως 4 ἡμερῶν τῶν χορηγουμένων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διετούς θητείας των δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἐκατ.

β) Διὰ τοὺς μονίμους καὶ τοὺς ἀνακατεταγμένους ἐθελοντάς ὀπλίτας ἰσχύει: ὅτι καὶ διὰ τοὺς μονίμους ἀξιωματικούς. (*Ἀρθρον 30, παράγραφος 3α).

7. Ἀπαγορεύεται ἡ ταυτόχρονος χορήγησις περισσοτέρων τῆς μιᾶς ἀδειῶν μικρᾶς διαρκείας, ἢ ἡ διαδοχικὴ, ἀνευ διακοπῆς, χορήγησις τοιούτων ἀδειῶν.

*Ἀρθρον 38.

Ἀδειαι ἀπουσίας κανονικαί.

1. Κανονικαὶ ἄδειαι ἀπουσίας εἶναι αἱ διαρκείας 5 ἕως 30 ἡμερῶν.

2. Εἰς οὐδένα ὀπλίτην χορηγεῖται κανονικὴ ἄδεια ἀπουσίας ἐὰν δὲν ἔχη συμπληρώσει ἐνεαμήνηνον ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς κατατάξεώς του εἰς τὸν Στρατὸν.

3. Αἱ κανονικαὶ ἄδειαι ἀπουσίας χορηγοῦνται ὡς καὶ αἱ μικρᾶς διαρκείας (*Ἀρθρον 37, παράγραφος 3).

4. Σύνολον Ἡμερῶν Κανονικῆς Ἀδείας.

α) Διὰ τοὺς κληρωτοὺς ὀπλίτας καὶ τοὺς ἐθελοντάς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας διετὴ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Στρατὸν τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν τῶν κανονικῶν ἀδειῶν ἀπουσίας τῶν χορη-

γαυμένων κατά την διάρκειαν της θητείας των δέν δύναται νὰ υπερβῇ τὰς 30.

Οἱ κληρωτοὶ ὀπλίται παρατεταμένης θητείας δύναται νὰ τύχουν περαιτέρω κανονικῆς ἀδείας συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας καθοριζόμενα.

β) Διὰ τοὺς μονίμους καὶ τοὺς ἀνακατατεταγμένους ἐθελοντάς ὀπλίτας ἰσχύει ὅτι διὰ τοὺς μονίμους ἀξιωματικούς. (*Ἀρθρον 22, παράγραφος 3α).

5. Οἰκονομικαὶ Συνέπειαι

Αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὀπλιτῶν διὰ τὰς ἡμέρας κανονικῆς ἀδείας καθορίζονται ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῶν Νόμων.

*Ἀρθρον 39.

*Ἀδεια: Ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς Κανονικάς.

1. Πᾶς ὀπλίτης ἐξαντλήσας τὸ ἐν ἄρθρῳ 38, ὑποπαράγραφος 4α ὄριον κανονικῆς ἀδείας καὶ ἔχων ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ τύχῃ περαιτέρω ἀδείας ἀπουσίας αἰτεῖται ταύτην ἱεραρχικῶς παρὰ τοῦ ἔχοντος τοιοῦτον δικαίωμα.

2. Δικαίωμα Χορηγήσεως

Δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας ὑπὲρ τὴν κανονικὴν ἔχουν:

α) Ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος ἢ ἀνεξαρτήτου Ὑπομονάδος καὶ ἐφ' ὅσον φέρει βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ μέχρι 10 ἡμερῶν.

β) Ὁ Διοικητὴς τοῦ Συγκροτήματος μέχρις 20 ἡμερῶν.

γ) Ὁ Διοικητὴς Σχηματισμοῦ μέχρι 30 ἡμερῶν.

3. Συνέπειαι

α) Διὰ τοὺς μονίμους καὶ ἐθελοντάς ὀπλίτας ἰσχύουν τὰ διὰ τοὺς μονίμους ἀξιωματικούς καθοριζόμενα. (*Ἀρθρον 32, παράγραφος 3).

β) Οἱ κληρωτοὶ ὀπλίται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν τοιούτων ἀδειῶν ἀπουσίας δέν δικαιούνται μισθοῦ οὔτε τροφῆς. ὁ δὲ χρόνος τῶν τοιούτων ἀδειῶν δέν λογίζεται ὡς χρόνος υπηρεσίας.

*Ἀρθρον 40.

*Ἀδεια: Ἀπουσίας Ἀναρρωτικά.

1. Αἱ ἀναρρωτικοὶ ἀδειαί, διαρκείας μέχρι δύο μηνῶν, χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὀπλίτας ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Νοσοκομείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνοσηλεύθησαν κατόπιν:

α) Νοσοκομειακῆς νοσηλείας αὐτῶν.

β) Σχετικῆς γ.ω.ματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τοῦ οἰκείου Νοσοκομείου.

2. Τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον ἀποστέλλει εἰς τὴν Μονάδα τὸ ἐξιτήριο εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφει τὴν διάγνωσιν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς χορηγηθείσης ἀδείας καὶ τὸν ἀριθμὸν γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Τὰ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὀπλιτῶν ἐν γένει κατὰ τὸν χρόνον ἀναρρωτικῆς ἀδείας ρυθμίζονται ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων.

4. Αἱ ἀναρρωτικοὶ ἀδειαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἡμέρας χορηγήσεως τῶν καὶ λήγουν μετὰ τόσας ἡμέρας ὅσαι αἱ ἡμέραι τῆς ἀδείας. Ὁ ἀδειούχος ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Μονάδα τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς ἀδείας του.

*Ἀρθρον 41.

Εἰδικαὶ *Ἀδεια: Ἀπουσίας.

1. Ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ περὶ Στρατολογίας Νόμου ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης δύναται διὰ διαταγῶν του, τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν Γενικῶν Ἐπιτελειῶν νὰ χορηγῇ εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὀπλίτας ἀδειαν πέραν τῶν ὑπὸ τῶν Ἀρθρῶν 37, 38 καὶ 39 τοῦ παρόντος προβλεπομένων.

2. Διὰ τῶν διαταγῶν τούτων καθορίζονται καὶ αἱ ἀναγκαῖαι διοικητικαὶ λεπτομέρειαι καθὼς καὶ αἱ οἰκονομικαὶ καὶ στρατολογικαὶ συνέπειαι.

3. Εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὀπλίτας δύναται νὰ χορηγοῦνται τιμητικαὶ ἀδειαὶ διὰ διακεκριμένους πράξεις αὐτῶν ὑπὸ τῶν:

α) Διοικητοῦ Μονάδος ἢ ἀνεξαρτήτου Ὑπομονάδος, ἐφ' ὅσον φέρει βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ μέχρι 5 ἡμερῶν.

β) Διοικητοῦ Συγκροτήματος μέχρι 10 ἡμερῶν.

γ) Διοικητοῦ Σχηματισμοῦ μέχρις 20 ἡμερῶν.

δ) Διοικητοῦ Σώματος Στρατοῦ καὶ ἀνωτέρων κλιμακίων μέχρι 30 ἡμερῶν.

Αἱ τιμητικαὶ ἀδειαὶ πλήρως ἡτιολογημέναι, χορηγοῦνται εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα διοικητῶν εἴτε ὑπὸ τῶν προϊσταμένων κλιμακίων κατόπιν ὑποβολῆς σχετικῆς προτάσεως ὑπὸ τῆς οἰκείας Μονάδος καὶ κοινοποιήσεως τῆς διαταγῆς χορηγήσεως εἰς ἀπάσας τὰς Μονάδας τοῦ Σχηματισμοῦ.

Ἡ τιμητικὴ ἀδεια οὐδεμίαν οἰκονομικὴν ἢ στρατολογικὴν ἐπίδρασιν ἔχει ἐπὶ τοῦ ἀδειούχου ὀπλίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις δι' ἅπαντας τοὺς στρατιωτικούς.

*Ἀρθρον 42.

Χορηγήσεις ἀδειῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὁ δεχόμενος τὴν αἰτήσιν χορηγήσεως ἀδείας λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας καὶ πρωτίστως τὰς τῆς υπηρεσίας καὶ κρίνων ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν εἰς τὴν υπηρεσίαν τοῦ αἰτουμένου τὴν ἀδειαν ἀτόμου, δύναται νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἀπουσίας ἢ νὰ μεταθέσῃ τὴν ἡμερομηνίαν χορηγήσεως εἰς ἕτερον χρόνον. Ἐξ ἄλλου πᾶς διοικητὴς ἔχει καθήκον ὅπως κατανεμῇ καὶ προγραμματίσῃ τὴν ἐργασίαν καὶ τὰς δραστηριότητας τῆς Μονάδος κατὰ τρόπον ὥστε οἱ ὑφισταμένοι του, νὰ λαμβάνουν τὰς προβλεπομένας ἀδείας ἀπουσίας ἐντὸς τῶν καθοριζομένων χρονικῶν ὁρίων.

2. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ δύναται νὰ καθορίσῃ τὸ ποσοστὸν, ἐπὶ τῆς παρούσης δυνάμεως τῶν χορηγητέων κανονικῶν ἀδειῶν ἀπουσίας.

3. Εἰς οὐδένα ἀξιωματικὸν χορηγεῖται ἀδεια ἀπουσίας διαρκείας μεγαλύτερας τῶν 4 ἡμερῶν, ἐὰν εἰς τὴν Μονάδα δέν ὑπάρχῃ ἄλλος διὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ. Ἀλλ' ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη χορηγήσεως τοιαύτης ἀδείας, ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος αἰτεῖται παρὰ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης Ἀρχῆς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπουσιάζοντος.

4. Πᾶσα ἀδεια ἀπουσίας ἐκδίδεται ἐν εἴδῃ ἐγγράφου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα 8, προκειμένου περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας κατὰ τὸ ὑπόδειγμα δὲ 9, προκειμένου περὶ πασῶν τῶν ἄλλων ἀδειῶν.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΑΔΕΙΩΝ

5. Εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις ἀπαγορεύεται ἡ χορηγία ἀδειῶν ἀπουσίας, ἐξαιρέσει τῶν ἀναρρωτικῶν:

α) Εἰς τοὺς διὰ λόγους ἀτήσεως καλομένους ἀξιωματικούς, ἀνθυπαπιστάς καὶ ὀπλίτας τῆς ἐφεδρείας οὐδεμίαν ἀδειαν ἀπουσίας χορηγεῖται, πλην ἡμερησίας ἀδείας κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἐξαίρετάς ἐπισήμους ἡμέρας.

β) Εἰς οὐδένα κληρωτὸν ὀπλίτην τιμωρηθέντα δι' ἀπλήρως ἢ αὐστηρᾶς φυλακίσεως ἢ ἐκτίσαντα ποινὴν φυλακίσεως ἐπιβληθείσαν παρ' οἰουδήποτε δικαστηρίου κατὰ τὸν χρόνον τὸν ὁποῖον εἶχε τὴν στρατιωτικὴν ιδιότητα, χορηγεῖται οἰαδήποτε ἀδεια ἀπουσίας πρὸ τῆς παρελεύσεως 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς του. Εἰς ἀπόλυτον καὶ ἐπείγουσαν ἀνάγκην δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας ἔχει ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐπιβάλλοντος τὴν ποινὴν.

γ) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μετὰ Στρατεύματος ἀσκήσεων Μονάδος καὶ μεγαλύτερων Κλιμακίων δέν χορηγοῦνται ἀδειαί.

ἀπουσίας εἰς τοὺς στρατιωτικούς. Εἰς ἀπόλυτον καὶ ἐπείγουσαν ἀνάγκην δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας ἔχει ὁ διευθύνων τὴν ἀσκήσιν.

δ. Κατὰ τὴν πρὸ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν χρονικὴν περίοδον δὲν χορηγοῦνται ἀδειαι ἀπουσίας εἰς τοὺς στρατιωτικούς, παρὰ μόνον ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἐκστὸτε ἰσχύοντος ἐκλογικοῦ Νόμου.

6. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης δύναται, λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν, ν' ἀπαγορεύῃ διὰ διαταγῶν τοῦ ὀρισμένης ἢ πάσας τὰς ἀδείας ἀπουσίας, καὶ ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἢ μέρος ταύτης.

Διὰ τῶν διαταγῶν τούτων καθορίζονται καὶ αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ εἶναι, ἐνδεχομένως, δυνατὴ ἡ χορήγησις ὀρισμένων ἀδειῶν ἀπουσίας εἰς περιπτώσεις ἀπολύτου καὶ ἐπείγουσας ἀνάγκης.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

7. Στρατιωτικοὶ Ἀπεσπασμένοι παρὰ μὴ Στρατιωτικῇ Ἀρχῇ.

Πᾶς στρατιωτικὸς ἀπεσπασμένος πρὸς ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας εἰς οἰαδήποτε Ἀρχὴν μὴ στρατιωτικὴν καὶ ἔχων ἀνάγκην νὰ τύχῃ οἰαδήποτε ἀδείας ἀπουσίας ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὴν Ἀρχὴν ταύτην, ἡ ὁποία διαβιβάζει αὐτὴν πρὸς τὴν οἰκείαν στρατιωτικὴν Ἀρχὴν, μόνον ἄρμοδιαν νὰ χορηγήσῃ τὴν αἰτούμενην ἀδειαν.

8. Στρατιωτικοὶ ἐπιφορτισμένοι μὲ καθήκοντα ἐκτὸς τῆς Μονάδος τῶν.

Στρατιωτικοὶ ἐπιφορτισμένοι μὲ οἰαδήποτε καθήκοντα ἐκτὸς τῆς Μονάδος τῶν, ὡς διδάσκοντες εἰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς ἢ μέλη ἐπιτροπῶν προκαίμενου νὰ τύχουν οἰαδήποτε ἀδείας ἀπουσίας ὑποβάλλουν εἰς τὰς Μονάδας τῶν, ὅπου μετὰ τῆς σχετικῆς ἀναφοράς τῶν περὶ χορηγήσεως ἀδείας καὶ ὑπηρεσιακὸν σημείωμα τῶν προϊσταμένων εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι διατεθειμένοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων τούτων, περὶ τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς ἄνευ ἀντικαταστάσεως ἀπουσίας αὐτῶν.

9. Κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας δι' ἅπαντας τοὺς στρατιωτικούς προτιθέμεται ἡμέραι πορείας λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ τόπου προορισμοῦ καὶ τῶν διατιθεμένων συγκοινωνιακῶν μέσων. Αἱ ἡμέραι πορείας χορηγοῦνται ἐὰν ἔχῃ ἐξαντληθῇ ἡ δικαιουμένη κανονικὴ ἀδεία ἢ δὲν δικαιῶται τοιαύτης ὁ στρατιωτικὸς καὶ ἐπ' ὅσον ἡ χορηγομένη μεγίστη ἀδεία ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν μετάστασιν, παραμονὴν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἀδειαν στρατιωτικοῦ.

Ἄρθρον 43.

Ἰνυαρίαι καὶ ληξιαὶ ἀδειῶν.

1. Αἱ ἀδειαι ἀπουσίας, πλὴν τῶν ἡμερησίων, ὑπολογίζονται εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἀδειούχος στρατιωτικὸς θ' ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του. Αἱ ἡμερησιαὶ ἀδειαι εἶναι διαρκείας 24 ὥρων.

2. Ὡς ἡμέρα ἀδείας ἀπουσίας θεωρεῖται τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ὥρας ἀναφορᾶς τῆς Μονάδος, ἡ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐνάρξεως τῆς πρωϊνῆς ἐργασίας εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἐπιτελείων καὶ Στρατηγείων, μέχρι τῆς αὐτῆς ὥρας τῆς ἐπομένης.

3. Τὰ φύλλα ἀδειῶν ἀπουσίας χορηγοῦνται εἰς τοὺς τυχόντας αὐτῶν στρατιωτικούς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἡμερησίας ἐκπαιδεύσεως ἢ τῆς ὑπηρεσίας γραφείου, ἡ δὲ ἀδεία ἀπουσίας ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν παράγραφον 2 ὥρας τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

Ἐὰν ἐκτάκτως ἤθελε παρουσιασθῇ ἀνάγκη χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας, πρὸ τοῦ πέρατος τῆς ἡμερησίας ἐκπαιδεύσεως ἢ τῆς ὑπηρεσίας γραφείου αὕτη λογίζεται, ὅτι ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν παράγραφον 2 ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχορηγήθῃ ἡ ἀδεία.

4. Αἱ ἀδειαι ἀπουσίας λήγουν κατὰ τὴν εἰς τὴν παράγραφον 2 ὥραν τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἀδείας ἀπουσίας.

Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην, οἱ στρατιωτικοί, τῶν ὁποίων λήγει ἡ χορηγηθεῖσα εἰς αὐτοὺς ἀδεία, ὀφείλουν νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὰς θέσεις των.

5. Αἱ ἀδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας λήγουν κατὰ τὴν εἰς τὴν παράγρ. 2 ὥραν τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἀδείας ἀπουσίας προτιθεμένων καὶ τῶν ἡμερῶν Πορείας.

Ἄρθρον 44.

Θεώρησις ἀδειῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ἐξειρέται τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας ἅπανται αἱ λοιπαὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν θεώρησιν τῶν Φρουραρχείων τοῦ τόπου ἢ τῶν τόπων εἰς τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ διαμείνῃ ὁ ἀδειούχος στρατιωτικὸς.

2. Εἰς περιπτώσεις χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας μετὰ ἡμερῶν πορείας δύναται ὁ Διοικητὴς νὰ διατάξῃ τὴν θεώρησιν τῆς χορηγομένης ἀδείας τοῦ στρατιωτικοῦ.

ΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΟΝ ΕΝ Τῷ ΤΟΠῳ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

3. Πᾶς στρατιωτικὸς ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν τόπον διὰ τὸν ὁποῖον ἔλαβεν τὴν ἀδειαν ἀπουσίας, διαρκείας μεγαλύτερας τῶν 4 ἡμερῶν ὀφείλει, ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του, νὰ παραστήσῃ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Φρουραρχεῖον διὰ νὰ υποβάλῃ τὸ φύλλον ἀδείας ἀπουσίας του πρὸς θεώρησιν καὶ ἐξέλιξιν τὴν ἀκριβῆ διευθύνσιν τῆς κατοικίας του.

Τὸ Φρουραρχεῖον θεωρεῖ τὸ φύλλον ἀδείας διὰ τὴν ἀκριβὴν καὶ σημειώνει τὴν ἡμερομηνίαν ἀφίξεως καὶ τὴν διευθύνσιν κατοικίας τοῦ ἀδειούχου.

4. Ὁ ἀδειούχος στρατιωτικὸς ὀφείλει νὰ προσέλθῃ ἐκ νέου, τὴν προηγουμένην τῆς ἀναχωρήσεώς του, εἰς τὸ Φρουραρχεῖον καὶ παραστήσῃ τὸ φύλλον ἀδείας ἀπουσίας θεωρημένον διὰ τὴν ἀναχωρήσιν.

5. Ἐὰν ὁ στρατιωτικὸς πρόκειται νὰ διαμείνῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀδείας του εἰς περιστετέρους τοῦ ἐνὸς τόπου διαμονῆς ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἀνωτέρω κατὰ τὴν ἀκριβὴν του εἰς ἕκαστον τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ διαμείνῃ πέραν τῶν 24 ὥρων.

6. Ἐὰν ὁ ἀδειούχος στρατιωτικὸς φέρῃ βαρύν ἴσον ἢ ἄνωτερον τοῦ Φρουραρχικοῦ δύναται ν' ἀποστείλῃ τὸ φύλλον ἀδείας του πρὸς θεώρησιν, ἀφοῦ σημειώσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν διευθύνσιν τῆς κατοικίας του.

ΤΟΠΟΙ ΕΝΘΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΑ

7. Εἰς ὅσους τόπους δὲν ὑπάρχουν Φρουραρχεῖα αἱ θεωρήσεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

8. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἐφαρμόζονται ἐπακριδῶς τὰ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους ἐκτιθέμενα, ἀντικαθιστάμενων τῶν λέξεων «Φρουραρχεῖον» καὶ «Φρούραρχος» διὰ τῶν «Ἀστυνομικῇ Ἀρχῇ» καὶ «Προϊστάμενος τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς» ἀντιστοίχως.

ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

9. Τὰ φύλλα ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς θεώρησιν.

10. Ὅσοι ὀφείλουν ὅπως γνωστοποιεῖν εἰς τὸ Φρουραρχεῖον, ἢ τοιοῦτον μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν, τὴν διευθύνσιν κατοικίας των, καθὼς καὶ τὸν χρόνον ἀναχωρήσεως των.

Ἄρθρον 45.

Παράτασις ἀδειῶν καὶ ἀλλοτρίη τόπου διαμονῆς.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς εὐρισκόμενος εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ παράτασιν τῆς προθεσμίας τῆς χορηγη-

θείσης εις αὐτὴν ἀδείας ἀπουσίας, ἐκ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 30 ἕως 33 καὶ 37 ἕως 39 ἀναφερομένων, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ παρατάσεως ἀναφοράν του ἐγκαιρῶς, ὥστε καὶ εἰς περίπτωση, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἤθελεν ἐγκριθῇ ἡ αἰτούμενη παράτασις, νὰ δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς τάξεις του ἄνευ υπερβάσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἀδείας ἀπουσίας του.

2. Ἡ περὶ παρατάσεως ἀδείας ἀναφορὰ προκειμένου μὲν, περὶ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ ὑποβάλλεται πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος διὰ τοῦ Φρουραρχείου, ἢ μὴ ὑπάρχοντος τοιοῦτου ἀπ' εὐθείας ταχυδρομικῶς καὶ ἐπὶ συστάσει ἐν ἀνάγκῃ δὲ τηλεγραφικῶς, προκειμένου δὲ περὶ ὁπλίτου ὑποβάλλεται προφορικῶς εἰς τὸν Φρούραρχον, τοιοῦτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τὴν οἰκίαν Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

3. Ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν αἰτούντα διὰ σήματος. Ἐὰν ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος κρίνῃ μὲν δικαιολογημένην τὴν περὶ παρατάσεως αἴτησιν, πλὴν ὅμως ἡ αἰτούμενη παράτασις εἶναι πέραν τῆς δικαιοδοσίας του, αἰτεῖται ἱεροαρχικῶς τὴν ἐγκρίσιν παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἔχοντος τοιαύτην δικαιοδοσίαν.

4. Εἴη τοὺς διατελοῦντας εἰς ὅθειαν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας στρατιωτικοὺς δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ παράτασις ἀδείας οὔτε ἄλλη ἀδεια μικρᾶς διαρκείας, ἀλλ' ἀδεια ἀπουσίας κανονικῇ λογιζομένη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χορηγηθείσης ἀδείας ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας.

5. Οἱ διατελοῦντες εἰς ἀδειαν ἀπουσίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν στρατιωτικοὶ ὑποβάλλουν τὰς σχετικὰς περὶ παρατάσεως ἀδείας αἰτήσεις πρὸς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ μέσω τῶν παρὰ ταῖς Ἑλληνικαῖς Πρεσβείας στρατιωτικῶν ἀπολόγων, ἢ ἐν ἑλλείψει τοιούτων, ἀπ' εὐθείας ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει, ἐν ἀνάγκῃ δὲ τηλεγραφικῶς.

6. Στρατιωτικὸς ζητήσας κατὰ τὰ ἀνωτέρω παράτασιν τῆς προθεσμίας τῆς χορηγηθείσης εἰς αὐτὸν ἀδείας καὶ μὴ λαῶν ἐγκαιρῶς ἀπαντήσιν ὀφείλει ν' ἀναχωρήσῃ ὥστε νὰ εὐρεθῇ ἐμπροσθέντος εἰς τὰς τάξεις του, δεδομένου ὅτι ὑπερβάσις ἀδείας μὲ τὴν δικαιολογίαν ἀναμονῆς ἀπαντήσεως ἐπὶ ὑποβληθείσης αἰτήσεως παρατάσεως δὲν γίνεται ἀποδεκτὴ.

ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΠΟΥ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

7. Οἱ λαμβάνοντες οἰανδήποτε ἀδειαν ἀπουσίας ἐκ τῶν εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου καὶ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 34 καὶ 40 ἀναφερομένων ὀφείλουν νὰ μεταβάλουν εἰς τὸν τόπον ἢ τόπους διὰ τοὺς ὁποίους ἐχορηγήθη αὐτή.

8. Ἐὰν εἰς ἓναν ἀδειούχον στρατιωτικὸν παρουσιασθῇ ἐπ' αὐτοῦ λόγος ἀλλαγῆς τόπου διαμονῆς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν περὶ τούτου ἐγκρίσιν παρὰ τοῦ χορηγήσαντος τὴν ἀδειαν, ἀπαρφερομένης τῆς αὐτοῦ ἀλλαγῆς τοῦ τόπου διαμονῆς.

Ἡ σχετικὴ αἴτησις ὑποβάλλεται κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 2 ἢ 5, ἀνωτέρω, καθοριζόμενα.

*Ἄρθρον 46.

Ἀσθενεῖς στρατιωτικοὶ διατελοῦντες εἰς ἀδειαν.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ

1. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς διατελὼν εἰς οἰανδήποτε ἀδειαν ἀπουσίας καὶ μὴ δυνάμενος, ἔνεκεν ἀσθενείας, ν' ἀναχωρήσῃ διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐγκαιρῶς εἰς τὰς τάξεις του, εἰδοποιεῖ περὶ τῆς ἀσθενείας του τὸ Φρουραρχεῖον ἢ ἐλλείψει τοιοῦτου τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον διανύει τὴν τοιαύτην ἀδειάν του, ἢ ὁποία διατάσσει τὸν ἐκτελοῦντα τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Φρουρᾶς ἀξιωματικόν, ἢ ἐλλείψει τοιοῦτου ἰδιώτην ἱατρὸν, νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτόν. Ὁ ἱατρός, ἐπισταμένως ἐξετάζων αὐτόν, ἀποσπίνεται ἂν δύναται οὗτος νὰ ταξιθεύσῃ ἢ ὅχι ὅποτε χορηγεῖ εἰς αὐτὸν ἱατρικὴν γνωμάτευσιν δικαιολογοῦσαν τὴν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον διαμονὴν ἐπὶ ὀρισμένον ἀριθμὸν ἡμερῶν, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀδείας ἀπουσίας αὐτοῦ καὶ γνωρίζει τοῦτο εἰς τὴν διατάξαν τοῦτον Ἀρχὴν τὸ δυνατόν ταχύτερον.

2. Τὸ Φρουραρχεῖον ἢ ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ γνωστοποιεῖ εἰς τὴν χορηγήσανσαν τὴν ἀδειαν Μονάδα τὸ περιστατικὸν τῆς ἀσθενείας καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἀσθενήσας θέλει παραμείναι οἴκῳ.

ΟΠΛΙΤΑΙ

3. Πᾶς ὁπλίτης διατελὼν εἰς οἰανδήποτε ἀδειαν ἀπουσίας καὶ μὴ δυνάμενος ἔνεκεν ἀσθενείας νὰ ἀναχωρήσῃ, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐγκαιρῶς εἰς τὰς τάξεις του, εἰδοποιεῖ περὶ τῆς ἀσθενείας του τὸ Φρουραρχεῖον ἢ τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον διανύει τὴν τοιαύτην ἀδειάν του, ἢ ὁποία εἰσάγει αὐτόν εἰς τὸ πλησιέστερον Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον πρὸς νοσηλείαν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ φύσις τοῦ νοσήματος ἢ ἡ κατάσταση τῆς υγείας αὐτοῦ, πιστοποιουμένη ὑπὸ ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος ὑπὸ δύο ἰδιωτῶν ἐπιστημόνων ἱατρῶν δὲν ἐπιτρέπῃ τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς αὐτό.

4. Ἀμφότεραι αἱ περιπτώσεις αὗται ἀνακοινοῦνται ἐγκαιρῶς ὑπὸ τοῦ Φρουραρχείου ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς εἰς τὴν χορηγήσανσαν τὴν ἀδειαν Μονάδα, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ἑποῖαν ἀφοῦ ἐξῆλθε διατεθῇ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς τάξεις του.

*Ἄρθρον 47.

Ἀνάκλησις ἀδειῶν.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Ἀμύνης δύναται, λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν, ν' ἀνακαλῇ διὰ διαταγῶν του ὀρισμένους ἢ ἀπάσας τὰς χορηγηθείσας ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς στρατιωτικούς.

2. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ δύναται ν' ἀνακαλῇ διὰ διαταγῆς του τὴν ἀδειαν ἀπουσίας, ἐξαιρέσει τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἀναρρωτικῶν καὶ τῶν τοῦ "Ἀρθρου 41" τῶν χορηγηθείσων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης, παντὸς στρατιωτικοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ παρουσία εἰς τὴν ὑπηρεσίαν κρίνεται ἀναγκαία.

3. Αἱ Μονάδες, εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουν οἱ ἀδειούχοι στρατιωτικοί, κοινοποιοῦν τὴν περὶ ἀνακλήσεως διαταγὴν πρὸς τὰ Φρουραρχεῖα καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τῶν τόπων, διὰ τοὺς ὁποίους ἔχουν χορηγηθῇ αἱ ἀδειαι.

Τὰ Φρουραρχεῖα καὶ αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ κοινοποιοῦν εἰς τοὺς ἀδειούχους στρατιωτικούς τὴν διαταγὴν ἀνακλήσεως ἐπὶ ἀποδείξει.

4. Οἱ ἀνακαλούμενοι ἐκ τῆς ἀδείας τῶν στρατιωτικῶν ὀφείλουν ν' ἀναχωρήσουν διὰ τὴν Μονάδα τῶν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτοὺς τῆς περὶ ἀνακλήσεως διαταγῆς.

*Ἄρθρον 48.

Ἐπάνοδος ἐξ ἀδείας.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ

1. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταί, ἐπανερχόμενοι ἐξ οἰανδήποτε ἀδείας ἀπουσίας παρουσιάζονται εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν, ὡς καθορίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 26, τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ παραδίδουν τὰ φύλλα ἀδείας τῶν ὡς κάτωθι:

α) Οἱ ἀνήκοντες εἰς Ὑπομονάδας, εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ὑπομονάδας.

β) Οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταί τῶν Μονάδων, εἰς τὸν ὑπασπιστὴν τῆς Μονάδος.

γ) Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Ἐπιτελεῖα καὶ Στρατηγεῖα, εἰς τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν τήρησιν τῶν μεταβολῶν Γραφεῖον.

2. Οἱ παραλαμβάνοντες τὰ φύλλα ἀδείας ἀπουσίας θεωροῦν ταῦτα πιστοποιούντες τὴν ἡμέραν παρουσίας τῶν ἐξ ἀδείας ἀπουσίας ἐπανελθόντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν.

ΟΠΛΙΤΑΙ

3. Ὁ ἐπανερχόμενος ἐξ οἰανδήποτε ἀδείας ἀπουσίας ὁπλίτης παρουσιάζεται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς οἰκείας Ὑπομονάδας κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἀναφέρει τὴν παρουσίαν του, παραδίδει δὲ τὸ φύλλον ἀδείας του εἰς τὸν ἀρχιλοχίαν.

4. Τὰ φύλλα ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἐκ ταύτης ἐπανερχόμενων ὁπλιτῶν τῶν Ὑπομονάδων, ὑποβάλλονται εἰς τὴν Μονάδα μετὰ τῆς ἡμερησίας ἀναφορᾶς καταστάσεως τῆς Ὑπομονάδος.

"Αρθρον 49.

Υπερβάσις άδειας ή αύθαιρέτος άπουσία.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Οί μή επανερχόμενοι εγκαίρως ("Αρθρον 42, παράγραφος 4) εις τας τάξεις των μετά την λήξιν οιασδήποτε χορηγηθείσης εις αυτούς άδειας άπουσίας στρατιωτικοί και μη επαρκώς δικαιολογούντες την βραδυτέτάν των, ταύτην, ως και ή αύθαιρέτως (άνευ άδειας) άπουσιάζοντες τιμωρούνται, αναλόγως του χρόνου και των συνθηκών υπερβάσεως της άδειας ή αύθαιρέτου άπουσίας, διά κρατήσεως ή φυλακίσεως, εφ' όσον ή άπουσία των δεν υπερβή τας υπό του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος οριζόμενας προθεσμίας διά την ποινικήν δίωξίν των.

2. Οί υπερβαίνοντες τας υπό του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος οριζόμενας προθεσμίας, διώκονται διά λιποταξίαν άσχετως εάν ή υπερβάσις της άδειας των ή ή αύθαιρέτος άπουσία των, υπήρξε δικαιολογημένη.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΗΜΕΡΩΝ ΥΠΕΡΒΑΣΕΩΣ ΑΔΕΙΑΣ "Η ΑΥΘΑΙΡΕΤΟΥ ΑΠΟΥΣΙΑΣ

3. Αί επαρκώς δικαιολογηθείσαι παρά του στρατιωτικού ήμέραι υπερβάσεως οιασδήποτε άδειας άπουσίας ή αύθαιρέτου άπουσίας, αν δεν υπερβαίνουν τας υπό του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος οριζόμενας προθεσμίας, λογίζονται ως ήμέραι κανονικής άδειας άπουσίας, διά διαταγής του προϊστάμενου του έχοντος τό δικαίωμα να χορηγήσθαι άδειαν άπουσίας κανονικήν, διαρκείας ίσης προς τό άθροισμα των ήμερών υπερβάσεως της άδειας ή αύθαιρέτου άπουσίας συν τας ήμέρας της χορηγηθείσης άδειας.

4. Αί μή επαρκώς δικαιολογηθείσαι παρά του στρατιωτικού ήμέραι υπερβάσεως οιασδήποτε άδειας άπουσίας ή αύθαιρέτου άπουσίας λογίζονται ως ήμέραι άγνοίας.

5. Διά τας ήμέρας άγνοίας δεν καταβάλλονται αποδοχή εις τόν Στρατιωτικόν, ό δέ χρόνος των τοιούτων ήμερών δεν λογίζεται ως χρόνος ύπηρεσίας.

6. Αί ήμέραι άγνοίας ή παρανόμου άπουσίας, πλέον του ότι άποτελούν μη υπολογιζόμενον χρόνον στρατιωτικής ύπηρεσίας εκπιπνύονται εκ του συνόλου των ήμερών κανονικών άδειών άπουσίας των χορηγουμένων εις τούς στρατευμένους στρατιωτικούς.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΩΣΕΩΣ ΟΠΛΙΤΩΝ

7. Η Ύπομονάς εις την όποιαν άνήκει ό άπουσιάζων όπλίτης υποβάλλει εις την Μονάδα «άναφοράν άγνοίας» μετά παρέλευσιν δύο ήμερών από της λήξεως της άδειας του ή της αύθαιρέτου άπουσίας του. Η Μονάς, ή όποία λαμβάνει την άναφοράν άγνοίας, αποστέλλει αυθημερόν (σήμα άγνοίας) συντεταγμένον κατά τό υπόδειγμα 10, προς τας κάτωθεν Αρχάς :

α) Προκειμένου περί μή επανελθόντος εξ άδειας.

Προς τούς Λόχους Στρατονομίας και τας Φρουραρχείας των μεγάλων άστικών κέντρων του τόπου ένθα έδρεύει ή Μονάς, του τόπου διά τόν όποιον έλαβε την άδειαν ό άπουσιάζων όπλίτης, του τόπου καταγωγής και του τόπου, εις τόν όποιον διέμενεν ούτος πρό της κατατάξεώς του εις τόν Στρατόν.

β) Προκειμένου περί αύθαιρέτου άπουσίας.

Προς τούς Λόχους Στρατονομίας και τας Φρουραρχείας των μεγάλων άστικών κέντρων του τόπου ένθα έδρεύει ή Μονάς και του τόπου εις τόν όποιον διέμενεν ό άπουσιάζων όπλίτης προς της κατατάξεώς του εις τόν Στρατόν.

8. Εις τούς τόπους ένθα δεν έδρεύουν Λόχοι Στρατονομίας ή Φρουραρχεία τό σήμα άγνοίας αποστέλλεται προς τας Αστυνομικάς Αρχάς.

9. "Όταν παρέλθουν αι υπό του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος οριζόμεναι προθεσμιαί, ή Ύπομονάς υποβάλλει εις την Μονάδα άναφοράν διά λιποταξίαν κατά του άπουσιάζοντος όπλίτου, βάσει της όποιας ό διοικητής της Μονάδας διατάσσει την ενεργείαν ενόρκου προανακρίσεως.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΩΣΕΩΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΩΝ

10. Η Μονάς εις την όποιαν άνήκει ό άπουσιάζων αξιωματικός ή άνθυπασπιστής, μετά παρέλευσιν δύο ήμερών από της λήξεως της άδειας ή αύθαιρέτου άπουσίας του αποστέλλει (σήμα αναζητήσεως) (υπόδειγμα 11) προς τας εις τας παραγράφους 7 και 8 Αρχάς τό όποιον κοινοποιεί και εις την οικείαν Μεραρχίαν και τό οικείον Σώμα Στρατού.

11. "Όταν παρέλθουν αι υπό του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος οριζόμεναι προθεσμιαί ή Μονάς διατάσσει την ενεργείαν ενόρκου προανακρίσεως.

12. "Ο διοικητής του Σώματος Στρατού δύναται, αναλόγως των συνθηκών άπουσίας, να παραγγείλθαι την σύλληψιν και προσωπογήν του άπουσιάζοντος εις την Μονάδα, αυτού και πρό της παρελεύσεως υπό του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος οριζόμενων προθεσμιών.

13. "Όταν συλληφθή ή επανέλθῃ ό άπουσιάζων στρατιωτικός, ή Μονάς του αποστέλλει σχετικόν σήμα εις άπ' ας τας Αρχάς, αι όποιαι ήσχολήθησαν με την αναζήτησιν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ.

Αποσπάσεις και Αποσπάσματα

"Αρθρον 50.

Γενικά.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Αποσπασίς είναι ή κατάπιν διαταγής, προσωρινή απομάκρυνσις εκ της οργανικής του διοικήσεως, στρατιωτικού ή μέρους Μονάδας και ή εν συνεχεία διαθέσις του αλλοιού, προς ίκανοποίησιν υπηρεσιακών ή γενικωτέρων αναγκών.

2. Αί αποσπάσεις πρέπει να ενεργώνται μετά μεγύλης ρεα-
δούς και να είναι όσον τό δυνατόν μικροτέρας διάρκειας.

Αυται ελέγχονται υπό του Γενικού Επιτελείου Στρατού και εκτελούνται βάσει διαταγών τούτου ή διαταγών των προς τούτο εξουσιοδοτούμένων Σχηματισμών.

3. Πās κινούμενος στρατιωτικός ή ταγματ. συνεπεία αποσπάσεως εφοδιάζεται υπό της Μονάδας του διά φύλλου περιείας ή φύλλου μεταθέσεως.

4. Οί αποσπώμενοι στρατιωτικοί ή ταγματ. εξακολουθούν να άνήκουν εις την οργανικήν δύναμιν της Μονάδας εκ της όποιας αποσπάσθησαν. Δά ζητήματα εκτελέσεως υπηρεσίας συμμορφούνται πλήρως προς διαταγάς της Αρχής, εις την όποιαν διατέθησαν.

Η αποσπασίς στρατευμένων στρατιωτικών εις μη Στρατιωτικάς Αρχάς απαγορεύεται. Δύναται όμως να διατεθῇ στρατευμένον προσωποπών και μετά επί περιορισμένον χρόνον, διά τήν ίκανοποίησιν αναγκών Κοινωνικής εύσεως (εκτελέσεως ή συντήρησις μικρών έργων κοινής ωφελείας, ήρώων, εκκλησιών), παροχής συνδρομής εις συλλήψεις κατά την ενόσχησην Εθνικού ή Θρησκευτικού έργου. Η διάθεσις των άνωτέρω πραγματοποιείται δι' αποφάσεως του Ύπουργού Εθνικής Αμύνης.

"Αρθρον 51.

Αποσπάσεις.

ΑΠΟΣΠΑΣΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΩΝ

1. Η αποσπασίς του αξιωματικού ή άνθυπασπιστού, ενεργείται παντοτε κατάπιν διαταγής του Γενικού Επιτελείου Στρατού, και εδν δύναται να υπερβήνῃ τό διάστημα των τριών μηνών, πλην των περιπτώσεων εκπαιδεύσεως, ότε αυτή δεν δύναται να διαρκέσῃ πλέον του έξαμήνου.

2. Εία περίπτωσιν δε κατά την όποιαν ή απόσπασις, δι' ειδικούς λόγους, προβλέπεται να διαρκέσῃ πλέον του τριμήνου, ή του έξαμήνου, διά την περίπτωσιν εκπαιδεύσεως, τότε πρέπει να ακολουθήται ή διαδικασία της μεταθέσεως.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΟΠΛΙΤΩΝ

3. Κατ' ἀρχὴν αἱ ἀποσπάσεις ὀπλιτῶν ἐνεργοῦνται ἀριθμητικῶς διὰ διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένων Σχηματισμῶν, καθορίζουσης ἐαυτὸν καὶ εἰδικότητα ἐκτὸς ἐὰν λόγοι εἰδικοί ἐπιβάλλουν τὴν ὀνομαστικὴν τοιαύτην.

4. Οὐδεμίᾳ ἀποσπασίᾳ ὀπλίτου διενεργεῖται πρὸ τῆς συμπληρώσεως ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Στρατὸν κατατάξεώς των.

Ἡ διάρκεια ἀποσπάσεως δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὸ διμήν.

5. Ἀποσπάσεις ὀπλιτῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν συντήρησιν ὀπλοῦ, ἢ ἀνηκόντων εἰς κρίσιμους εἰδικότητας, τὴν ὁποίαν ἡ ἀπουσία ἤθελε δυσχεράνει τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Μονάδος, πρέπει ν' ἀποφεύγονται.

6. Περιπτώσεις ἀριθμητικῆς ἀποσπάσεως μονίμων καὶ ἐδελοντῶν ὑπαξιωματικῶν πρέπει νὰ ἐπικυρῶνται δι' ὀνομαστικῆς διαταγῆς.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

7. Ὑπὸ τὸν ὄρον ἀποσπασίς τμήματος νοεῖται ἀποσπασίς μέρους Μονάδος, Ὑπομονάδος, Διμοιρίας — Οὐλαμῶν, Ὁμάδος — Στοιχείου καὶ ἡ διάθεσις τοῦ ἀλλαχοῦ, δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ τῇ ἐπιβλέψει τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν διατίθεται.

8. Τὰ ἀποσπώμενα τμήματα ἀποτελοῦνται κατ' ἀρχὴν ἐξ Ὀργανικῶν Ὑπομονάδων, Διμοιριῶν — Οὐλαμῶν, Ὁμάδων — Στοιχείων, ἐφ' ὅσον δὲ ἐνεργοῦνται συχνὰ ἀποσπάσεις ἐκ τῆς αὐτῆς Μονάδος τηρεῖται σειρά, μετὰξὺ τῶν ὑποδεστέρων τμημάτων ταύτης.

9. Εἰς τὴν ἐκδιδομένην διαταγὴν ἀποσπάσεως καθορίζεται τὸ μέγεθος τοῦ τμήματος, ἡ Μονὰς ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπάται, ἡ Ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν διατίθεται, ὁ σκοπὸς, ἡ διάρκεια ἀποσπάσεως, ἡ προσκόλλησις διὰ τροφοδοσίαν καὶ λοιπὰ ζητήματα. Πρέπει ν' ἀποφεύγεται ὁ καθορισμὸς τοῦ τμήματος ὀνομαστικῶς, τοῦτου ἀφαιμένου εἰς τὴν κρίσιν τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπάται.

10. Τὸ ἀποσπασμένον τμήμα ἐξακολουθεῖ ν' ἀνήκει εἰς τὴν ὀργανικὴν δύναμιν τῆς Μονάδος, ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπάσθη καὶ παρακολουθεῖται ὑπὸ ταύτης, διὰ τὰ διοικητικὰ ζητήματα καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τῆς διαταγῆς καθοριζόμενα τοιαῦτα διοικητικῆς μερίμνης, ὡς ταῦτα καθορίζονται εἰς τὸν Κανονισμὸν Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Στρατευμάτων.

11. Ἐφ' ὅσον ἡ διάρκεια τῆς ἀποσπάσεως εἶναι μεγαλύτερα των ἑκατὸν ἡμερῶν, ἅπαντα τὰ ἀτομικὰ ἔγγραφα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ τμήματος διαβιβάζονται καὶ τηροῦνται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν διατέθη καὶ ἡ ὁποία εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

12. Ὁ διοικητὴς τοῦ ἀποσπασμένου τμήματος συμμορφοῦται πλήρως πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς Ἀρχῆς εἰς τὴν ὁποίαν διατέθη καὶ εἶναι ὑπεύθυνος ἐναντι τοῦ διοικητοῦ ταύτης διὰ πᾶν ζήτημα τάξεως, πειθαρχίας, ἀσφαλείας, ἐκπαιδεύσεως καὶ συμπεριφορᾶς τοῦ τμήματός του.

13. Εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀποσπασμένου τμήματος, ἡ διοίκησις τούτου ἀνατίθεται εἰς τὸν κατὰ ἐαυτὸν ἀνώτερον ἢ ἀρχαιότερον, ἐφ' ὅσον δὲ ἀπαιτεῖται ἡ διάθεσις ἐτέρου διοικητοῦ ἐκτὸς τῶν ἐνρίσκειμένων εἰς τὸ τμήμα, ἡ Μονὰς ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπάσθη τοῦτο, ἔχει ὑποχρέωσιν ν' ἀποστείλῃ ἕτερον. Ὁμοίως ἐφ' ὅσον ἡ δύναμις τοῦ τμήματος, λόγω ἀπολύσεων, λοιπῶν αἰτιῶν μειοῦται αἰσθητῶς ἡ Μονὰς ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπάσθη, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ συμπληροῖ ταύτην καὶ διατηρῇ εἰς τὸ διαταχθέν ἐπίπεδον.

* Ἀρθρον 52.

Ἀπόσπασμα:

1. Ἀπόσπασμα εἶναι:

α) Στρατιωτικὸν τμήμα ὀργανικὸν μιᾶς Μονάδος ἢ συγκροτηθὲν ἐκ στοιχείων ταύτης καὶ ἀποσπασθὲν προσωρινῶς δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ἀποστολῆς ἀλλαχοῦ, ἄνευ διαθέσεως τοῦ εἰς ἐτέραν Μονάδα.

β) Στρατιωτικὸν τμήμα συγκροτηθὲν προσωρινῶς ἐκ στοιχείων Μονάδων Ὀπλῶν ἢ Σωμάτων τοῦ Στρατοῦ ἢ καὶ ἐκ τοιούτων λοιπῶν Κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων πρὸς ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ἀποστολῆς.

2. Ἡ σύνθεσις τῶν Ἀποσπασμάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνατιθεμένης εἰς αὐτὰ ἀποστολῆς. Αὕτη ὡς καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Ἀποσπασματος ὀρίζονται διὰ διαταγῆς τοῦ διατάσσοντος τὴν συγκρότησιν τοῦ Ἀποσπασματος.

3. Εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Ἀποσπασματος δίδονται διαταγαὶ καὶ παρέχονται ὁδηγίαι ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν του καὶ τὸν τρόπον ἐκπληρώσεως ταύτης, ὡς ἐπίσης ἐπὶ διοικητικῶν θεμάτων, ἐκπαιδεύσεως καὶ τοιούτων διοικητικῆς μερίμνης.

4. Ὁ διοικητὴς τοῦ Ἀποσπασματος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 3 ἀνωτέρω, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν συνεχῆ ἐνημέρωσιν τῆς ὀργανικῆς διοικήσεώς του ἐπὶ τῆς προόδου ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς του καὶ ἐπὶ παντὸς ἀναφυσμένου ζητήματος εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν Ἀπόσπασμα.

5. Τὸ Ἀπόσπασμα διαλύεται μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τὰ στοιχεία ἐκ τῶν ὁποίων συνεκροτήθη τοῦτο ἐπανέρχονται εἰς τὰς ὀργανικάς των Μονάδας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν'.

Μετακινήσεις.

* Ἀρθρον 53.

Γενικότητες.

1. Μετακίνησις εἶναι ἡ διὰ λόγους ὑπηρεσιακοῦς κινήσις στρατιωτικοῦ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ὁποίαν οὗτος ὑπάγεται.

Διὰ τὴν τοιαύτην μετακίνησιν ἀπατεῖται ἔγγραφος διαταγὴ κινήσεως.

2. Δικαίωμα ἐκδόσεως διαταγῶν κινήσεως ἔχουν:

α. Οἱ Διοικηταὶ Σχηματισμῶν, διὰ μετακινήσεις ἐντὸς τῆς ζώνης εὐδύνῃς των.

β. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, διὰ μετακινήσεις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας ἢ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δύναται νὰ μεταβιβάσῃ ἀρμοδίως εἰς κατώτερα ὅργανα.

* Ἀρθρον 54.

Μεμονωμένοι μετακινήσεις.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς μετακινούμενος, ἐφοδιάζεται διὰ φύλλον πορείας (Ὑπόδειγμα 12), ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ὁποίαν οὗτος ὑπάγεται.

2. Δι' ἀτομικῶν φύλλων πορείας ἐφοδιάζονται ὁμοίως οἱ μετὰ τῆς Μονάδος των ἢ ἐτέρου μὴ ὀργανικοῦ τμήματος Στρατοῦ τυχόν μετακινούμενοι: ἀξιωματικοί, ἀνθυπαυσιπταὶ καὶ μόνιμοι ἢ ἐδελονταὶ ὀπλίται.

3. Εἰς τὸ φύλλον πορείας ἀναγράφονται ἅπαντα τὰ στοιχεία τοῦ μετακινουμένου, ὁ τόπος ἢ οἱ τόποι εἰς τοὺς ὁποίους θὰ μεταβῇ, ὁ σκοπὸς τῆς κινήσεως, ὁ ἀριθμὸς τῆς διαταγῆς κινήσεως, ἡ ἡμερομηνία ἀναχωρήσεως καθὼς καὶ ἡ ἡμερομηνία ἐπανόδου.

Προκειμένου περὶ μετατιθεμένου στρατιωτικοῦ ἀναγράφεται ἀντὶ τῆς ἡμερομηνίας ἐπανόδου ἡ ἡμερομηνία ἀφίξεως εἰς τὴν νέαν του θέσιν, καθὼς καὶ ἡ ἡμερομηνία κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος διαγράφεται τῆς δυνάμεως τῆς Μονάδος ἐκ τῆς ὁποίας μετατίθεται.

4. Πᾶς στρατιωτικὸς μετατιθέμενος ἢ ἀποσπόμενος ἐντὸς τῆς αὐτῆς Φρουρᾶς ἢ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, μὴ δι-

καριοιογούσαν έξοδα μετακινήσεως εφοδιάζεται δια φύλλον μεταπιθέσεως.

Τὸ ὑπόδειγμα τοῦ φύλλου μεταβάσεως εἶναι ὡς τὸ τοιοῦτον τοῦ φύλλου πορείας με ἐπικεφαλίδι «Φύλλον Μεταβάσεως».

5. Τὰ φύλλα πορείας ἀνακαλουμένων ἐκ τῆς ἐφεδρείας εἰς τὴν ἐνέργειαν, καθ' οἷονδῆποτε τρόπον καὶ δι' οἷονδῆποτε λόγον, ἢ ἐκ τῆς κανονικῆς αὐτῶν ἀδείας, καθὼς καὶ τῶν ἐπανερχόμενων ἐκ διαθεσμότητος ἢ μακρᾶς ἀναρρωτικῆς ἀδείας, ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Φρουραρχείου ἢ ἐλλείψει τοιούτου ὑπὸ τῶν πλησιεστέρων Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

6. Προκειμένου περὶ ἀνακλήσεως ἐνὸς στρατιωτικοῦ, τελούτος εἰς κανονικὴν ἀδειαν ὡς τοῦτο διαλαμβάνεται εἰς τὸ ἄρθρον 47 ἢ σχετικὴ διαταγὴ ἀνακλήσεως, ἐπέχει θέσιν διαταγῆς κινήσεως, τὸ δὲ φύλλον ἀδείας ἐπέχει θέσιν φύλλου πορείας. Τὰ στοιχεῖα τῆς διαταγῆς ἀνακλήσεως ἀναγράφονται ἐπὶ τοῦ φύλλου ἀδείας κατὰ τὴν θεώρησιν.

Ἄρθρον 55.

Ὁμαδικαὶ μετακινήσεις.

1. Πᾶν μετακινούμενον μὴ ὀργανικὸν τμήμα Στρατοῦ εφοδιάζεται, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, διὰ φύλλον πορείας, συντασσομένου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα 13. Προκειμένου περὶ τμήματος ἀποσπασμένου ἐντὸς τῆς αὐτῆς Φρουρᾶς, ἀντὶ φύλλου πορείας ἐκδίδεται φύλλον μεταβάσεως.

2. Εἰς τὸ φύλλον πορείας ἡ μεταβάσεως ἀναφέρονται: ὀνομαστικῶς ὁ ἐπικεφαλῆς, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ὀπλῖται οἱ ἀνῆκοντες εἰς τὸ μετακινούμενον τμήμα, πλὴν τῶν μονίμων καὶ ἐθελοντῶν ὀπλιτῶν. Προσδιορίζεται ἐπίσης εἰς αὐτὸ ὁ ἀριθμὸς ὀχημάτων καὶ κτηνῶν, οἱ σταθμοὶ διακινητερεύσεως καὶ αἱ μεγάλαι στάσεις, ἐὰν ἀπαιτῶνται τοιαῦτα.

Ἄρθρον 56.

Θεωρήσεις φύλλον πορείας.

1. Τὰ φύλλα πορείας δὲν ὑπόκεινται εἰς θεώρησιν τῶν Φρουραρχείων. Ἐπὶ τούτων, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐξέδωκε τὸ φύλλον πορείας διοικητὴς θεταῖοι τὴν μετακίνησιν καὶ τὴν διάρκειαν ταύτης βάσει ὑπευθύνου θηλώσεως τοῦ μετακινή-θεντος.

2. Ὁμοίως τὰ φύλλα μεταβάσεως εἰς οὐδεμίαν θεώρησιν ὑπόκεινται.

3. Εἰδικαὶ περιπτώσεις θεωρήσεως φύλλον πορείας καθορίζονται: ἐκάστοτε ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ἢ διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

4. Τὰ φύλλα πορείας τῶν εἰς ἄλλοδαπὴν μετακινόντων στρατιωτικῶν θεωροῦνται διὰ τὴν ἔξοδον καὶ εἰσόδον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, παρὰ τῶν ἡμεδαπῶν ὀργάνων ἐλέγχου κινήσεως.

Ἄρθρον 57.

Λοιπαὶ διατάξεις.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς λαμβάνων φύλλον πορείας, δι' οἷονδῆποτε λόγον ὀφείλει, ὅπως ἀναχωρήσῃ διὰ τὸν τόπον προορισμοῦ τοῦ ἐντὸς 24 ὥρων.

2. Στρατιωτικοὶ μετακινούμενοι, μεμονωμένως ἢ ὁμαδικῶς καὶ ἀναγκαζόμενοι δι' οἷονδῆποτε λόγον (ἐλλείψει μέσων συγκοινωνιῶν ἢ ἀσθένειας) νὰ διακόψουν τὴν κίνησιν τῶν πέραν τοῦ 24 ὥρων, ὑποχρεοῦνται εἰς εἰδικὴν πρὸς τοῦτο θεώρησιν τοῦ φύλλου πορείας.

3. Ὁμοίως πᾶς στρατιωτικὸς ἀφικνούμενος εἰς τὸν τόπον τὸν ὀριζόμενον εἰς τὰ φύλλα πορείας, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὴν Ἀρχήν, διὰ τὴν ὁποίαν προορίζεται.

4. Κατὰ τὴν μετάβασιν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας εἰς τόπους, ἐνθα δὲν ὑφίσταται Φρουραρχεῖον ἢ Ἀστυνομικὴ Ἀρχή, ἢ γενικὴν μετακίνησιν ὡς καὶ ἡ διάρκεια ταύτης, θεταῖοται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὸ φύλλον πορείας διοικητοῦ Μονάδος.

5. Οἱ μὴ ἐπανερχόμενοι ἢ μὴ παρουσιάζόμενοι ἐγκρίτως εἰς τὰς θέσεις τῶν, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἰσχύος τοῦ φύλλου πορείας ἢ φύλλου μεταβάσεως στρατιωτικοί, θεωροῦνται ὡς ἀνυπαρξῶς ἀπόντες καὶ ἐφαρμόζονται κατ' αὐτῶν τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 49 ὀριζόμενα.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΑΜΟΙΒΑΙ ΠΟΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἡθικαὶ ἀμοιβαί.

Ἄρθρον 58.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Διὰ τῶν ἡθικῶν ἀμοιβῶν ἀνταναγνωρίζεται ἡ ἀξία. Αἱ ἡθικαὶ ἀμοιβαὶ παρέχουν εἰς τὴν διοίκησιν ἓνα ἀποτελεσματικὸν μέσον διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ ἐπιστήμῳ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς καὶ νὰ προκαλῇ τὴν ἀμιλλαν.

2. Διὰ νὰ διατηροῦν τὴν ἀξίαν τῶν αἱ ἡθικαὶ ἀμοιβαὶ πρέπει ν' ἀπονέμονται μὲ μέτρον εἰς τοὺς πράγματι ἀξίους καὶ ἀνευ καθυστέρήσεως.

3. Αἱ ἡθικαὶ ἀμοιβαὶ ἀπονέμονται:

α) Δι' ἐξαίρετους πράξεις θάρρους καὶ αὐτοθυσίας.

β) Δι' ὑποδειγματικὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

γ) Διὰ προσηλοῦν ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν.

δ) Δι' ὑποδειγματικὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθήκον.

4. Διὰ νὰ προκαλοῦν τὴν ἀμιλλαν αἱ ἡθικαὶ ἀμοιβαὶ πρέπει νὰ κοινοποιῶνται εὐρέως.

Ἄρθρον 59.

Εἶδη ἡθικῶν ἀμοιβῶν καὶ δικαίωμα ἀπονομῆς.

1. Αἱ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀπονέμονται ἡθικαὶ ἀμοιβαὶ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) Ἡ προαγωγὴ ἐπ' ἀνδραγαθία.

β) Τὰ παράσημα τῶν Ταγμάτων Ἀριστείας, ἥτοι Σωτήρος Τιμῆς, Φοίνικος καὶ Εὐποίας.

γ) Τὰ μετάλλια, ἥτοι τὸ Ἀριστεῖον Ἀνδρίας, ὁ Πολεμικὸς Σταυρὸς, τὸ Μετάλλιον ἐξαιρετικῶν Πράξεων Στρατιωτικῆς Ἀξίας, Εὐδοκίμου Ὑπηρεσίας καὶ τὰ Ἀναμνηστικὰ τῶν Πολέμων Μετάλλια.

2. Αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία ἀπονομῆς τῶν ἀνωτέρων ἡθικῶν ἀμοιβῶν καθορίζονται ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων Νόμων.

ΗΘΙΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΑΙ ΔΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗΣ

3. Αἱ ἡθικαὶ ἀμοιβαὶ αἱ ἀπονέμονται διὰ διαταγῆς τῶν ἐχόντων πρὸς τοῦτο δικαίωμα, εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) Ἡ Προεδρικὴ εὐαρέσκεια.

β) Ἡ εὐφημος μνηεῖα.

γ) Ὁ ἑπαινος.

δ) Τὰ συγχαρητήρια.

ε) Ἡ ὀνομασία Ὑποδεκανέως.

στ) Αἱ τιμητικαὶ ἀδειαι.

4. Εἰς τὰς ἐπόμενας παραγράφους ἀναφέρονται οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἀπονομῆς τοιούτων ἡθικῶν ἀμοιβῶν καθὼς καὶ αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀπονέμονται.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΟΝΟΜΗΣ

5. Εὐαρέσκεια, Εὐφημος Μνηεῖα, Ἐπαινος καὶ Συγχαρητήρια.

Ἡ Προεδρικὴ εὐαρέσκεια, ὁ ἑπαινος καὶ τὰ συγχαρητήρια ἀπονέμονται εἰς Σχηματισμούς, Συγκροτήματα, Μονάδας καὶ κατώτερα κλιμάκια, δι' ὑποδειγματικὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς ἄλλα διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἢ δι' ὑποδειγματικὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθήκον ἢ διὰ προσηλοῦν ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν.

α) Ἡ Προεδρική εὐαρέσκεια ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

β) Ἡ εὐφημος μνεία ἀπονέμεται:

1) Δι' ἅπαντας τοὺς Στρατιωτικοὺς ὑπὸ τῶν Διοικητῶν Σωμάτων Στρατοῦ καὶ ἀνωτέρων κλιμακίων.

2) Διὰ τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς τοὺς ἀνθυπαπιστάς καὶ ὀπλίτας ὑπὸ τῶν Διοικητῶν Μεραρχιῶν καὶ ἰσοτίμων Σχηματισμῶν.

3) Διὰ τοὺς κατωτέρους ἀξιωματικούς τοὺς ἀνθυπαπιστάς καὶ τοὺς ὀπλίτας, ὑπὸ τῶν διοικητῶν Ταξιαρχιῶν καὶ ἰσοτίμων Σχηματισμῶν.

γ) Ὁ ἔπαινος ἀπονέμεται ὑπὸ τῶν διοικητῶν Σωμάτων Στρατοῦ καὶ ἀνωτέρων κλιμακίων.

δ) Τὰ συγχαρητήρια ἀπονέμονται ὑπὸ τῶν διοικητῶν Συγκροτημάτων καὶ διοικητῶν Μονάδων ἢ ἀνεξαρτήτων Ὑπομονάδων.

6. Λοιπαὶ Ἡδικαὶ Ἀμοιβαί.

Ἡ ὀνομασία Ὑποδεκανέως καὶ αἱ τιμητικαὶ ἄδειαι ἀπονέμονται εἰς κληρωτοὺς ὀπλίτας δι' ἐξαιρετικὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὸ ἥθος καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθήκον.

α) Ἡ ὀνομασία Ὑποδεκανέως ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τῆς Μονάδος ἢ ἀνεξαρτήτου Ὑπομονάδος κλιμακίου.

β) Αἱ τιμητικαὶ ἄδειαι χορηγοῦνται κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καθοριζόμενα.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗΝ.

7. Διὰ τὴν ἀπονομὴν οἰασδήποτε ἡδικῆς ἀμοιβῆς ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς ἡτιολογημένη πρότασις, πρὸς τὸν ἔχοντα δικαίωμα ἀπονομῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρονται λεπτομερῶς τὰ περιστατικά καὶ οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι δικαιολογοῦν τὴν ἀπονομήν.

8. Εἰδικῶς ἡ Προεδρική εὐαρέσκεια, ἡ εὐφημος μνεία, ὁ ἔπαινος καὶ τὰ συγχαρητήρια, δύνανται ν' ἀπονέμονται καὶ ἄνευ προτάσεως, ὡσάντι οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἀπονομῆς διαπιστοῦν ἐκ προσωπικῆς ἀντιλήψεως κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπιθεωρήσεων ἢ ἄλλως πως τὰ περιστατικά τὰ ὁποῖα δικαιολογοῦν τὴν ἀπονομήν.

*Ἀρθρον 60.

Κοινοποίησις, Ἐπίδοσις, Καταχώρησις.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΣΙΣ.

1. Πᾶσα ἀπονομή ἡδικῆς ἀμοιβῆς κοινοποιεῖται διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Μονάδος τὴν ἐπομένην τῆς λήψεως τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἢ τῆς διαταγῆς.

2. Τὰ παράσημα καὶ τὰ μετάλλια ἐπιδίδονται εἰς μὲν τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπαπιστάς ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ εἰς δὲ τοὺς ὀπλίτας ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς οἰκείας Μονάδος, εἰς εἰδικὴν τελετὴν.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ.

3. Προκειμένου περὶ ἡδικῶν ἀμοιβῶν ἀπονεμομένων διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, καταχωρίζεται εἰς τὰ ἀτομικά ἔγγραφα τῶν στρατιωτικῶν ἢ πρότασις ἀπονομῆς ὡς καὶ ἡ ἀπονεμηθεῖσα ἡδικὴ ἀμοιβή.

4. Προκειμένου περὶ ἡδικῶν ἀμοιβῶν ἀπονεμομένων διὰ διαταγῆς διοικητοῦ Ταξιαρχίας καὶ ἀνωτέρου Κλιμακίου καταχωρίζεται εἰς τὰ ἀτομικά ἔγγραφα τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ διαταγῇ ἀπονομῆς. Ἐὰν ἡ ἡδικὴ ἀμοιβὴ ἀπονέμεται εἰς Μονάδα ἢ μέρος ταύτης γίνεται σχετικὴ μνεία εἰς τὰ ἀτομικά ἔγγραφα τῶν μετασχόντων εἰς τὴν ἐνέργειαν διὰ τὴν ὁποίαν τιμᾶται ἡ Μονάς ἢ τὸ τμήμα.

Προκειμένου περὶ ἡδικῆς ἀμοιβῆς ἀπονεμομένης εἰς μεγαλύτερον τῆς Μονάδος κλιμακίου οὐδεμία καταχώρησις γίνεται εἰς τὰ ἀτομικά ἔγγραφα τῶν στρατιωτικῶν.

ἩΔΙΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΑΙ ΥΠΟ ΞΕΝΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ἢ ΑΡΧΩΝ.

5. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα στρατιωτικὸν νὰ φέρῃ παράσημον ἢ μετάλλιον τὸ ὁποῖον ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ ξένου Κράτους, ἐὰν δὲν λάβῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν, χορηγουμένην διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ὁ τιμηθεὶς στρατιωτικὸς ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ ἀναφορὰν μετ' ἐπιστῆμων ἀντιγράφων εἰς διπλὸν τοῦ διπλώματος ἢ τῆς διαταγῆς ἀπονομῆς διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

6. Ἡδικαὶ ἀμοιβαὶ ἀπονεμόμεναι διὰ διαταγῆς ξένης στρατιωτικῆς Ἀρχῆς καταχωρίζονται εἰς τὰ ἀτομικά ἔγγραφα τοῦ στρατιωτικοῦ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ ἐνδιαφερόμενος στρατιωτικὸς ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς ἀναφορὰν μετὰ τῆς σχετικῆς διαταγῆς ἀπονομῆς.

7. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς πάντα στρατιωτικὸν ὅπως φέρῃ οἰασδήποτε Ἑλληνικὰ μὴ στρατιωτικὰ μετάλλια, ὡς Θρησκευτικά, Ἀστυνομικά, Προσκοπικά, Πολιτικῶν ὀργανώσεων, Συνδέσμων, Συλλόγων καὶ Ἐρυθμάτων.

Κατ' ἐξαιρέσιν, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς τιμηθέντας στρατιωτικούς διὰ τῶν θρησκευτικῶν μεταλλίων Ἀγίου Μάρκου, Ἀφανῶν Ἡρώων καὶ Χιλιετηρίδος τοῦ Ἀγίου Ὄρους ὅπως φέρουν ταῦτα, ὡσάντι παρυσιάζονται εἰς τοὺς οἰκείους Πατριάρχας ἢ συμμετέχουν εἰς τελετὰς καὶ συγκεντρώσεις, εἰς τὰς ὁποίας παρίστανται οὗτοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο'.

Γενικά περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

*Ἀρθρον 61.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ διακρίνονται εἰς συνήθεις καὶ εἰς καταστατικάς.

2. Αἱ συνήθεις πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς στρατιωτικούς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Αὗται συνιστοῦν ἡδικὴν κύρωσιν ἢ περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ παραβάτου.

3. Αἱ καταστατικά πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς μονίμους στρατιωτικούς βάσει τῶν Νόμων «περὶ Καταστάσεως Μονίμων Ἀξιωματικῶν» καὶ «περὶ Καταστάσεως Ἀνθυπαπιστῶν καὶ Μονίμων ἢ Ἐθελοντῶν Ὀπλιτῶν». Αὗται μεταβάλλουν τὴν κατάστασιν τοῦ παραβάτου.

4. Διὰ τὰ ποινικὰ ἀδικήματα οἱ στρατιωτικοὶ δικάζονται ὑπὸ τῶν Στρατοδικείων, εἰς ὠρισμένας δὲ περιπτώσεις, προβλεπόμενας ὑπὸ τοῦ Νόμου, ὑπὸ τῶν κοινῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων.

5. Ἡ αὐτὴ πράξις εἶναι δυνατόν νὰ τιμωρηθῇ ποινικῶς καὶ πειθαρχικῶς. Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς δικαστικῆς καὶ δύναται νὰ ἐπιβάλληται, εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως. Ἡ ποινικὴ καταδίκη δὲν συνεπάγεται ἀπαραιτήτως τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῆς ποινῆς. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀθώωσις ἢ ἡ ἀπαλλαγὴ δὲν κωλύει τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῆς ποινῆς, ἀρκεῖ αὐτὴ νὰ στηρίζεται εἰς πράξεις ἀξιωμαπτῶν καὶ πειθαρχικῶς κολασίμων.

6. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ συμβάλλουν εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς διαγωγῆς τῶν παραβατῶν καὶ διὰ τοῦ παραδειγματισμοῦ τῶν καθιστοῦν προσεκτικούς ἅπαντας. Ἀποτελοῦν τὸ ἔσχατον ἐκ τῶν συντηρητικῶν μέσων τῆς πειθαρχίας.

7. Διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ διὰ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα πρέπει ὁ κολασμὸς τῶν παραπτωμάτων νὰ εἶναι ὁμοσος, ἢ δὲ ἐκτίσις τῶν ποινῶν νὰ λαμβάνῃ χώραν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

8. Ἡ συνεχὴς καὶ ἄνευ ἀποκρῶντος λόγου ἐπιβολὴ πειθαρχικῶν ποινῶν ἀποτελεῖ ἐνδείξιν ἀδυναμίας διοικήσεως καὶ ὡς

ἐκ τούτου, πρέπει νὰ προλαμβάνεται καὶ νὰ ἐλέγχεται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων διοικήσεων.

Ἄρθρον 62.

Πειθαρχικά Παραπτώματα.

1. Πειθαρχικά παραπτώματα εἶναι αἱ πράξεις αἱ τιμωρούμεναι διὰ πειθαρχικῶν ποινῶν. Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν «πράξεις» νοεῖται καὶ ἡ παράλειψις ὀφειλαμένης ἐνεργείας.

2. Πειθαρχικά παραπτώματα θεωροῦνται καὶ ὡς τοιαῦτα τιμωροῦνται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ:

α) Ἐκ μέρους τοῦ Ἀνωτέρου Ἐναντι τῶν Κατωτέρων του:

- 1) Ἡ χαλαρότης, ἀδράνεια, ἡ ἀδιαφορία περὶ τὴν διοίκησιν.
- 2) Πᾶσα κατάχρησις ἐξουσίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποτελεῖ ποινικὸν ἄδίκημα.
- 3) Ἡ βάναιστος συμπεριφορὰ ὡς καὶ πᾶν σχῆμα ἡ λόγος ὑβριστικὸς κατὰ κατωτέρου.
- 4) Ἡ ἀδικία περὶ τὴν ἐπιβολὴν ποινῶν.
- 5) Ἡ μεροληψία ἡ ἡ ἐλλειψὶς ἀντικειμενικότητος ἐν γένει περὶ τὴν μεταχείρισιν τῶν κατωτέρων.
- 6) Ἡ ἀποδοχὴ δώρων ἡ δανείων ἐκ μέρους κατωτέρων.
- 7) Ἡ ἀδιαφορία περὶ τὴν τήρησιν τῶν γενικῶν κανόνων πειθαρχίας καὶ συμπεριφορᾶς ὑπὸ τῶν κατωτέρων.
- 8) Ἡ πτενὴ οἰκειότης πρὸς τοὺς κατωτέρους, ἰδίᾳ ἐν ὑπηρεσίᾳ.
- 9) Ἡ ἀποσιώπησις παραπόνων ὑφισταμένων του.
- 10) Γενικῶς πᾶσα πράξις τείνουσα νὰ μειώσῃ τὸ κύρος του ἢ τὴν ἐξουσίαν του.

β. Ἐκ μέρους τοῦ Κατωτέρου Ἐναντι τῶν Ἀνωτέρων του:

- 1) Πᾶς γογγυσμὸς ἡ αὐθάδης λόγος.
- 2) Ἡ ἀπροθυμία, ἀδιαφορία, δυστροπία ἡ καθυστέρησις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαταγῆς.
- 3) Ἡ ἐπικρίσις ἡ σχολιάσις διαταγῶν ἡ ἐνεργειῶν τῶν ἀνωτέρων.
- 4) Ἡ κολακεία ἡ ἡ προσφορὰ δώρων πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.
- 5) Ἡ μὴ ἀποναιή τοῦ ὀφειλαμένου χαριετισμοῦ καὶ ἡ μὴ τήρησις τῶν τύπων ἐκδηλώσεως σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.
- 6) Ἡ ὑπέρβασις τῆς ἱεραρχίας καὶ ἡ χρησιμοποίησις πλεονεξίας.
- 7) Γενικῶς πᾶσα ἐλλειψὶς σεβασμοῦ ἡ ὑποταγῆς, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ κατώτερος θεωρεῖ ἑαυτὸν ἡδικοῦμενον.

γ. Ἐκ μέρους Παντός Στρατιωτικοῦ.

- 1) Ἡ ἐκ τῶν προσκλητηρίων, τῆς ἐπαιδεύσεως ἡ οἰασθῆ ποτε ἄλλης ὑπηρεσίας ἀδικαιολόγητος ἀπουσία, ἐφ' ὅσον δὲν συνιστᾷ ποινικὸν ἄδίκημα.
- 2) Ἡ ἀμέλεια ἡ ἀδιαφορία κατὰ τὴν ἐργασίαν ἡ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἡ ἐν γένει κακὴ θέλησις κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.
- 3) Ἡ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας συμμετοχὴ εἰς Συλλόγους, Σωματεία, Ἰδρύματα καὶ Ὁργανώσεις.
- 4) Ἡ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας διὰ τοῦ τύπου ἡ ἐτέρου μέσου δημοσίευσις οἰασθῆ ποτε γνώμης.
- 5) Ἡ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀσκήσεως οἰουδῆ ποτε ἐπαγγέλματος καθὼς καὶ ἡ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας ἀπασχόλησις εἰς ἐξωστρατιωτικὰ καθήκοντα ἡ ἔργα μετ' ἀμοιβῆς ἡ κίνου μισθοῦ.
- 6) Ἡ μὴ ἀξιοπρεπὴς ἐμφάνισις, ἡ ἀνάρμοστος συμπεριφορὰ καὶ ἡ ἀντικανονικότης τῆς στολῆς.
- 7) Ἡ μὴ ἀκριβὴς συμμόρφωσις πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις συντηρήσεως, χρήσεως ἡ διαχειρίσεως τῶν πάσης φύσεως ὕλικῶν καὶ ἐγκαταστάσεων τοῦ Στρατοῦ.
- 8) Ἡ μὴ ἀποναιή τοῦ ὀφειλαμένου χαριετισμοῦ πρὸς τὴν Σημαίαν καὶ τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα.
- 9) Ἡ πολιτικὴ δραστηριότης καὶ ἰδιαίτερα ἡ ἀσκήσις πολιτικῆς ἐπιρροῆς.
- 10) Αἱ πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ τοὺς ἰδιώτας ἔριδες, ἡ χρηστοκαξία ἐπὶ χρήμασιν, ἡ μέθη, ὁ ἀναξιοπρεπὴς βίος,

ἡ ροπή πρὸς τὰ χρέη, ἡ ἀνελικρίνεια καὶ ἐν γένει πᾶσα πράξις ἀντίθετος πρὸς τὴν ἐντιμότητα, τὴν εὐθύτητα, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ χρηστὰ ἥθη.

11) Ἡ ἀδιακρισία ἡ ἀμέλεια περὶ τὴν διαφύλαξιν τοῦ ἀπορρήτου, ἐφ' ὅσον δὲν συνιστοῦν ποινικὸν ἄδίκημα.

12) Γενικῶς πᾶσα πράξις ἡ ὁποία προσβάλλει τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν εἰς τὸν Στρατὸν ὑπηρεσιακὴν τάξιν ὡς αὐταὶ προσδιορίζονται ὑπὸ τῶν Νόμων, τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν διαταγῶν.

Τὰ παραπτώματα θεωροῦνται τόσον σοβαρώτερα ὅσον ἐπαναλαμβάνονται συχνότερον, εἴτε μόνον, εἴτε συναφῇ μετ' ἄλλων παραβάσεων, ἰδιαίτερα κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ἐνώπιον κατωτέρων ἡ ἐνώπιον πολιτῶν ἡ εἰς ξένην Χώραν ἡ ὁσάκις συνοδεύονται ὑπὸ περιστάτικῶν καθαρπημένων τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς, τῆς ἀτομικῆς ἀξιοπροκειάς, τοῦ γοήτρου τοῦ Στρατοῦ ἡ συνεπαγομένων κάποιαν ἀταξίαν ἡ κίνδυνον τῆς ζωῆς τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 63.

Ἐπιβολὴ ποινῶν.

1. Πᾶς ἀνώτερος ὀφείλει νὰ ἐπιδικάζῃ μὲ πᾶν μέσον ὅπως προλαβάνῃ τὰ παραπτώματα, ἀναγκαζόμενος δὲ νὰ τιμωρήσῃ, ἐξετάζῃ καὶ ἀποδέχεται πᾶσαν ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν, ἔχουσαν βάσιμον δικαιολογίαν.

2. Ἡ ἀτιμωρητρία ὑποβάλλει τὴν ἀπειθαρχίαν. Ὅθεν ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν δὲν εἶναι μόνον δικαίωμα τοῦ ἀνωτέρου, ἀλλὰ περισσότερον εἶναι καθήκον.

3. Διὰ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τιμωροῦνται αἱ πράξεις Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐλλειψὶς δόλου ἡ κακῆς προαιρέσεως, ἀποτελεῖ ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν ἀλλὰ δὲν αἶρει τὸ πειθαρχικῶς ἀξιόποινον τῆς πράξεως.

4. Ἡ ποινὴ τότε μόνον εἶναι ἀποτελεσματικὴ καὶ δικαία, ὅταν προσαρμόζεται εἰς ἐκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν. Ὅθεν, αἱ ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογοι ὄχι μόνον πρὸς τὰ παραπτώματα ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν συνήθη διαγωγὴν, τὸν χαρακτήρα, τὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν χρόνον καὶ τὸν βαθμὸν νοσησιότητος τοῦ παραβάτου.

5. Αἱ ποιναὶ πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται μὲ εὐθυδικίαν καὶ ἀμεροληψίαν οὐδέποτε δὲ ἐξ αἰσθήματος μίσους ἡ ἐμπειρίας. Ὁ ἐπιβάλλων ποινὴν τινα οὐδέποτε χειρονομαί, φωνασκεῖ ἡ μεταχειρίζεται ὑβριστικὰς φράσεις. Ἡ ἐν γαλήνῃ ἐπιβολὴ τιμωρίας ἀποδεικνύει ὅτι ὁ τιμωρῶν ἐμπνέεται μόνον ἀπὸ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος.

6. Πρὸς καθορισμὸν καὶ ἐπιμέτρησιν τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς ἐκτιμᾶται ὑπὸ τοῦ ἐπιβάλλοντος ταύτην ἡ βαρύτης τοῦ παραπτώματος ἀναλόγως:

α) Τῆς σοβαρότητος τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ ἡ Μονάς, ἥτοι ἐὰν πρόκειται περὶ περιστάσεων πολέμου, γενικῆς ἐπιφυλακῆς ἡ γυμνασιῶν.

β) Τοῦ κλονισμοῦ ὁ ὁποῖος προήλθεν ἡ ἡδύνατο νὰ προέλθῃ, ἐκ τοῦ παραπτώματος, εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐν γένει πειθαρχίαν τῆς Μονάδος.

γ) Τῶν περιστάτικῶν τῆς παραγράφου 3 τοῦ Ἄρθρου 62 ὡς καὶ τῶν εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος Ἄρθρου ὑποκειμενικῶν συνθηκῶν τοῦ παραβάτου.

7. Οὐδεὶς τιμωρεῖται συγχρόνως ἡ διαδοχικῶς διὰ περισσότερων τῆς μιᾶς πειθαρχικῶν ποινῶν διὰ τὸ αὐτὸ παράπτωμα.

8. Οὐδεμίαν πειθαρχικὴν ποινὴν ἐπιβάλλεται ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως τοῦ παραβάτου.

9. Οὐδέποτε ἀτομικὰ παραπτώματα εἶναι δυνατόν νὰ ἐπισύρουν ὁμαδικὴν ποινήν.

Ἄρθρον 64.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία καὶ πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

1. Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία εἶναι τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον παρέχεται εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς ἀνθυποπιστὰς καὶ

τούς υπαξιωματικούς όπως επιβάλλουν πειθαρχικά ποινάς εις τους ύφισταμένους των.

2. Εις ώρισμένους ειδικάς περιπτώσεις παρέχεται εις αξιωματικούς, προς διευκόλυνσιν εκπληρώσεως της αποστολής των, πειθαρχική δικαιοδοσία και επί των κατωτέρων των στρατιωτικών οι οποίοι δεν τελούν υπό την διοίκησιν των.

Αί περιπτώσεις αὗται αναφέρονται εις τὸ Ἄρθρον 72.

3. Ἡ πειθαρχική δικαιοδοσία ασκείται εις πάντα χρόνον και τόπον ὑπὸ τούς κάτωδι περιορισμούς:

α) Ὅταν ὁ παραβάτης στρατιωτικός, πρὸ τῆς ἐπιβολῆς εις αὐτὸν πειθαρχικῆς ποινῆς μετατεθῇ, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπάγονται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἢ στρατιωτικῇ Ἀρχῇ εις τὴν ὁποίαν διέπραξε τὸ παράπτωμα και ἐκείνη εις τὴν ὁποίαν μετετέθη.

β) Δὲν ἐπιβάλλονται ποινὰ διὰ πειθαρχικά παραπτώματα μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς διαπράξεώς των, θεωρουμένων οὕτω ὡς παραγραφέντων, ἐξαίρεσει τῶν παραπτωμάτων:

(1) Τῶν τιμωρουμένων διὰ καταστατικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιβληθῇ συνήθης πειθαρχικὴ ποινὴ και μετ' ἀπαλλακτικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

(2) Τῶν σχετιζομένων πρὸς ποινικὸν ἀδίκημα. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιβληθῇ οἰαδήποτε πειθαρχικὴ ποινὴ, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεως, ἔστω και ἂν ἀπὸ τῆς χρονολογίας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτελέσθῃ ἡ πρᾶξις παρῇλθε χρονικὴ περίοδος μεγαλύτερα τῆς πενταετίας.

4. Ἡ παρεχόμενη εις τοὺς διοικητὰς τῶν διαφόρων Κλιμακίων πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων των ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασιστικῶν και ὀπλιτῶν ἐμφαίνεται εις τὰ ἄρθρα 66 και 69.

Ἐὰν κάποιος διοικητὴς κρίνῃ ὅτι ἡ παρεχόμενη εις αὐτὸν πειθαρχικὴ δικαιοδοσία εἶναι ἀνεπαρκὴς διὰ τὸν κολασμὸν πειθαρχικοῦ παραπτώματος διαπραχθέντος ὑπὸ ὑφισταμένου του, ἀναφέρει εις τὸν ἀμέσως προϊστάμενόν του διοικητὴν και ζητεῖ τὴν ὑπ' αὐτοῦ τιμωρίαν τοῦ παραβάτου.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ

5. Πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης εἶναι τὸ δικαίωμα και τὸ καθήκον παντὸς βαθμοφόρου ὅπως μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῶν γενικῶν κανόνων πειθαρχίας και συμπεριφορᾶς ὑπὸ πάντων τῶν κατωτέρων του στρατιωτικῶν, εις οἷανδήποτε Μονάδα ἢ Κλάδον Ἐνόπλων Δυνάμεων και ἂν ἀνήκουν οὗτοι.

Πᾶς βαθμοφόρος (ἀξιωματικός, ἀνθυπασιστικὴς ἢ ὑπαξιωματικός) ἀντιλαμβανόμενος οἰονδήποτε παράπτωμα τὸ ὁποῖον διαπράττεται ὑπὸ κατωτέρου του, μὴ ὑπαγομένου ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του, ὀφείλει νὰ ἐπέμβῃ και νὰ λάβῃ πᾶν μέτρον πρὸς ἄμεσον ἐπαναφορὰν τοῦ παραβάτου εις τὴν τάξιν, τὴν πειθαρχίαν και τὴν εὐκοσμίαν.

7. Ἐὰν τὸ παράπτωμα δὲν διαταράσσῃ τὴν τάξιν, ἢ δὲν προσβάλλῃ τὸν Νόμον, ἢ δὲν προκαλῇ τὸ κοινόν, ὁ ἀνώτερος εις τοῦ ὁποῖου τὴν ἀντίληψιν περιέπεσεν, ὀφείλει νὰ καλέσῃ τὸν παραβάτην, νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ σχετικὰ παρατηρήσεις και συστάσεις, και νὰ λάβῃ τὰ στοιχεῖα ταυτότητός του, προκειμένου νὰ ὑποβάλῃ ἀναφορὰν ὡς εις παράγραφον 10 κατωτέρω.

8. Ἐὰν τὸ παράπτωμα διαταράσσῃ τὴν τάξιν, ἢ προσβάλλῃ τὸν Νόμον, ἢ προκαλῇ τὸ κοινόν, ἢ ἔαν ὁ παραβάτης δὲν συμμορφῶται πρὸς τὰς ἀπευθυνθείσας εις αὐτὸν συστάσεις, ὡς εις τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς σύλληψιν τοῦ παραβάτου και μεταγωγὴν του εις Μονάδα του ἢ τὴν παράδοσιν του εις τὸ Φρουραρχεῖον. Εἰς τὴν προσπάθειάν του αὐτὴν ὁ ἀνώτερος πρέπει ν' ἀποφύγῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἂν ἐκτίθεται εις λογαριασμός μετὰ τοῦ κατωτέρου του, ἰδιαίτερα ὅταν ὁ τελευταῖος οὗτος διατελῇ εις κατὰστασιν μέθης ἢ ἐκτάκτου συγχύσεως ἢ παραλογισμοῦ, ὅτε ἐπιχειρεῖ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ δι' ὁμοιοβάθμιον του, ἢ ἐν ἀνάγκῃ δι' ὀργάνων τῆς δημοσίας τάξεως.

9. Ὁ φέρων πολιτικὴν περιβολὴν ὀφείλει, ὅπως, πρὸ πάσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπεμβάσεως, καταστήσῃ γνωστὴν τὴν ἰδιότητά του δι' ἐπιδείξεως τοῦ δελτίου ταυτότητός του.

10. Πᾶς βαθμοφόρος εις τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὁποῖου περιέπεσε παράπτωμα διαπραχθὲν ὑπὸ κατωτέρου του, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εις τὴν Μονάδα του ἀναφορὰν εις τὴν ὁποίαν νὰ ἐκθέτῃ τὰ περιστατικά και τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔλαβε χώραν τὸ παράπτωμα. Ἡ Μονὰς διαβιβάζει τὴν ἀναφορὰν αὐτήν εις τὴν Μονάδα εις τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ παραβάτης. Ὁ διοικητὴς τῆς τελευταίας ταύτης ἐξετάζει τὸν παραβάτην, διαπιστώνει τὴν ἀρίθειαν τῶν γεγονότων και ἐνημερώνει δι' ἐγγράφου ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὴν ἐνδιαφερομένην Μονάδα περὶ τῶν ληφθέντων κατὰ τοῦ παραβάτου μέτρων.

11. Ἡ πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης ασκείται εις πάντα χρόνον και τόπον.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

12. Οἱ Ἀντιστράτηγοι δύνανται ἕνεκεν ἐλλείψεως σεβασμοῦ ἢ παραβάσεως τῶν κανόνων τῆς τάξεως, τῆς πειθαρχίας και κοσμιότητος ἢ διὰ τὸ ἀκανόνιστον τῆς στολῆς νὰ τιμωροῦν πάντα στρατιωτικὸν τοῦ Στρατεύ Ἐπιδόξας εις οἷανδήποτε Μονάδα ἢ Ὑπηρεσίαν και ἔαν ἀνήκει οὗτος. Ἐνεκεν ὅμως παραπτώματων, τὰ ὁποῖα διαπράττονται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του πᾶς στρατιωτικὸς τιμωρεῖται μόνον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου διοικητοῦ του.

13. Οἱ Ἀντιστράτηγοι, οἷανδήποτε ὑπηρεσίαν και ἔαν ἐκτελοῦν, ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοιαύτην τοῦ διοικητοῦ Μεραρχίας διὰ πάντας τοὺς μὴ ὑπὸ τὰς διαταγὰς των διατελοῦντας στρατιωτικούς.

14. Οἱ Ἀντιστράτηγοι ἐπιβάλλοντες ποινὴν τινα πρὸς οἰονδήποτε ἀξιωματικόν, ἀνθυπασιστικὴν ἢ ὀπλιτὴν γνωστοποιοῦν αὐτήν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος, εις τὴν δύνανται τῆς ὁποίας ἀνήκει ὁ τιμωρούμενος, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς εις διοικητὴν Μονάδος, αὕτη γνωστοποιεῖται εις τὸν διοικητὴν τοῦ προϊσταμένου κλιμακίου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἡ Μονὰς ὑπάγεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

Ποινὰι Ἀξιωματικῶν και Ἀνθυπασιστικῶν.

Ἄρθρον 65.

Ἐξῆς ποινῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Αἱ συνήθεις πειθαρχικαὶ ποινὰι αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται εις τοὺς ἀξιωματικούς και ἀνθυπασιστικὰς εἶναι ἡ ἐπίπληξις, ὁ περιορισμός, ἡ κράτησις και ἡ φυλάκισις.

2. Αἱ καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποινὰι αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται εις τοὺς μονίμους ἀξιωματικούς εἶναι ἡ ἀργία δι' ἀπολύσεως, ἡ ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως και ἡ ἀπόταξις. Αὗται ἐπιβάλλονται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Νόμου «περὶ Καταστάσεως Μονίμων Ἀξιωματικῶν» ὀριζόμενα.

3. Διὰ τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικούς, ὡς καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποινὰι θεωροῦνται ἡ ἐκπτώσις και ἡ διαγραφή των ἐκ τοῦ στελέχους τῆς ἐφεδρείας. Αἱ ποινὰι αὗται ἐπιβάλλονται συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον «Περὶ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν».

4. Αἱ εις τοὺς Ἀνθυπασιστικὰς ἐπιβαλλόμεναι καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποινὰι εἶναι ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις και ἡ ἀπόταξις.

Αὗται ἐπιβάλλονται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου «Περὶ Καταστάσεως Ἀνθυπασιστικῶν και Μονίμων ἢ Ἐθελοντῶν Ὀπλιτῶν» καθοριζόμενα.

ΕΠΙΠΛΗΞΙΣ

5. Ἡ ἐπίπληξις ἐπιβάλλεται δι' ἐλαφρὰ ἐν γένει πειθαρχικά παραπτώματα και ἀποτελεῖ προειδοποίησιν πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ παραβάτου.

6. Άπευδύνεται έγγραφως ή προφορικώς. Είς τήν τελευταίαν περίπτωσην άπευδύνεται πρὸς τὸν παραβάτην μετὰ τὴν παρουσίαν ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἀξιωματικῶν ἢ ἀνθυπασπιστῶν, ἀνωτέρων ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐπιπληττομένου, ἐπακολουθεῖ δὲ ἔγγραφος διατύπωσις καὶ κοινοποίησις.

7. Αἱ άπευδυνόμεναι παρατηρήσεις ὑπὸ ἀνωτέρου πρὸς κατώτερον δι' ἐλαφρὰ σφάλματα ἢ παραλείψεις, δὲν αποτελοῦν πειθαρχικὴν ποινὴν ἀλλὰ διοικητικὸν μέτρον πρὸς ἐπισήμανσιν καὶ ἐπανόρθωσιν τούτων.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ

8. Ὁ περιορισμὸς ἐπιβάλλεται δι' ἐλαφρὰ πειθαρχικά παραπτώματα, τὰ ὅποια διαπράττονται κυρίως ἐξ ἀμελείας ἢ ἀγνοίας καὶ δι' ἀπρώτην φοράν.

9. Οἱ διὰ περιορισμοῦ τιμωρούμενοι ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ οὐδεμιᾷ ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας, κατὰ τὰς ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὥρας ὑποχρεοῦνται ὅπως παραμένουν οἱ κ.

ΚΡΑΤΗΣΙΣ

10. Ἡ κράτησις ἐπιβάλλεται διὰ σοβαρὰ πειθαρχικά παραπτώματα ἢ δι' ἐλαφρὰ μετὰ τὰ ὅποια ὅμως διαπράττονται κατ' ὑποτροπήν.

11. Οἱ διὰ κράτησεως τιμωρούμενοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ οὐδεμιᾷ ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας. Κατὰ τὰς ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὥρας ὑποχρεοῦνται ὅπως παραμένουν οἱ κ.

ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ

12. Ἡ φυλάκισις ἐπιβάλλεται διὰ σοβαρώτερα πειθαρχικά παραπτώματα διὰ τὰ ὅποια κρίνονται ἀνεπαρκεῖς ἢ ὄχι ἀποτελεσματικαὶ αἱ κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναί.

13. Οἱ διὰ φυλάκισεως τιμωρούμενοι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ ἐκτίουν ταύτην ἐντὸς θαλάμου, ἐπὶ τούτῳ ὀριζομένου εἰς τὸ στρατόπεδον ἐὰν ὑπάρχῃ κατάλληλος ἢ οἱ κ., ἀπαλλάσσονται πάσης ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας ἢ καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν ἀσκήσεων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπιβάλλοντος τὴν ποινὴν. Κατόπιν ἐγκρίσεως ἢ διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ τοῦ προϊσταμένου Σχηματισμοῦ δύνανται νὰ ἐκτίουν ταύτην εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Φυλάκας.

* Ἀρθρον 66.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία.

1. Δικαιοδοσίαν ἐπιπληξέως ἔχουν ἅπαντες οἱ διοικηταὶ ἀπὸ τοῦ Κλιμακίου Μονάδος καὶ ἄνω.

2. Ἡ εἰς ἡμέρας περιορισμοῦ, κράτησεως καὶ φυλάκισεως πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τῶν διοικητῶν τῶν διαφόρων κλιμακίων, ἐμφαίνεται εἰς τὸν κατωτέρω Πίνακα 1.

ΠΙΝΑΞ 1

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν

α/α	Κλιμάκια Διοικήσεως	Ἡμέραι Ποινῶν		
		Περιορισμός	Κράτησις	Φυλάκισις
1.	Ἵπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης	—	60	60
2.	Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ	—	60	50
3.	Διοικητὴς Στρατιάς	60	50	40
4.	Διοικητὴς Σώματος Στρατοῦ	50	40	30
5.	Διοικητὴς Μεραρχίας	40	30	20
6.	Διοικητὴς Ταξιαρχίας	40	30	15
7.	Διοικητὴς Συγκροτήματος	30	20	10
8.	Διοικητὴς Μονάδος (ἀνώτερος Ἀξικός)	30	20	10
9.	Διοικητὴς Μονάδος (κατώτερος Ἀξικός)	20	10	4
10.	Διοικητὴς Ὑπομονάδος	6	4	—
11.	Διοικητὴς Διμοιρίας—Οὐλαμοῦ	4	—	—

Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τῶν Διοικητῶν Ὑπομονάδων τελεῖ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητοῦ Μονάδος.

3. Τὴν ὑπὸ τοῦ Πίνακος 1 καθοριζομένην πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἔχουν καὶ οἱ διοικηταὶ ἰσοτίμων Σχηματισμῶν Συγκροτημάτων καὶ Μονάδων ἢ Ἀποσπασμάτων καὶ τῶν κατωτέρων κλιμακίων τούτων βάσει τῆς ἰσοτιμίας τῆς καθοριζομένης ὑπὸ τῶν οἰκείων Πινάκων Ὁργανώσεως ἢ ὑπὸ τῶν διαταγῶν συγκροτήσεως τῶν Ἀποσπασμάτων.

4. Ἀξιωματικοὶ ὑπηρετοῦντες εἰς Ἐπιτελεῖα ἐν γένει (Γενικοῦ Ἐπιτελείου, Σχηματισμῶν, Συγκροτημάτων ἢ Μονάδων) ἔχουν τὴν ἀκόλουθον πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν :

α) Οἱ Ἀντιστράτηγοι, Ὑποστράτηγοι ἢ Ταξιαρχοὶ, ἴσῃ πρὸς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ διοικητοῦ τοῦ Σώματος Στρατοῦ, Μεραρχίας ἢ Ταξιαρχίας ἀντιστοίχως.

β) Οἱ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοί, ἐὰν μὲν ἔχουν δικαίωμα συντάξεως ἐκθέσεως ἱκανότητος ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν, ἔχουν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν διοικητοῦ Μονάδος, ἐὰν δὲ δὲν ἔχουν τοιοῦτον δικαίωμα, ἔχουν τὸ ἡμισυ τῆς ἀνωτέρω πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἡμέρας περιορισμοῦ καὶ κράτησεως, δὲν ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα ἐπιβολῆς ποινῆς φυλάκισεως.

γ) Οἱ κατώτεροι ἀξιωματικοί, ἂν μὲν εἶναι Λοχαγοὶ ἔχουν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν διοικητοῦ Ὑπομονάδος, ἂν δὲ εἶναι Ὑπολοχαγοὶ ἢ Ἀνθυπολοχαγοὶ ἔχουν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ διοικητοῦ Διμοιρίας ἢ Οὐλαμοῦ.

5. Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τῶν διοικητῶν ἢ προϊσταμένων, ἀσκειῖται ἐφ' ὅλων τῶν ὑφισταμένων τῶν, καθ' ἅπασαν τὴν κλίμακα τῆς διοικήσεως τῶν καὶ οὐχὶ μόνον τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν τελούντων.

6. Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος Νόμου «Περὶ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

* Ἀρθρον 67.

Κοινοποίησις καὶ καταχώρησις τῶν ποινῶν.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

1. Οἱ διοικηταὶ Ὑπομονάδων καὶ Διμοιριῶν—Οὐλαμῶν κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς τοὺς ὑφισταμένους τῶν ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστάς δι' ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπογράφουν οἱ τιμωρούμενοι. Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐπιβαλόντες τὴν ποινὴν ὑποβάλλουν τὸ ἀνωτέρω ὑπηρεσιακὸν σημείωμα ἱεραρχικῶς πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος τῶν δι' ἀναφορὰς εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτουν τὰ περιστατικὰ τοῦ πειθαρχικοῦ παραπτώματος. Ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος, ἀφοῦ ἐγκρίνει τὴν ποινὴν, διατάσσει τὴν καταχώρησιν τῆς εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν Ἀξιωματικῶν.

2. Οἱ διοικηταὶ Μονάδων κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἢ ὑπὸ προϊσταμένων διοικητῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς τοὺς ὑφισταμένους τῶν ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστάς διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς Ἀξιωματικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπογράφουν οἱ τιμωρούμενοι.

3. Οἱ διοικηταὶ Συγκροτημάτων καὶ ἀνωτέρων Κλιμακίων κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς μὲν τοὺς ὑφισταμένους τῶν ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστάς τοῦ ἐπιτελείου τῶν διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς Ἀξιωματικῶν, πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς δι' ἐμπιστευτικῆς διαταγῆς πρὸς τὰς στρατιωτικὰς Ἀρχὰς εἰς τὰς ὁποίας ὑπηρετοῦν οἱ τιμωρούμενοι.

4. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Ἐπιτελεῖα ἀξιωματικοὶ κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς ὑφισταμένους τῶν ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστάς συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος Ἀρθρου, ἀναλόγως τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας τῶν (Ἀρθρον 66, παράγραφος 4).

5. Διὰ νὰ ἀσκοῦν αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τὴν παραδειγματικὴν τὴν ἐπιδόρασιν πρέπει νὰ κοινοποιοῦνται εἰς συγκέντρωσιν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιπιστῶν ἀνωτέρων ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ τιμωρουμένου.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ

6. Πλὴν τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς Ἀξιωματικῶν αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ καταχωρίζονται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὰ ἀτομικὰ ἔγγραφα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιπιστῶν διοικητοῦ, εἰς τὸ βιβλίον Μητρώου ἐκάστου ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασιπιστοῦ. Εἰς τοῦτο καταχωρίζονται τὸ εἶδος τῆς ποινῆς, ἡ διάρκεια ταύτης, ὁ ἀπιβάλλον τὴν ποινὴν καὶ τὸ πλήρες αἰτιολογικόν.

7. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ καταχωρίζονται καὶ εἰς τὸν τηρούμενον ὑπὸ τῆς οἰκειᾶς Διευθύνσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ φάκελλον ἐκάστου ἀξιωματικοῦ καὶ ἀνθυπασιπιστοῦ. Οὗτοι ἐνημεροῦνται διὰ τῶν ὑποβαλλομένων Περιοδικῶν καταστάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ρ

Ποιναὶ Ὀπλιτῶν.

Ἄρθρον 68.

Εἶδη Ποινῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰς τοὺς ὀπλίτας εἶναι ἡ στέρησις ἀδείας ἐξόδου, ὁ περιορισμὸς, ἡ κράτησις, ἡ φυλάκισις καὶ ἡ αὐστηρὰ φυλάκισις.

2. Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς ἐπιβάλλονται ἐπὶ πλέον αἱ κάτωθι ποιναί :

α) Εἰς τοὺς μονίμους καὶ ἐθελοντάς ἡ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως.

β) Εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὁ ὑποβιβασμὸς καὶ ἡ ἐκπτώσις.

γ) Εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὑποδεκανεῖς ἡ ἀφαίρεσις τοῦ τίτλου τοῦ ὑποδεκανέως.

3. Αἱ καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς μονίμους καὶ ἐθελοντάς ὑπαξιωματικούς εἶναι ἡ ἀπόλυσις καὶ ἡ ἀπόταξις. Αὗται ἐπιβάλλονται συμφώνως πρὸς τὸν ἰσχύοντα Νόμον «Περὶ Καταστάσεως Ἀνθυπασιπστῶν καὶ Μονίμων ἢ Ἐθελοντῶν Ὀπλιτῶν».

ΣΤΕΡΗΣΙΣ ΑΔΕΙΑΣ ΕΞΟΔΟΥ

4. Ἡ ποινὴ τῆς στέρησεως τῆς ἐξόδου ἐπιβάλλεται εἰς κληρωτοὺς ὀπλίτας πρὸς κολασμὸν ἐλαφρῶν παραβάσεων, ἰδιαίτερα εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κανονικότητα τῆς στολῆς, ἐμφανίσεως ἐν γένει, παραστάσεως καὶ συμπεριφορᾶς ἐντὸς τοῦ Στρατῶνος.

5. Ἐκτίεται διὰ παραμονῆς τοῦ τιμωρουμένου εἰς τὸν Στρατῶνα κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐχορηγεῖτο ἐξοδος εἰς τοῦτον.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ

6. Ἡ ποινὴ τοῦ περιορισμοῦ ἐπιβάλλεται δι' ἀμέλειαν ὡς πρὸς τὴν καθαριότητα καὶ τὸν κανονικὸν τρόπον, τοῦ φέρειν τὴν στολὴν, δι' ἀμέλειαν ὡς πρὸς τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ ἱματισμοῦ, ὀπλισμοῦ καὶ λοιπῶν δημοσίων εἰδῶν καὶ ἐν γένει δι' ἐλαφρὰς ὑπηρεσιακὰς παραλείψεις.

7. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ περιορισμοῦ οὐδεμιᾶς ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας ἢ ἐκπαιδεύσεως, ἐκτίουν δὲ ταύτην εἰς τὸν θάλαμον ἐνθα ἐνοικοῦν, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ συμμετοχὴ τῶν εἰς ψυχγωγικὰς συγκεντρώσεις. Οἱ μόνιμοι ἢ ἐθελονταὶ ὑπαξιωματικοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται ἡ παραμονὴ εἰς τὴν πόλιν, ἐκτίουν αὐτὴν οἴκοι.

ΚΡΑΤΗΣΙΣ

8. Ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως ἐπιβάλλεται πρὸς κολασμὸν σοβαρῶν παραπτωμάτων, περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, πειθαρχίαν, τάξιν ἐν γένει καὶ τὴν συμπεριφορὰν, ὡς καὶ δι' ἀπουσίαν

ἐκ τοῦ ἑσπερινοῦ ἢ οἰουδήποτε προσκλητηρίου, διὰ λόγους ἀπρεπεῖς, ἐριδας ἢ μέθην λοιπὰ παραπτώματα.

9. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ κρατήσεως οὐδεμιᾶς ὑπηρεσίας ἢ ἐκπαιδεύσεως ἀπαλλάσσονται. Ἡ ποινὴ ἐκτίεται ὑφ' ἀπάντων εἰς τὸ πειθαρχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείονται κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ προγράμματος καθοριζόμενας ὥρας κατὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶναι ἀπασχολημένοι εἰς ὑπηρεσίαν ἢ ἐκπαίδευσιν.

10. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῆς κρατήσεως εἰς ἰδιαίτερον πειθαρχεῖον, ὅπου ὑφίσταται τοιοῦτον, ἄλλως διατάσσεται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος ὅπως ἐκτίσουν τὴν ποινὴν εἰς τὸν θάλαμον. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν οἱ μόνιμοι ὑπαξιωματικοί, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται ἡ διαμονὴ εἰς τὴν πόλιν ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῆς κρατήσεως οἴκοι, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ᾔθελε διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ.

ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ

11. Ἡ ποινὴ τῆς φυλάκισεως ἐπιβάλλεται πρὸς κολασμὸν βαρυτέρων πταισμάτων κατὰ τῆς πειθαρχίας ἢ ἐλαφρῶν μὲν, ἀλλὰ διαπραττομένων ἰδίως ἐν καταστάσει μέθης ἢ καθ' ὑποτροπὴν ἢ κατ' ἑνοπλον ὑπηρεσίαν.

12. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ φυλάκισεως ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐκτίουν ταύτην εἰς τὸ πειθαρχεῖον τῆς Μονάδος, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ προγράμματος καθοριζόμενας ὥρας, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἀσχολοῦνται εἰς ἐκπαίδευσιν, μερίμνη τῶν ὁργάνων ὑπηρεσίας τῆς Μονάδος.

13. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἐκτίουν τὴν ποινὴν φυλάκισεως εἰς ἰδιαίτερον πειθαρχεῖον, εἰς περίπτωσιν δὲ κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑφίσταται κατάλληλον πειθαρχεῖον, εἶναι δυνατόν νὰ διαταχθῇ ἡ ἐκτίσις τῆς ποινῆς εἰς στρατιωτικὰς φυλακὰς κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου διοικητοῦ τοῦ ἀσκούντος τὴν ποινὴν διωξίν.

14. Οἱ διὰ φυλάκισεως τιμωρούμενοι στρατιῶται, χρησιμοποιοῦνται εἰς ὅλας τὰς προσθέτους ὑπηρεσίας τῆς Μονάδος κατὰ τὰς ὥρας ἀναπαύσεως.

ΑΥΣΤΗΡΑ ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ.

15. Ἡ αὐστηρὰ φυλάκισις ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ὀπλίτας διὰ βαρὲα πειθαρχικὰ παραπτώματα, διαπραττόμενα ἰδιαίτερα κατὰ τὴν διάρκειαν Ἐνόπλου Ὑπηρεσίας ἢ καθ' ὑποτροπὴν.

16. Οἱ δι' αὐστηρᾶς φυλάκισεως τιμωρούμενοι ὀπλίται ἀπαλλάσσονται πάσης ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαιδεύσεως, ἐκτίουν δὲ ταύτην, εἰς ἰδιαίτερον πειθαρχεῖον ἢ εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς διαφόρους ἐργασίας.

ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ

17. Ὑποβιβασμὸς εἰς τὸν ἀμέσως κατώτερον βαθμὸν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὑπαξιούκους διὰ βαρύτατον πειθαρχικὸν παράπτωμα ἢ δι' ἐπανειλημμένα βαρὲα παραπτώματα, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ὀπλιτῶν (ἄρθρον 70).

18. Προκειμένου περὶ Ὑποδεκανέων ὑποπιπτόντων εἰς τὰ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον παραπτώματα, ἀφαίρεται ὁ τίτλος τοῦ Ὑποδεκανέως ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀμέσου προϊσταμένου, τῆς Μονάδος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ Ὑποδεκανεὺς κλιμακίου.

19. Οἱ ὑποβιβαζόμενοι ὑπαξιωματικοὶ μετατίθενται εἰς ἄλλην Μονάδα.

ΕΚΠΤΩΣΙΣ

20. Ἐκπτώσις εἶναι ἡ στέρησις τοῦ βαθμοῦ καὶ ἡ μεταφορὰ εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατιώτου.

21. Ἐκπτώσις ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὑπαξιωματικούς κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ὀπλιτῶν :

α) Διὰ βαρύτατον πειθαρχικὸν παράπτωμα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ἰδίως εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν ἢ τὴν πειθαρχίαν.

- β) Διὰ τὸ προφανῶς ἀδιόρθωτον τῆς διαγωγῆς.
 γ) Κατόπιν ἐπανορθωτικῆς ποινῆς, καταγνωσθείσης παρ' οἰουδήποτε δικαστηρίου διὰ πρᾶξιν ἢ ὁποῖα ἀφορᾷ εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν ἢ τὴν πειθαρχίαν.
 δ) Δι' ἀναρχικὴν δραστηριότητα ἢ προπαγάνδαν.
 ε) Δι' ἔλλειψιν πίστεως πρὸς τὴν Πατρίδα, τὰ ἔθνη καὶ ἰδεώδη καὶ τὰς ἔθνικας παραδόσεις.
 στ) Δι' ἰδεολογίας, αἱ ὁποῖαι ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ἀνατροπὴν ἢ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ νομίμως ὑφισταμένου πολιτεύματος τῆς χώρας ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.
 ζ) Διὰ πᾶν ἐν γένει πειθαρχικὸν παράπτωμα διὰ τὸ ὁποῖον κρίνονται ἀνεπαρκεῖς ἢ ὅχι ἀποτελεσματικαὶ αἱ κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναί.

22. Οἱ ἐκπίπτοντες τοῦ βαθμοῦ των μετατίθενται εἰς ἄλλην Μονάδα.

Ἄρθρον 69.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία.

1. Ἡ δικαιοδοσία ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν περιοριστικῶν τῆς ἐλευθερίας, ὑπὸ τῶν διαφόρων κλιμακίων διοικήσεως πρὸς τοὺς ὑφισταμένους αὐτῶν ὀπλίτας, καθ' ἅπασαν τὴν κλίμακα τῆς διοικήσεως των ἐμφαίνεται εἰς τὸν ἀκόλουθον Πίνακα 2.

ΠΙΝΑΞ 2.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ ὀπλιτῶν.

α/α	Κλιμάκια Διοικήσεως	Ἡμέραι ποινῆς		Φυλάκις (ἀπλή ἢ αὐστηρά)
		Στέρη- σις ἐξόδου	Περιο- ρισμὸς τῆς κινήσεως	
1.	Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης	—	—	60
2.	Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ	—	—	60
3.	Διοικητὴς Στρατιᾶς	—	—	50
4.	Διοικητὴς Σώματος Στρατοῦ	—	—	50
5.	Διοικητὴς Μεραρχίας	—	—	40
6.	Διοικητὴς Ταξιαρχίας	—	—	40
7.	Διοικητὴς Συγκροτήματος	—	—	30
8.	Διοικητὴς Μονάδος (ἀνώτερος Ἀξ/κός)	—	30	30
9.	Διοικητὴς Μονάδος (κατώτερος Ἀξ/κός)	—	20	20
10.	Διοικητὴς Ὑπομονάδος	10	10	8
11.	Διοικητὴς Διμοιρίας - Οὐλαμοῦ	5	5	4
12.	Ἀρχιλοχίας Ὑπομονάδος	2	2	—

2. Τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω δικαιοδοσίαν ἔχουν καὶ οἱ διοικηταὶ ἰσοτίμων κλιμακίων διοικήσεως. Ἡ ἰσοτιμία αὕτη καθορίζεται διὰ τῶν Πινάκων Ὁργανώσεως.

3. Δικαιοδοσίαν ἐπιβολῆς ποινῆς ὑποβιβασμοῦ ἢ ἐκπτώσεως εἰς κληρωτοὺς ὑπαξιωματικοὺς ἔχουν οἱ διοικηταὶ Σχηματισμῶν (Ἄρθρον 70, παράγρ. 9).

Ἄρθρον 70.

Πειθαρχικὰ Συμβούλια Ὀπλιτῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Εἰς ἕκαστον Σχηματισμὸν λειτουργεῖ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ὀπλιτῶν ἀποτελούμενον ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο τοὐλάχιστον πρέπει νὰ εἶναι ἀνώτεροι, τοῦ Συμβουλίου ἐξαίρουνται ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος καὶ ὁ Ὑπομονάδος καὶ ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ ὁποῖος διενήργησεν τὴν σχετικὴν ἀνάκρισιν.

2. Ἡ συγκρότησις καὶ ἡ σύγκλησις τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐνεργεῖται διὰ διαταγῆς τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ. Χρὴν Προέδρου ἐκτελεῖ ὁ ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος, χρὴν δὲ εἰσηγητοῦ τὸ νεώτερον μέλος. Τὸ Συμβούλιον εὐρίσκεται εἰς ἀπαρτίαν παρόντων τοῦ Προέδρου καὶ τῶν 4 μελῶν αὐτοῦ.

Πρὸς ἐπίτευξιν τούτου πρέπει νὰ ὀρίζονται καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη.

3. Τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ὀπλιτῶν εἶναι ἀρμόδιον ὅπως γνωματεύῃ ἐπὶ τῶν κάτωθι ζητημάτων :

- α) Ὑποβιβασμὸς κληρωτοῦ ὑπαξιωματικοῦ
 β) Ἐκπτώσις βαθμοῦ κληρωτοῦ ὑπαξιωματικοῦ.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΠΤΩΞΙΝ

4. Πᾶς διοικητὴς Ὑπομονάδος ἐν γένει, πᾶς ἀξιωματικὸς προϊστάμενος κάποιας ὑπηρεσίας ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι κληρωτὸς ὑπαξιωματικὸς, ἐκ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του, ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα, τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ τὸν ὑποβιβασμὸν ἢ τὴν ἐκπτώσιν, ὑποβάλλει πρὸς τὴν Μονάδα του σχετικὴν ἐκθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει λεπτομερῶς τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης προτάσεως του, ἐπισυνάπτει δὲ ἀντίγραφον τοῦ φύλλου Μητρώου τοῦ παραπεμπομένου ὑπαξιωματικοῦ ὡς καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον τὸ ὁποῖον στηρίζει τὴν πρότασίν του (δικογραφία, ἔγγραφα Ἀρχῶν ἀσφαλείας, ἀναφοραὶ Ὑπομονάδος).

5. Ὁ διοικητὴς Μονάδος ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς τὴν σχετικὴν πρότασιν πρὸς τὸν οἰκεῖον Σχηματισμὸν μετὰ τῆς γνώμης του.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Σχηματισμοῦ ἐὰν μὲν κρίνῃ ὅτι τὰ περιστατικὰ δὲν δικαιολογοῦν τὴν ποινὴν τοῦ ὑποβιβασμοῦ ἢ τῆς ἐκπτώσεως, ἐπιστρέφει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, καὶ τιμωρεῖ τὸν ὑπαξιωματικὸν δι' ἐλαφροτέρας ποινῆς, ἐὰν δὲ κρίνῃ ἐπαρκῆ τὰ περιστατικὰ διατάσσει τὴν παραπομπὴν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ὀπλιτῶν.

6. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου συγκαλεῖ τὸ Συμβούλιον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὸν τῆς παραπεμπτικῆς διαταγῆς. Τὸ Συμβούλιον ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν καὶ συντάσσει ἡτιολογημένην γνωμοδότησιν τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει ἐντὸς 3ημέρου εἰς τὸν οἰκεῖον Σχηματισμὸν.

7. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ προσκαλέσῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τὸν ἐγκαλούμενον ὑπαξιωματικὸν καθὼς καὶ μάρτυρας ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀπαραίτητον πρὸς διαφώτισιν τοῦ Συμβουλίου.

8. Ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ἐὰν τὸ ἐρώτημα εἶναι ἡ ἐκπτώσις καὶ τὸ Συμβούλιον ἀπεφάνθῃ ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου, ὁ Πρόεδρος θέτει ἐν συνεχείᾳ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τὸ ἐρώτημα τοῦ ὑποβιβασμοῦ.

9. Καταδικαστικὴ γνωμοδότησις ληφθεῖσα παμφηρεῖ ἢ διὰ πλειοψηφίας 4 ἐναντι 1, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν διοικητὴν τοῦ Σχηματισμοῦ. Ἐὰν ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐλήφθῃ διὰ πλειοψηφίας 3 ἐναντι 2, ὁ διοικητὴς τοῦ Σχηματισμοῦ δύναται εἴτε ν' ἀποδεχθῇ τὰύτην εἴτε νὰ μὴν τὴν ἀποδεχθῇ, ὅποτε τιμωρεῖ τὸν ἐγκαλούμενον ὑπαξιωματικὸν δι' ἐλαφροτέρας ποινῆς.

Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις εἶναι ἀπαλλακτικὴ εἴτε παμφηρεῖ εἴτε διὰ πλειοψηφίας αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν διοικητὴν τοῦ Σχηματισμοῦ, ὁ ὁποῖος τιμωρεῖ τὸν ἀπαλλαγέντα ὑπαξιωματικὸν δι' ἐλαφροτέρας πειθαρχικῆς ποινῆς, ἐφ' ὅσον κρίνει τοῦτον πειθαρχικῶς.

10. Ἡ περὶ ὑποβιβασμοῦ ἢ περὶ ἐκπτώσεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Μονάδος.

11. Διὰ τὴν παραπομπὴν ἐνώπιον Πειθαρχικῶν Συμβουλίων τῶν Μονίμων καὶ ἐθελοντῶν Ὑπαξιωματικῶν, τὴν συγκρότησιν καὶ τὴν ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύονσαι διατάξεις τῶν σχετικῶν Νόμων.

"Αρθρον 71.

Κοινοποιήσεις καὶ καταχώρησις τῶν ποινῶν.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

1. Ἐντὸς τῆς Ὑπομονάδος, ὁ ἐπιβάλλων κάποιαν ποινὴν πρὸς ὀπλίτην τὴν κοινοποιεῖ πρὸς αὐτὸν προφορικῶς καὶ ἀκολούθως παραδίδει ἔγγραφον περὶ τούτου σημείωμα εἰς εἰς τὸν ἀρχιλοχίαν τῆς Ὑπομονάδος. Οὗτος ἐνημερώνει σχετικῶς τὰ ὄργανα ὑπηρεσίας τῆς Ὑπομονάδος καὶ καταχωρεῖ τὰς ποινὰς εἰς τὸ «Βιβλίον Αἰτήσεων καὶ Ἀναφορῶν» τῆς Ὑπομονάδος, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ὑπομονάδος πρὸ τῆς κεκανονισμένης ὥρας ἀναφορᾶς τῆς Ὑπομονάδος. Οἱ τιμωρηθέντες ὀπλίται, παρουσιάζονται εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς Ὑπομονάδος καὶ ἐξετάζονται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ ταύτης, ὁ ὁποῖος ἐγκρίνει ἢ τροποποιεῖ, ἐνδεχομένως τὰς ἐπιβληθείσας ποινὰς. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑπομονάδος ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐπιβαλλομένων ποινῶν καταχωρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιλοχίου τῆς Ὑπομονάδος εἰς τὴν «Ἡμερησίαν Ἀναφορὰν» τῆς Ὑπομονάδος, ἢ ὁποία ὑποβάλλεται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος.

2. Ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος, ἀφοῦ ἐγκρίνει τὰς διὰ τῶν Ἡμερησίων Ἀναφορῶν τῶν Ὑπομονάδων ἐπιβαλλομένας ποινὰς, διατάσσει τὴν καταχώρησιν των εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῆς Μονάδος, ὁμοῦ μετὰ τῶν ποινῶν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς ὀπλίτας τῆς Μονάδος τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ὑπὸ ἄλλων ἀξιωματικῶν τῆς Μονάδος (Ὑποδιοικητοῦ, Ἐπόπτου Ἀσφαλείας κλπ.), ἢ ὑπὸ ἄλλων Ἀρχῶν (Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Φρουρᾶς, Φρουράρχου, προϊσταμένου Ἀρχῶν).

3. Τὰ ὄργανα ὑπηρεσίας (Ἄρθρον 72, παραγρ. 6) κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς τοὺς ὀπλίτας προφορικῶς, ἀναφέρουν δὲ περὶ αὐτῶν πρὸς τὸν οἰκεῖον διοικητὴν (Ὑπομονάδος ἢ Μονάδος ἢ Στρατοπέδου) διὰ τῶν ὑποβαλλομένων «Δελτίων Συμβάντων».

4. Οἱ Φρουράρχοι καὶ οἱ Στρατοπεδάρχαι (Ἄρθρον 72, παραγρ. 3 καὶ 4) κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς ὀπλίτας διὰ τῶν Ἡμερησίων Διαταγῶν Φρουραρχείου καὶ Στρατοπέδου, ἀντιστοιχῶς.

5. Ἀπασαί αἱ προϊστάμεναι τῆς Μονάδος Ἀρχαὶ κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς τοὺς ὀπλίτας διὰ διαταγῆς πρὸς τὰς οἰκείας Μονάδας.

6. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς κληρωτοὺς ὀπλίτας ποιναὶ φυλακίσεως, ἀπλῆς ἢ αὐστηρᾶς, κοινοποιοῦνται, μερίμνη τῆς Μονάδος, εἰς τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται στρατολογικῶς οἱ τιμωρούμενοι.

7. Διὰ τὸν σκοπὸν παραδειγματισμοῦ, αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ὀπλίτας ποιναὶ κοινοποιοῦνται εἰς τὸ προσκλητήριον πρὸς ἅπαντας τοὺς ὀπλίτας τῆς Μονάδος διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ

8. Αἱ ποιναὶ στερήσεως ἀδείας ἐξόδου αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Ὑπομονάδος καὶ τῶν ὑφισταμένων του καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῆς Ὑπομονάδος. Ἀπασαί αἱ λοιπαὶ ποιναὶ τῶν ὀπλιτῶν καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῆς Μονάδος.

9. Ἐκτὸς τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς αἱ ποιναὶ τῶν μὲν μονίμων καὶ ἐθελοντῶν ὀπλιτῶν καταχωρίζονται εἰς τὰ ἀτομικὰ των ἔγγραφα τῶν δὲ κληρωτῶν ὀπλιτῶν εἰς τὰ προβλεπόμενα βιβλία καὶ μητρώα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ.

Διάφοροι διατάξεις περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

"Αρθρον 72.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας.

1. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις παρέχεται εἰς βαθμοφόρους, πρὸς διευκόλυνσιν ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς των, πειθαρχικὴ δικαιοδοσία καὶ ἐπὶ κατωτέρων των ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὀπλιτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἢ τὴν ἔμμεσον διοίκησιν των.

2. Ὑποδιοικηταί.

Ἡ εἰς τοὺς ὑποδιοικητὰς παρεχομένη πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἀσκειῖται ἐφ' ὅλων τῶν κατωτέρων των στρατιωτικῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν τοῦ κλιμακίου τοῦ ὁποίου τυγχάνουν ὑποδιοικηταί. Ἡ πειθαρχικὴ αὕτη δικαιοδοσία καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

α) Οἱ ὑποδιοικηταὶ Μεραρχιῶν καὶ οἱ ὑποδιοικηταὶ Ταξιαρχιῶν ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Συγκροτήματος.

β) Οἱ ὑποδιοικηταὶ Συγκροτημάτων ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Μονάδος, ὅταν εἶναι κατώτερος ἀξιωματικός.

γ) Οἱ ὑποδιοικηταὶ Μονάδων ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Ὑπομονάδος.

δ) Οἱ ὑποδιοικηταὶ Ὑπομονάδος ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ Διοικητοῦ Διμοιρίας ἢ Οὐλαμοῦ.

3. Ἀνώτερος Διοικητὴς Φρουρᾶς (πόλεως) καὶ Φρουράρχος.

Οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ Φρουρῶν καὶ οἱ Φρουράρχοι, ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς τελευταίους ἔχουν ἀνατεθῇ καθήκοντα τάξεως καὶ πειθαρχίας ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐφ' ἀπάντων τῶν κατωτέρων των στρατιωτικῶν τοῦ Κλάδου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἰς τὸν ὁποῖον οὗτοι ἀνήκουν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Φρουρὰν διερχομένων διὰ ταύτης καὶ μὴ ὑπαγομένων ὑπὸ τὰς διαταγὰς των διὰ πάντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν πειθαρχίαν, τὴν τάξιν, τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν εἰς τὴν πόλιν. Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τούτων καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

α) Ἐὰν φέρουν βαθμὸν ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, οἱ μὲν Ἀντιστράτηγοι ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Σώματος Στρατοῦ, οἱ δὲ Ὑποστράτηγοι καὶ Ταξιαρχοὶ ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Μεραρχίας.

β) Ἐὰν φέρουν βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Μονάδος.

γ) Ἐὰν φέρουν βαθμὸν κατωτέρου ἀξιωματικοῦ ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Ὑπομονάδος.

δ) Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τούτων ἐπὶ τῶν κατωτέρων των στρατιωτικῶν, τῶν λοιπῶν κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος Κανονισμοῦ «Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Στρατευμάτων».

4. Στρατοπεδάρχαι.

Ὅσακις εἰς τὸ αὐτὸ Στρατόπεδον στρατωνίζονται περισσότερες τῆς μιᾶς Μονάδες, αἱ ὁποῖαι τελοῦν ὑπὸ ἐνιαίαν διοίκησιν, ὁ ἀρχαιότερος διοικητὴς Μονάδος ὀρίζεται ὡς Στρατοπεδάρχης.

Οὗτος ἔχει πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν διοικητοῦ Μονάδος καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν λοιπῶν Μονάδων τοῦ Στρατοπέδου, ἀλλὰ μόνον διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν γενικὴν λειτουργίαν τοῦ Στρατοπέδου, ὅχι δὲ διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν καὶ ὑπηρεσίαν τῶν Μονάδων.

5. Διοικηταὶ Ἀποσπασμάτων καὶ Τακτικῶν Συγκροτημάτων.

Οἱ διοικηταὶ Ἀποσπασμάτων (Ἄρθρον 52) καὶ Τακτικῶν Συγκροτημάτων (Ἄρθρον 5 παράγρ. 11), καθὼς καὶ οἱ ὑφισταμένοι τούτων διοικηταὶ καθ' ὅλην τὴν κλίμακα, ἀσκοῦν πλήρη διοίκησιν ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων των στρατιωτικῶν.

Κατὰ συνέπειαν, οὗτοι ἔχουν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀντιστοιχῶν κλιμακίων διοικήσεως (Ἄρθρα 66 καὶ 69).

6. Ὁργανα Ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ἀργίας καθὼς καὶ κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας ὁ ἀξιωματικὸς ἐπόπτης ἀσφαλείας ἢ ἐπιφυλακῆς

τοῦ Στρατοπέδου ὁ ὁποῖος εἶναι υπεύθυνος διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν τάξιν εἰς τὸ Στρατόπεδον ἔχει δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὸ πειθαρχεῖον μεταγωγὴν ἢ τὸν καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον περιορισμὸν, παντὸς κατωτέρου τοῦ στρατιωτικοῦ, ὁ ὁποῖος διατάσσῃ τὴν εἰς τὸ Στρατόπεδον τάξιν ἢ διαπράττει παράπτωμα τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ἄμεσον περιστολήν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὶ ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὸ Στρατόπεδον στρατωνιζομένων Μονάδων ἢ Ὑπομονάδων διὰ τοὺς ὁπλίτας τῆς οἰκείας Μονάδος ἢ Ὑπομονάδος, ἐφ' ὅσον, λόγῳ θέσεως δὲν ἔχουν ἄλλην πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν.

Εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἀξιωματικῶν, ὁ ὑπαξιωματικὸς ὑπηρεσίας ἢ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρόντων ὑπαξιωματικῶν τῆς Μονάδος ἢ Ὑπομονάδος, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο.

7. Λοιπαὶ Περιπτώσεις.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐκδιδομένων κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, εἶναι δυνατόν νὰ καθορίζεται, βάσει τῶν εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν γενικῶν ἀρχῶν, ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἀξιωματικῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν εἰδικῶν περιπτώσεων, μὴ προβλεπομένων εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν καὶ ἰδιαίτερα διὰ τοὺς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπηρετοῦντας στρατιωτικούς.

Ἄρθρον 73.

Ἐπαύξεις, μείωσις, ἄρσις, διακοπὴ ἢ ἀπαλλαγὴ ἐκτίσεως ποινῶν.

1. Πᾶς διοικητὴς προϊστάμενος τοῦ ἐπιβαλόντος μίαν ποινὴν δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ ταύτην ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἡ φύσις τοῦ παραπτώματος, αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας τοῦτο ἐλαβε χώραν, ἢ προτέρα διαγωγὴ τοῦ τιμωρηθέντος ἢ ἡ ἀνάγκη περιστολῆς συχνῶν παραπτωμάτων παρομοίας φύσεως, ἐπιβάλλουν αὐστηροτέραν ποινήν. Ὑπὸ τὸν ὅρον ἐπαύξεις νοεῖται καὶ ἡ μετατροπὴ τοῦ εἵδους τῆς ποινῆς ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον.

2. Ὁ ἐπιβάλλων μίαν ποινὴν δύναται νὰ μειώσῃ ἢ νὰ ἄρῃ ταύτην, ἐὰν ἐκ νεωτέρας ἐξετάσεως διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἀρχικὴ ἀπόφασις ἐστηρίχθη ἐπὶ ἐσφαλμένων ἢ ἀτελῶν πληροφοριῶν. Ὑπὸ τὸν ὅρον μείωσις νοεῖται καὶ ἡ μετατροπὴ τοῦ εἵδους τῆς ποινῆς ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον.

3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην πράξαρον ἄρσις ἢ μείωσις ἐπιβληθείσης ποινῆς πρέπει νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεβλήθη αὕτη. Πέραν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης δικαίωμα ἄρσεως ἢ μειώσεως, ἐπιβληθείσης ποινῆς ἔχει μόνον ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐπιβαλόντος ταύτην κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ τελευταίου.

4. Πᾶς διοικητὴς προϊστάμενος τοῦ ἐπιβαλόντος μίαν ποινήν, κρίνων ἐκ τοῦ αἰτιολογικοῦ τῆς ποινῆς ὅτι αὕτη εἶναι δυσαναλόγως αὐστηρά, διατάσσει τὴν ὑποβολὴν εἰς αὐτὸν περισσοτέρων στοιχείων καὶ ἐὰν ἐκ τούτων κρίνῃ δικαίαν τὴν μείωσιν ἢ ἄρσιν τῆς ποινῆς, ὑποδεικνύει εἰς τὸν ἐπιβαλόντα τὴν ποινήν τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τὴν μείωσιν ἢ τὴν ἄρσιν ταύτης προκειμένου αὐτὸς οὗτος ὁ ἐπιβαλὼν τὴν ποινήν νὰ μειώσῃ ἢ ἄρῃ ταύτην. Ἐὰν οὗτος δὲν πεῖθεται, τότε ὁ προϊστάμενος διοικητὴς ἐλαττώνει ἢ αἶρει τὴν ποινήν καὶ τιμωρεῖ τὸν ἐπιβαλόντα ταύτην, ἐὰν κρίνῃ ὅτι λόγοι προσωπικοὶ ἐπηρέασαν τὴν τοιαύτην ἐκτίμησίν του.

5. Ὁ διοικητὴς Ὑπομονάδος, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Ὑπομονάδα ὅταν θεωρεῖ δικαίαν τὴν μείωσιν ἢ ἄρσιν κάποιας ποινῆς ἐπιβληθείσης παρ' ὑπαξιωματικοῦ ἐλαττώνει ἢ αἶρει ταύτην. Ἐὰν ὅμως ἡ ποινὴ ἐπεβλήθη παρ' ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασιιστοῦ ἐξαιτεῖται τὴν μείωσιν ἢ ἄρσιν ταύτης παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος.

6. Προκειμένου περὶ ἐπαυξήσεως ἐπιβληθείσης ποινῆς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκπίπτουν διὰ τὴν ἐκτίσιν

ταύτης, αἱ ἤδη ἐκτιθεῖσαι ἡμέραι τῆς ἀρχικῶς ἐπιβληθείσης ποινῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ εἵδους ταύτης.

7. Διακοπὴ ἐκτίσεως ἐπιβληθείσης ποινῆς ἀπαγορεύεται ἐκτὸς ἐὰν συντρέχουν λόγοι υγείας ἢ ἄλλοι σοβαροὶ λόγοι, πιστοποιούμενοι δι' ἐπισήμων ἐγγράφων. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν δικαίωμα διακοπῆς ἐκτίσεως ἔχει ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος κατόπιν ὑποβολῆς εἰς αὐτὸν ἱατρικῆς γνωματεύσεως. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διακοπὴν ἐκτίσεως τῆς ποινῆς μόνον ἐὰν αὕτη ἐπεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων του. Ἐὰν ἡ ποινὴ ἐπεβλήθη ὑπὸ προϊσταμένου διοικητοῦ, ὑποβάλλεται εἰς αὐτὸν ἱεραρχικῶς ἢ σχετικῇ αἰτήσιν, μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διακοπείσης ποινῆς, ἐκτίεται εὐθὺς ὡς ἐκλείψουν οἱ ἐπιβαλόντες τὴν διακοπὴν λόγοι.

8. Ἀπαλλαγὴ ἐκτίσεως τοῦ ὑπολοίπου τῶν συνήθων πειθαρχικῶν ποινῶν διατάσσεται μόνον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ Ἐθνικῶν ἐορτῶν ἢ εὐτυχῶν Ἐθνικῶν γεγονότων.

Ἄρθρον 74.

Ἐναρξίς καὶ λήξις ποινῶν.

1. Αἱ ποιναὶ περιορισμοῦ, κρατήσεως καὶ φυλακίσεως, ἀπλῆς ἢ αὐστηρᾶς, ἐπιβάλλονται εἰς ἡμέρας καὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεβλήθησαν, λογίζονται δὲ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἀναφορᾶς τῆς ἡμέρας ἐναρξέως αὐτῶν καὶ λήγουν τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ποινῆς.

2. Πᾶσα νέα ἐπιβληθεῖσα ποινὴ βαρυτέρα τῆς ἐκτιομένης, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἐπιβολῆς τῆς, καὶ λήγει ὅταν συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῆς, ὅποτε συνεχίζεται ἡ διακοπείσα.

3. Ὁ χρόνος νοσηλείας τοῦ ὑπὸ ποινὴν διατελοῦντος στρατιωτικοῦ δὲν προσμετρεῖται εἰς τὸν χρόνον τῆς ποινῆς.

4. Ὁ διοικητὴς Μονάδος ὀφείλει νὰ διατάσῃ τὴν ἀποφυλάκισιν παντὸς ὑφισταμένου τοῦ ἐκτάκτως ἀχθέντος εἰς τὸ πειθαρχεῖον εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπεβλήθη ὠρισμένη ποινὴ, μετὰ 24ωρον διαμονὴν εἰς τὸ πειθαρχεῖον.

5. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασιιστὴς ἐφείλει ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἐπιβληθείσης εἰς αὐτὸν ποινῆς κρατήσεως καὶ βαρυτέρας ταύτης, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος, διὰ νὰ ἀναφέρῃ τὴν λήξιν τῆς ποινῆς του.

6. Οἱ ὁπλῖται μετὰ τὴν λήξιν ἐπιβληθείσης ποινῆς κρατήσεως καὶ βαρυτέρας ταύτης, παρουσιάζονται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ὑπομονάδος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἡμερησίας ἀναφορᾶς καὶ ἀναφέρουν τὴν λήξιν τῆς ποινῆς. Οἱ διὰ φυλακίσεως καὶ βαρυτέρας ταύτης ποινῆς τιμωρηθέντες παρουσιάζονται καὶ εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἡμερησίας ἀναφορᾶς.

Ἄρθρον 75.

Στρατιωτικοὶ τιμωρούμενοι ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς μονάδος των.

1. Διὰ τοὺς στρατιωτικούς τοὺς εὐρισκομένους ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς Μονάδος των, εἰς ἄδιαν ἢ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, καὶ τιμωρουμένους ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἀνωτέρων Διοικητῶν Φρουρῶν ἢ Φρουράρχων (Ἄρθρον 72 παρ. 3) ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὰς ἐπομένους παραγράφους, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐκτίσιν τῶν ποινῶν.

2. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ περιορισμοῦ καὶ κρατήσεως ἐκτίουν τὴν ποινήν των, μετὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Μονάδα των.

3. Οἱ διατελοῦντες εἰς κανονικὴν ἄδειαν καὶ τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως εἶναι δυνατόν, ἐφ' ὅσον τὸ διαπραχθὲν παράπτωμα εἶναι λίαν σοβαρόν, ν' ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Μονάδα των, διακοπτομένης τῆς ἀδείας των, ἢ νὰ ἐκτίσουν τὴν ποινήν των εἰς πειθαρχεῖον τῆς Φρουρᾶς.

"Αρθρον 77.

Υποβολή και εξέτασις παραπόνων.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ παραπόνου του, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, ὁ παραπονούμενος ὀφείλει νὰ ἐκφράζεται μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, νὰ ἐκθέτῃ μόνον τὰ περιστατικὰ τὰ ὁποῖα συνιστοῦν τὸ παράπονόν του καὶ ν' ἀποφεύγῃ πάντα χαρακτηρισμόν, κρίσιν ἢ συμπέρασμα περὶ τοῦ ἀνωτέρου κατὰ τοῦ ὁποῖου παραπονεῖται, ἢ περὶ τῶν ἐνεργειῶν τούτου καὶ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἔλλειψιν σεβασμοῦ θέλει τιμωρηθῇ.

2. Πᾶς διοικητὴς ὀφείλει νὰ δέχεται τὸ παράπονον παντὸς ὑφισταμένου του, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ὑποβάλλεται κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ "Αρθρου 76, ὅποτε τὸ παράπονον ἀπορρίπτεται ἀσυζητητῇ, ὁ δὲ οὕτω ἀντικανονικῶς παραπονεθεὶς τιμωρεῖται.

Ἐὰν ὁ παραπονούμενος εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ παραπόνου του ἐπιδεικνύῃ ἔλλειψιν σεβασμοῦ, ὡς εἰς παράγραφον 1 τοῦ παρόντος "Αρθρου, τὸ παράπονον γίνεται δεκτὸν καὶ ἐξετάζεται, κατόπιν δὲ τιμωρεῖται ὁ παραπονούμενος διὰ τὴν τοιαύτην ἔλλειψιν σεβασμοῦ ἢ δι' ἄλλας παραβάσεις τελουμένας διὰ τῆς ἀναφορᾶς.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ

3. Ὁ δεχόμενος τὸ παράπονον διοικητὴς ἐξετάζει προφορικῶς τὴν βασιμότητα αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστώσῃ ταύτην προβαίνει εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ παραπόνου.

"Εγγράφως ἐξετάσεις ἐπὶ παραπόνων πρέπει ν' ἀποφεύγωνται, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι δυσχερὴς ἢ ἐξακριβώσις τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ἢ ἀνακλύπτουν ποινικὰ ἀδικήματα ἢ βαρεῖαι πειθαρχικαὶ παραβάσεις τιμωρούμεναι διὰ καταστατικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

4. Ἄν τὸ ὑποβληθὲν παράπονον ἀποδεικνύεται ἀβάσιμον, ὁ κρίνων τοῦτο διοικητὴς ἐξηγεῖ εἰς τὸν παραπονούμενον, προφορικῶς μὲν προκειμένου περὶ ὀπλίτου, ἐγγράφως δὲ προκειμένου περὶ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, τοὺς λόγους τοῦ ἀβασίμου.

Ἐὰν ὁ παραπονούμενος δὲν πεισθῇ περὶ τοῦ ἀβασίμου τῶν παραπόνων του, ἂν μὲν εἶναι ὀπλίτης δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχήν, ἂν δὲ εἶναι ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστής, δύναται νὰ ἐπανυποβάλλῃ τὰ παράπονά του διὰ νὰ προωθηθῶν εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχήν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὁ κρίνας τὰ παράπονα διοικητὴς, ὑποβάλλει εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχήν, τὴν περὶ παρουσιάσεως τοῦ παραπονουμένου ὀπλίτου αἵτησιν, ἢ τὴν ἀναφορὰν παραπόνων τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρατηρήσεων.

5. Ἐὰν ὅμως τὸ παράπονον, καίτοι ἀβάσιμον, ἀφορᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ διοικητοῦ, πρὸς τὸ ὁποῖον αὐτὸ ὑποβάλλεται, οὗτος ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχήν τὴν περὶ παρουσιάσεως τοῦ παραπονουμένου ὀπλίτου αἵτησιν ἢ τὴν ἀναφορὰν παραπόνων τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρατηρήσεων.

Ὁ προϊστάμενος διοικητὴς ἐξετάζει τὰ παράπονα καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστώσῃ ὅτι εἶναι βάσιμα, τὰ θεραπεύει, ἐὰν δὲ τὰ κρίνῃ ἀβάσιμα, ὑποδεικνύει εἰς τὸν παραπονούμενον τὸ ἀβάσιμον τούτων.

6. Ἡ ὑπὸ παντὸς ἀνωτέρου ἀποσιώπησις οἰουδήποτε παραπόνου, τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς αὐτὸν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἐπισύρει ποινὴν κατὰ τοῦ ἀνωτέρου τούτου.

Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς πάντα ἀνώτερον νὰ μὴ δεχθῇ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ ὑποβληθέντα εἰς αὐτὸν παρά-

4. Οἱ διατελοῦντες εἰς ἀναρρωτικὴν ἄδειαν ἢ προσωρινῶς διαμένοντες εἰς τὴν Φρουράν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καὶ τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως, ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῶν μετὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Μονάδα τῶν. Ἐὰν ὅμως τὸ διαπραχθὲν παράπτωμα εἶναι λίαν σοβαρὸν καὶ ἀπαιτεῖται ἄμεσος περιορισμὸς τοῦ παραβάτου, ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Φρουρᾶς, διὰ μὲν τοὺς διατελοῦντας εἰς ἀναρρωτικὴν ἄδειαν διατάσσει τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ πλησιέστερον Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον πρὸς ἐκτίσιν τῆς ποινῆς τῶν, διὰ δὲ τοὺς δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας προσωρινῶς διαμένοντας εἰς τὴν Φρουράν διατάσσει τὴν προσωπικὴν κράτησιν εἰς πειθαρχεῖον τῆς Φρουρᾶς καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἀνάκλησιν εἰς τὴν Μονάδα τῶν.

5. Διὰ τοὺς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀποστελλομένους ἢ ἀνακαλουμένους εἰς τὴν Μονάδα τῶν, ὁ Φρουράρχος σημειοῖ ἐπὶ τοῦ Φύλλου ἀδείας ἢ φύλλου πορείας τῶν τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. οὗτοι δὲ ὀφείλουσι ὅπως ἀνχωρήσουν ἐντὸς 24 ὥρῶν, διὰ τὴν Μονάδα τῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Τ.

Παράπονα.

"Αρθρον 76.

Γενικαὶ Διατάξεις περὶ παραπόνων.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς δικαιούται νὰ παραπονεθῇ κατὰ τὰς εἰς τὸ παρὸν Κεφάλαιον διατάξεις, ἐὰν θεωρήσῃ ἑαυτὸν ἀδικούμενον ἐκ κάποιας δοθείσης εἰς αὐτὸν διαταγῆς ἢ ἐκ κάποιας ἐνεργείας ἢ μέτρου, τῶν προϊσταμένων του ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως ὑπακούσῃ καὶ συμμορφωθῇ πλήρως πρὸς τὴν δοθείσαν διαταγὴν, ἢ πρὸς τὰ ληφθέντα μέτρα. Ἄνευ τοῦ ὅρου τούτου, ὅχι μόνον δὲν γίνεται δεκτὸν τὸ παράπονόν του ἀλλ' ὑπέχει ἀκραιά τὴν εὐθύνην ἐκ τῆς μὴ ὑπακούσεως ἢ μὴ συμμόρφώσεώς του, ἔστω καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶχε δίκαιον.

2. Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως διαταγῆς, ἢ ἐκτίσεως ἐπιβληθείσης ποινῆς πρὸς ἐξέτασιν παραπόνων, ἀπαγορεύεται. Μόνον μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς ἢ τὴν ἐναρξιν ἐκτίσεως τῆς ποινῆς, εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ παράπονον.

3. Ὑποβολὴ μόνον ἀτομικῶν παραπόνων ἐπιτρέπεται, ἥτοι δι' ἀδικίαν προσγενομένην εἰς τὸν παραπονούμενον, καὶ ὅχι εἰς ἄλλον ἢ εἰς ἄλλους. Κατὰ συνέπειαν ὑποβολὴ παραπόνων, ἐξ ὀνόματος ἢ πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλου, ἀπαγορεύεται. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἢ ὑποβολὴ παραπόνων παρ' ὁμάδας στρατιωτικῶν, ἐνεργούντων ἐκ συμφώνου, ἔστω καὶ ἐὰν αἱ ἀναφοραὶ παραπόνων ὑποβάλλωνται χωριστά. Ἡ πρᾶξις αὕτη συνιστᾷ τὸ ποινικὸν ἀδίκημα τῆς ὁμαδικῆς ἀπειθείας, τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

4. Πᾶν παράπονον ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς, ἐγγράφως μὲν ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν προφορικῶς δὲ ὑπὸ τῶν ὀπλιτῶν.

5. Τὰ παράπονα ὑποβάλλονται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ παραπονούμενος ἔλαβε γνῶσιν τῆς διαταγῆς ἢ τῆς ἐνεργείας ἐκ τῆς ὁποίας κρίνει ὅτι ἀδικεῖται.

Ἡ ἐραν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ παράπονα δὲν γίνονται δεκτά.

6. Ἡ αὕτη ὥς ἄνω προθεσμία τῶν 15 ἡμερῶν ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἐκνυποβολὴν παραπόνων, εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ παραπονούμενος δὲν ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ἱκανοποιημένον ἐκ δοθείσης ἀπαντήσεως ἐπὶ τῶν παραπόνων του ("Αρθρον 77).

πονα ύφισταμένου τρου, τὰ ὅποια ἀφοροῦν εἰς τὸ πρόσω-
πόν του.

7. Ἡ ἀπόφασις τῆς προϋσταμένης Ἀρχῆς εἶναι τελε-
σίδικος καὶ ἐὰν ὁ παραπονούμενος ἐξακολουθῇ νὰ ἐπιμένῃ
ἐπὶ τῶν παραπόνων του, τιμωρεῖται.

8. Ἡ ἐξέτασις ἢ ἡ περαιτέρω προώθησις τῶν παρα-
πόνων γίνεται κατὰ προτεραιότητα, εἰς τρόπον ὥστε ὁ
παραπονούμενος νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ
τῶν παραπόνων του ἐντὸς ἑξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς
τῶν.

Ἡ ὑποβολὴ παραπόνων ἀκολουθεῖ αὐστηρῶς τὴν ἱε-
ραρχικὴν ὁδόν. Ἐὰν λόγῳ ἐπελθούσης ἐν τῷ μεταξὺ μετα-
θέσεως, ὁ παραπονούμενος δὲ τελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ
ἀνωτέρου τὸν ὅποιον ἀφορᾷ τὸ παράπονον τοῦτο προω-
θεῖται ἱεραρχικῶς μέχρι τοῦ διοικητοῦ, ὁ ὁποῖος προϊστα-
ται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τόσον τοῦ παραπονουμένου στρα-
τιωτικοῦ ὅσον καὶ ἐκείνου εἰς τὸν ὅποιον ἀφορᾷ τὸ παρὰ-
πονον. Ὁ διοικητὴς οὗτος ἀφοῦ ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὰς
παρατηρήσεις τοῦ τελευταίου, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν παρα-
πόνων.

ΥΠΕΡΒΑΣΙΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

9. Πᾶσα ὑπέρβασις ἱεραρχίας κατὰ τὴν ὑποβολὴν παρα-
πόνων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ πρὸς τὸν ὅποιον ἢ
διὰ τοῦ ὁποίου ὁ παραπονούμενος ὤφειλε νὰ ὑποβάλῃ τὸ
παράπονον του, ὁ δὲ προϊστάμενος διοικητὴς ἀπορρίπτει
ἄνευ ἐξετάσεως τὸ παράπονον καὶ διατάσσει τὴν ὑποβο-
λὴν του ἱεραρχικῶς.

10. Ὑπέρβασις τῆς ἱεραρχίας ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς παρα-
πονουμένους ὅταν οὗτοι, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν εἰς τὴν
παράγραφον 8 τοῦ παρόντος Ἀρθροῦ προθεσμιῶν, οὐδε-
μιᾶς ἔτυχον ἀπαντήσεως ἐπὶ τῶν παραπόνων των.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ παραπονούμενος δύναται
ν' ἀπευθυνθῇ, ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην
Ἀρχὴν ἐκείνης ἢ ὁποία δὲν ἀπήντησεν, πλὴν ὅμως ὀφείλει
νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἐνέργειάν του ταύτην εἰς τὴν Ἀρχήν,
ἢ ὁποία δὲν ἀπήντησεν. Ἐὰν παραλείψῃ νὰ πράξῃ τοῦτο
τιμωρεῖται.

11. Κατὰ τὰς διοικητικὰς ἐπιθεωρήσεις, ὁ ἐπιθεωρῶν
δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἀπ' εὐθείας οἰονδήποτε παράπονον ἢ
αἵτησιν ἀξιωματικοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ὁπλίτου, τὸ ὅποιον
ὑπεβλήθη κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις ἱεραρχικῶς καὶ ἔμει-
νεν ἀθεράπευτον.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΛΟΙΠΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Υ.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἀρθρον 78.

Εὐθὺν διὰ τὴν τήρησιν τοῦ πα

1. Ἀπαντες οἱ διοικηταὶ καθ' ὅλην τὴν κλίμακα τῆς
ἱεραρχίας καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν
τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Διαταγαὶ ἢ ὁδηγίαι ἐκδιδόμεναι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν
διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ πρέπει νὰ διέπων-
ται ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τούτων.

3. Οἱ ἀξιωματικοὶ πρέπει νὰ ἐρμηνεύουν τὰς διατάξεις
ταύτας μετὰ βάσιν τὴν λογικὴν, μετὰ ὁδηγὸν τὸ συμφέρον τῆς
ὕπηρεσιος καὶ νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τὸν ὅτι αὗται δὲν παρέ-
χουν περιθώρια δι' ἐξαιρέσεις.

Ἀρθρον 79.

Ἰσχὺς.

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸ ὅλον
στρατιωτικὸν προσωπικόν, ἐκτὸς ἀντιθέτου διατάξεως. Ἐπί-
σης ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς Μικτὰς Μονάδας, Συγκροτή-
ματα καὶ Σχηματισμούς.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται μετὰ
τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημε-
ρίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας καταργοῦνται ἅπαντα
αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα Κανο-
νισμὸν καὶ κυρίως τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1970 ὑπ' ἀριθ.
202 Βασιλικὸν Διάταγμα «Γενικὸς Κανονισμὸς Ὑπηρε-
σίας ἐν τῷ Στρατῷ».

4. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργ-
γὸν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόν-
τος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΔΙΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α»
(Άρθρον 7, παρ. 8)
ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑ ΒΑΘΜΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ — ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

α/α	ΣΤΡΑΤΟΣ	ΝΑΥΤΙΚΟΝ	ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ
(α)	(β)	(γ)	(δ)
ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΚΟΙ			
1	Στρατηγός	Ναύαρχος	Πτέραρχος
2	Αντιστράτηγος	Αντιναύαρχος	Αντιπτέραρχος
3	Υποστράτηγος	Υποναύαρχος	Υποπτέραρχος
4	Ταξίαρχος	Αρχιπλοίαρχος	Ταξίαρχος
ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΚΟΙ			
5	Συνταγματάρχης	Πλοίαρχος	Σμήναρχος
6	Αντισυνταγματάρχης	Αντιπλοίαρχος	Αντισμήναρχος
7	Ταγματάρχης	Πλωτάρχης	Επισμηναγός
ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΑΞΚΟΙ			
8	Λοχαγός	Υποπλοίαρχος	Σμηναγός
9	Υπολοχαγός	Ανθυποπλοίαρχος	Υποσμηναγός
10	Ανθυπολοχαγός	Σημαιοφόρος	Ανθυποσμηναγός
ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ			
11	Ανθυπασπιστής	Ανθυπασπιστής	Ανθυπασπιστής
ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ			
12	Αρχιλοχίας	Αρχικελευστής	Αρχισμηνίας
13	Επιλοχίας	Επικελευστής	Επισμηνίας
14	Λοχίας	Κελευστής	Σμηνίας
15	Δεκανεύς	Δίοπος	Υποσμηνίας
ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ			
16	Υποδεκανεύς	Υποδίοπος	Ανθυποσμηνίας
17	Στρατιώτης	Ναύτης	Σμηνίτης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Β»
(Άρθρον 7, παρ. 10)
ΕΙΔΙΚΑΙ ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΒΑΘΜΩΝ

α/α	Ίππικόν-Τεθ/να	Ίατροι και Οδοντίατροι	ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ Κτηνίατροι	Φαρμακοποιοί	Δικαστικοί Σύμβουλοι	Άδελφαι Νοσ/μοι
(α)	(β)	(γ)	(δ)	(ε)	(στ)	(ζ)
ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ						
1	Αντιστράτηγος	—	—	—	Αναθεωρητής Α	—
2	Υποστράτηγος	Υποστράτηγος	—	—	Αναθεωρητής Β	—
3	Ταξίαρχος	Ταξίαρχος	Ταξίαρχος	—	Αναθεωρητής Γ	—
ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ						
4	Συνταγματάρχης	Γενικός Αρχία- τρος	Γενικός Αρχικτη- νίατρος	Γενικός Αρχιφαρ- μακοποιός	Δικαστικός Σύμ- βουλος Α	—
5	Αρχισυντ/ρχης	Αρχίατρος	Αρχικτηνίατρος	Αρχιφαρμακοποιός	Δικ/κός Σύμβου- λος Β	Διευθύνουσα
6	Επίλαρχος	Επίατρος	Επικτηνίατρος	Επιφαρμακοποιός	Δικ/κός Σύμβου- λος Γ	Γενική Προϊστα- μένη
ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ						
7	Ίλαρχος	Ίατρος	Κτηνίατρος	Φαρμακοποιός	Βοηθός Δικαστι- κός Σύμβουλος Α	Προϊσταμένη
8	Υπίλαρχος	Υπίατρος	Υποκτηνίατρος	Υποφαρμακοποιός	Βοηθός Δικαστι- κός Σύμβουλος Β	Αντιπροϊσταμένη
9	Ανθυπίλαρχος	Ανθυπίατρος	Ανθυποκτηνίατρος	Ανθυποφαρμακο- ποιός	Βοηθός Δικαστι- κός Σύμβουλος Γ	Επιβλέπουσα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Γ»

(Άρθρον 61 παρ. 2)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνονται τὰ ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπόμενα στρατιωτικὰ ἐγκλήματα.

α/α	Στρατιωτικὰ ἐγκλήματα	Σχετικὰ ἄρθ. ΣΠΚ	Προβλεπομένη ποινὴ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ (1)
(α)	(β)	(γ)	(δ)
A ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ			
1	Προδοσία τῆς Χώρας	26	(Θάνατος καὶ καθαιρέσεις)
2	Παράδοσις ἐμπιστευθείσης θέσεως	27	Θάνατος καὶ καθαιρέσεις
3	Συνθηκολόγησις ἐν ἀνοικτῷ τόπῳ	28	Θάνατος καὶ καθαιρέσεις ἢ ἐκπτώσις
4	Εὐνοιά τῶν βλέψεων τοῦ ἐχθροῦ	29	(Κάθειρξις)
5	Ἀπιστία Ἑλληνος Αἰχμαλώτου	30	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 ἐτῶν
6	Βλάβη συγκοινωνιῶν	31	(Θάνατος καὶ καθαιρέσεις ἢ κάθειρξις ἢ καὶ ἐκπτώσις) ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν
7	Βλάβη στρατιωτικῶν πραγμάτων	32	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν (Θάνατος καὶ καθαιρέσεις ἢ κάθειρξις ἢ καὶ ἐκπτώσις)
B ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ			
8	Ἀθέμιτος συλλογὴ πληροφοριῶν	33	Θάνατος καὶ καθαιρέσεις ἢ φυλάκισις 6 μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν
9	Εἴσοδος κρυφα εἰς ἀπηγορευμένους τόπους	34	Κάθειρξις ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἔτους
10	Εἴσοδος κρυφα ἐχθροῦ εἰς ἀπηγορευμένους τόπους	35	Θάνατος ἢ ισόβιος κάθειρξις
11	Παράνομοι ἀπεικονίσεις καὶ παρακολουθήσεις	36	Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν ἢ (φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἔτους)
12	Παράνομοι ἐπικοινωνίαι	37	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἔτους
13	Πληροφορία ὑπὸ αἰχμαλώτου εἰς τὸν ἐχθρὸν	38	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἔτους
14	Ἀρωγὴ εἰς κατάσκοπον	39	Θάνατος καὶ καθαιρέσεις
15	Προσφορὰ εἰς κατασκοπεῖαν	40	Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν
16	Ἀποπείρα καὶ προπαρασκευὴ κατασκοπείας	41	
α.	Τῶν ὑπ' αὐξ. ἀριθμὸν 1,8 καὶ 65 ἐγκλημάτων		Ποινὴ τετελεσμένης πράξεως
β.	Πᾶσα προπαρασκευαστικὴ πράξις		Συμφώνως πρὸς τὰς ἀποπείρας διατάξεις
17	Μὴ ἀναγγελία κατασκοπείας	42	Φυλάκισις μέχρι 1 ἔτους
Γ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΣ			
18	Ἀνυποταξία	43	(Θάνατος ἢ ισόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν)
19	Λιποταξία ὀπλίτου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐν καιρῷ εἰρήνης	44	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν
		45	
		46	
20	Λιποταξία ὀπλίτου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐν και- ρῷ πολέμου	47	Θάνατος καὶ καθαιρέσεις ἢ ισόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν
21	Λιποταξία Ἀξιοματικοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ	48	(Θάνατος καὶ καθαιρέσεις) ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν ἢ καὶ ἐκπτώσις
22	Ὁμαδικὴ λιποταξία	50	Εἰς μέλη ὁμάδος : Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 ἐτῶν. Εἰς τὸν ἀρχηγόν : Κάθειρξις μέχρι 15 ἐτῶν.
23	Λιποταξία εἰς τὸ ἐξωτερικὸν	51,52	(Θάνατος καὶ καθαιρέσεις) ἢ κάθειρξις
24	Λιποταξία ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ	53	Θάνατος καὶ καθαιρέσεις
25	Αὐτομολία	54	Θάνατος καὶ καθαιρέσεις
26	Διευκολύνσεις, πρόκλησις ἢ διέγερσις εἰς λιποτα- ξίαν, ἀνυποταξίαν ἢ αὐτομολίαν	55	Ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς αὐτουργὸν ποινὴ ἀναλόγως τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως.
27	Υπόθαλψις λιποτάκτου ἢ ἀνυποτάκτου	56	Εἰς στρατιωτικόν : Ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν λιποτάκτην ἢ ἀνυπότακτον ποινὴ. Εἰς ιδιώτην : (Κάθειρξις) ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 μηνῶν.
28	Ἑκουσίᾳ πρόκλησις ἀνικανότητος	58	(Θάνατος καὶ καθαιρέσεις ἢ κάθειρξις) ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν ἢ καὶ ἐκπτώσις.
29	Πρόκλησις ἀλλοτρίας ἀνικανότητος	59	Αἱ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 58 ποιναὶ
30	Προσποίησης ἀνικανότητος	60	(Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἔτους) ἢ φυλάκισις μέχρι 1 ἔτους ἢ καὶ ἐκπτώσις.
31	Ἀποφυγὴ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας	62	(Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 ἐτῶν ἢ φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν) ἢ καὶ ἐκπτώσις.

(α)	(β)	(γ)	(δ)
Δ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ			
32 Στάσις	63	Εἰς υποκινητάς καὶ ἐπὶ κεφαλῇς στάσεις: (Θάνατος καὶ καθάρισις. Εἰς λοιπὰς στρατιωτικάς: (Θάνατος καὶ καθάρισις) ἢ καθαιρέτως μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 ἐτῶν.	
33 Ὁμαδικὴ ἀπειθεία	64	Εἰς υποκινητάς: (Κάθειρξις) ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτος καὶ ἐκπτώσις. Εἰς λοιπὰς ἀπειθεύς: (Φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 ἐτῶν) ἢ Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν καὶ ἐκπτώσις.	
34 Ἐνωσις, πρὸς στάσιν ἢ ὁμαδικὴν ἀπειθείαν	65	Ἐλάχιστος τιμωρεῖται μετὰ τὴν ποινὴν τὴν ἀπειλουμένην εἰς τὴν ἀπορρατισθεῖσαν, πρῶτον ἡλπιζομένου κατὰ τὰς περὶ ἀποτίρας διατάξεις.	
35 Μὴ ἀναγγελία στάσεως ἢ ὁμαδικῆς ἀπειθείας	66	(Κάθειρξις) ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν ἢ καὶ ἐκπτώσις.	
36 Παράλειψις καταστολῆς στάσεως	67	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 μηνῶν καὶ ἐκπτώσις.	
37 Ἀντίστασις	68	Φυλάκισις ἀπὸ 6 μηνῶν ἢ μέχρι 10 ἐτῶν ἢ καθαιρέτως.	
38 Παράλειψις καταστολῆς ἀντιστάσεως	69	Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν ἢ ἐκπτώσις.	
39 Ἀνυπακοή	70	(Θάνατος καὶ καθάρισις ἢ ισόβιος ἢ πρόσκαιρος καθαιρέτως) ἢ φυλάκισις 6 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν.	
40 Ἀνυπακοή εἰς διαταγὴν πρὸς ἀναχώρησιν	71	(Θάνατος ἢ ισόβιος ἢ πρόσκαιρος καθαιρέτως). ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν.	
41 Παράβασις Στρατιωτικῆς ἐντολῆς	72	(Κάθειρξις ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν ἢ καθαιρέτως μέχρι 10 ἐτῶν καὶ ἐκπτώσις) ἢ φυλάκισις μέχρι 3 ἐτῶν.	
42 Βιαιοπραγία, ἐξυβρίσις καὶ δυσφήμισις κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας	73	Θάνατος ἢ ισόβιος καθαιρέτως ἢ καθαιρέτως μέχρι 10 ἐτῶν.	
43 Προσβολὴ τῆς Σημαίας ἢ τοῦ Στρατοῦ	74	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν ἢ καὶ ἐκπτώσις.	
44 Ἐξυβρίσις ἀνωτέρου	75	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτος ἢ καὶ ἐκπτώσις ἢ φυλάκισις 6 μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν.	
45 Βιαιοπραγία κατὰ ἀνωτέρου	76	Θάνατος ἢ ισόβιος ἢ πρόσκαιρος καθαιρέτως ἢ καθαιρέτως μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτος.	
46 Δυσφήμισις ἀνωτέρου	78	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτος καὶ ἐκπτώσις ἢ ἐκπτώσις ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 ἐτῶν καὶ ἐκπτώσις.	
Ε ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟῦ ΚΛΘΗΚΟΝΤΟΣ			
47 Ἐγκατάλειψις θέσεως ὑπὸ σκοποῦ	79	(Θάνατος καὶ καθάρισις ἢ ισόβιος καθαιρέτως ἢ καθαιρέτως) ἢ καθάρισις ἢ φυλάκισις 3 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν.	
48 Σκοπὸς κοιμώμενος	80	(Φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν ἢ φυλάκισις μέχρι 1 ἐτος) ἢ φυλάκισις μέχρι 6 μηνῶν.	
49 Ἐγκατάλειψις φυλακῆς ἢ ἄλλης ὁρισθείσης θέσεως	81	(Θάνατος καὶ καθάρισις ἢ ισόβιος καθαιρέτως ἢ καθαιρέτως) ἢ φυλάκισις μέχρι 1 ἐτος.	
50 Μὴ προσέλευσις εἰς συναγερμὸν	82	Εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς στρατιωτικῆς θέσεως τὸ ἔλαχιστον ὅριον τῆς ποινῆς ἀναβιβάζεται εἰς διπλόν.	
51 Καθυστέρησις ἐν πορείᾳ	83	(Φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτος ἢ καὶ ἐκπτώσις) ἢ φυλάκισις μέχρι 6 μηνῶν.	
52 Μὴ συμμετοχὴ εἰς στρατιωτικὸν δικαστήριον	84	(Φυλάκισις τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν ἢ καθαιρέτως) ἢ φυλάκισις μέχρι 1 ἐτος.	
53 Παράνομος ἐπιρροή ἐπὶ τὴν στρατ. δικαιοσύνην	85	Φυλάκισις μέχρι 6 μηνῶν ἢ καὶ ἐκπτώσις.	
54 Μὴ καταγγελία ἐγκλημάτων	86	Φυλάκισις.	
55 Παρακώλυσις ὑποβολῆς παραπόνων	87	Φυλάκισις μέχρι 1 ἐτος.	
56 Ἀπελευθέρωσις ἢ ἀπόκρυψις κρατουμένου	88	Φυλάκισις μέχρι 1 ἐτος.	
57 Ἀπόδρασις κρατουμένου	89	Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν ἢ φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν.	
58 Βιαιὰ ἀπόδρασις κρατουμένου	90	Φυλάκισις μέχρι 1 ἐτος.	
59 Ἀπελευθέρωσις αἰχμαλώτου	91	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν.	
60 Ἀπόκρυψις αἰχμαλώτου	92	Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν.	
Ζ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΥΛΑΞΙΝ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ			
61 Ἀποσφράγισις, ὑπεξαγωγή ἢ καταστρωφὴ μεταφερομένων	93	Κάθειρξις. (Φυλάκισις τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν) ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν.	

(α)	(β)	(γ)	(δ)
62	Απόδραση ἀπορρήτων	94	(Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν) ἢ φυλάκισις μέχρις 6 μηνῶν.
63	Μὴ ἐξασφάλισις ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ μεταφερομένων	95	(Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν) ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν.
64	Ἀνακρίσεις στρατιωτικῶν πληροφοριῶν	96	Φυλάκισις μέχρις 6 μηνῶν
65	Μετάδοσις στρατιωτικῶν μυστικῶν	97	Θάνατος καὶ καθίρσεις, ἢ κάθειρξις ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν ἢ καὶ ἐκπτώσις.
66	Μετάδοσις μυστικῶν ἐξ ἀμελείας	99	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν καὶ ἐκπτώσις ἢ φυλάκισις μέχρις 1 ἐτους.
Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ			
67	Ἐξέβρισις σκοποῦ	101	Φυλάκισις 3 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν.
68	Βιαιοπραγία κατὰ σκοποῦ	102	Κάθειρξις ἢ κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτους ἢ καὶ ἐκπτώσις.
69	Ἀσκοποι πυροβολισμοί	103	(Φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 μηνῶν) ἢ φυλάκισις μέχρις 1 ἐτους.
70	Μέθη ἐν ὑπηρεσίᾳ	104	(Φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτους) ἢ φυλάκισις μέχρις 1 ἐτους ἢ καὶ ἐκπτώσις.
71	Ἀντιποιήσις στολῆς ἢ ἄλλων ἐμβλημάτων	105	Φυλάκισις μέχρις 1 ἐτους
72	Νόμισις ἄνευ ἀδείας (μνημῶν στείλων)	106	Φυλάκισις μέχρις 6 μηνῶν
73	Παράνομος ἀνάληψις ἢ διατήρησις ἀρχηγίας	107	Κάθειρξις ἢ θάνατος
Θ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ			
74	Ἀδογνώμων ἐχθροπραγία	108	Θάνατος ἢ κάθειρξις τοῦλάχιστον 10 ἐτῶν ἢ ἐκπτώσις.
75	Παράνομος παράταξις ἐχθροπραξιῶν	109	Θάνατος.
76	Ἀθέητοι διαταγαί	110	Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν.
77	ὑπέρβασις πειθαρχικῆς ἐξουσίας	111	Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν.
78	Βιαιοπραγία κατὰ κατωτέρου	112	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 μηνῶν.
79	Ἐξέβρισις κατωτέρου	113	Φυλάκισις μέχρις 1 ἐτους.
Ι ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ			
80	Κλοπή, ὑπεξαίρεσις στρατιωτικῶν πραγμάτων καὶ πλαστογραφία	115	(Ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις) ἢ φυλάκισις ἀπὸ 3 μηνῶν μέχρι καθίρξεως 10 ἐτῶν ἢ καὶ ἐκπτώσις.
81	Σύλησις νεκροῦ καὶ κλοπὴ πληρωμένου ἢ νεκροῦ	116	Θάνατος ἢ κάθειρξις.
82	Διαρπαγὴ ἐν ἐχθρικῷ ἐδάφει	117	Κάθειρξις ἢ φυλάκισις.
83	Κατακράτησις	118	Φυλάκισις ἀπὸ 3 μηνῶν μέχρις 1 ἐτους ἢ (κάθειρξις, μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 ἐτῶν).
84	Ἐνεχυρίσας	119	Φυλάκισις 3 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν ἢ (κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν) ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτους.
85	Ἐκμετάλλευσις διαπεπιστευμένων	120	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν.
86	Ἀγορά, ἀπάτηρις ἢ ἀποδοχὴ ὡς ἐνεχυροῦ	121	Φυλάκισις 6 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν ἢ (κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτους).
87	Νοθεία	122	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτους ἢ καὶ ἐκπτώσις ἢ (ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις τοῦλάχιστον 10 ἐτῶν).
Κ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ			
88	Ἐξέβρισις, ἀπειλὴ ἢ βιαιοπραγία αἰχμαλώτου	160	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 μηνῶν ἢ μέχρις 1 ἐτους.
89	Ψεύδεις κατ' αἰχμαλώτου	161	Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν.
90	Προσβολὴ τῆς θρησκείας αἰχμαλώτου	162	Φυλάκισις μέχρις 1 ἐτους.
91	Ἐξανγκασμὸς αἰχμαλώτου	163	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 6 μηνῶν.
92	Κλοπὴ κατ' αἰχμαλώτου	164	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 1 ἐτους.
93	Ἐγκλήματα καθ' ὁμήρων	165	Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 160-164 ποιναί, ἀναλόγως τῆς τελεσθείσης πράξεως.
94	Προσβολαὶ κατ' ἀμάχων	166	Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν.
95	Ἀπειλὴ ἢ βιαιοπραγία	167	Φυλάκισις τοῦλάχιστον ἑνὸς ἐτους.
96	Βιαιοπραγία κατ' αἰχμαλώτου προεστειμένου	168	Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 προβλεπόμεναι ποιναί.
97	Ἀνυπακοή	169	Φυλάκισις τοῦλάχιστον 3 μηνῶν.
98	Ἀνυπακοή κατ' αἰχμαλώτου προεστειμένου	170	Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 169 προβλεπόμεναι ποιναί.
99	Στάσις	171	Εἰς ὑποκινήτας καὶ ἐπὶ κεφαλῇς στάσεως : Θάνατος. Εἰς λοιπούς : Κάθειρξις.
			Εἰς ὑποκινήσαντας καὶ ἂν αὕτη δὲν συνετελέσθῃ : Φυλάκισις μέχρις 1 ἐτους.
100	Ὀμολογία ἀπειθείας	172	Εἰς ὑποκινήτας : Κάθειρξις. Εἰς λοιπούς : Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν. Εἰς ὑποκινήσαντας καὶ ἂν αὕτη δὲν συνετελέσθῃ : Φυλάκισις μέχρις 1 ἐτους.
101	Παράβασις λόγου παρ' αἰχμαλώτου	173	Θάνατος.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 1ον
ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ
(Άρθρον 3, παρ. 5)

..... (1)

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ

Έν (2) σήμερον τήν τοῦ μηνὸς (3) τοῦ ἔτους (3) ἡμέραν τῆς
ἐβδομάδος (3) καὶ ὥραν (3) ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ (4)
διοικητοῦ τοῦ (1) καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν (5)
..... ὡς μαρτύρων ἔδωκεν τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ (6)
ὁποῖος δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. (7) (ἢ τοῦ ἀπὸ Προεδρικοῦ Διατάγματος) ... (8)
Έφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα πρᾶξις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὡς ἂν
μαρτύρων, ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη εἰς τὸν ὀρκισθέντα, τὸν ἱερέα καὶ τοὺς μάρτυρας καὶ ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ

Οἱ
Μάρτυρες

Ὁ
Ὁρκισθεὶς

Ὁ
Ἱερεὺς

Ὁ
Διοικητὴς τοῦ (1)

- (1) Τίτλος τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.
- (2) Ἑδρα τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.
- (3) Ἡμερομηνία, μῆν, ἔτος, ἡμέρα ἐβδομάδος, ὥρα.
- (4) Βαθμὸς, Ὅπλον, ἢ Σῶμα, Ἐπώνυμον, Ὄνομα.
- (5) Ἀναγράφεται τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διεύθυνσις κατοικίας τῶν μαρτύρων
Οἱ μάρτυρες εἶναι δύο.
Ἐὰν εἶναι ἀξιωματικοὶ σημειοῦται ὁ βαθμὸς, τὸ Ὅπλον ἢ Σῶμα καὶ ἡ Μονὰς εἰς ἣν ἀνήκουν.
- (6) Σημειοῦνται τὰ πλήρη στοιχεῖα τοῦ ὀρκιζομένου.
- (7) Σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡμερομηνία τῆς διαταγῆς (ἢ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος).
- (8) Σημειοῦται ἡ ἀντίστοιχος ἐνδειξις π.χ. «ὠνομάσθη Ἀνθυπολοχαγός», «κατετάγη ὡς Ἀνθυπολοχαγός»,
«ἀνακατετάγη διὰ τρία ἔτη» κλπ.
- (9) Σημειοῦται τὸ Γραφεῖον εἰς ὃ ἔλαβε χώραν ἡ ὀρκωμοσία.
- (10) Χαρτοσήμανσις.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 2ον
ΑΤΟΜΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ
(Άρθρον 21, παρ. 4)

..... (1)
ΠΡΟΣ : (2)

(3)
(4)
(5)
(6) τοῦ (ΑΜ.)
(7)
(8)
(9)

ΘΕΜΑ : (10)

1. Λαμβάνω τὴν τιμὴν

2.

- (1) Βαθμὸς ἀσφαλείας.
- (2) Τίτλος τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς πρὸς ἣν ἀπευθύνεται.
- (3) Ἀναγράφεται ἡ ἐνδειξις ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ἢ ΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ.
- (4) Βαθμὸς, Ὅπλον ἢ Σῶμα.
- (5) Ἐπώνυμον, Ὄνομα.
- (6) Ὄνομα πατρός, Ἀριθμὸς Μητρώου (ἐντὸς παρενθέσεως).
- (7) Ὑπηρεσία ἣν ἐκτελεῖ καὶ Μονὰς εἰς ἣν ἀνήκει.
- (8) Τόπος, ἡμερομηνία, ἔτος.
- (9) Συνημμένα.
- (10) Περίληψις τῆς ἀναφορᾶς.
- (11) Ὑπαγωγή.

(11)

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 3ον

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ

("Αρθρα 30, 31, 32)

ΠΡΟΣ : 15 ΣΥΝ/ΓΜΑ ΠΕΖΙΚΟΥ

Χαρτόσημον

ΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ

Τχης Πεζικού

Νικολαΐδης Πέτρος

του Γεωργίου (ΑΜ 35647)

Δ/ντης 3ου ΕΓ του 15 ΣΠ

Δράμα, 10 Φεβρουαρίου 1970

ΘΕΜΑ : Αίτησις 10ημέρου Κανονικής 'Αδείας 'Απουσίας.

1. Λαμβάνω την τιμήν ν' αναφέρω ότι αιτούμαι 10ήμερον κανονικήν άδειαν δι' 'Αθήνας, προκειμένου νά παραστῶ εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς μου, τελεσθησομένους τὴν 26ην τρέχοντος μηνός.

2. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀδείας μου ἡ διεύθυνσίς μου θὰ εἶναι : ἀδὸς Μενελάου, 'Αριθμὸς 152 (Τ.Τ. 105), 'Αθῆναι.

3. Παρακαλῶ, ὥπως μοῦ χορηγήσητε τὴν ἀνωτέρω ἄδειαν ἐὰν εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τῆς

'Υπογραφή

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 4ον

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

("Άρθρον 35 παρ. 4)

..... (1)

..... (2)

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

'Επιτρέπομεν εἰς τὸν (3) τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ

Στρατῶνος καὶ κυκλοφορίαν εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς (4) μέχρι τῆς.....

..... (4) ὥρας τῆς σήμερον, διὰ λόγους ὑπηρεσιακοῦς.

'Εν τῇ

'Ο Διοικητῆς

(ΤΣ) 'Υπογραφή

Αἱ διαστάσεις τοῦ φύλλου εἶναι 14×10 ἑκατοστά.

(1) Σημειοῦται ἡ Μονάς.

(2) Σημειοῦται ἡ 'Υπομονάς.

(3) Σημειοῦται ὁ βαθμὸς, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ὄνομα.

(4) Σημειοῦνται αἱ ὥραι, καθ' ἃς ἰσχύει τὸ 'Υπηρεσιακὸν Σημείωμα.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 5ον

ΑΔΕΙΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΕΚΤΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

("Άρθρον 36, Παράγρ. 3)

..... (1)

..... (2)

ΦΥΛΛΟΝ ΑΔΕΙΑΣ

ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΕΚΤΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΕΠΙ 2ΩΡΟΝ

'Επιτρέπομεν εἰς τὸν (3) νά παραμείνη, ἐκτὸς Στρατῶνος ἐπὶ 2ωρον, μετὰ τὴν ἑσπερινὴν πρόσκλησιν.

'Εν τῇ

'Ο

Διοικητῆς (2)

'Υπογραφή

Αἱ διαστάσεις τοῦ Φύλλου εἶναι 14X10 ἑκατοστά.

(1) Σημειοῦται ἡ Μονάς.

(2) Σημειοῦται ἡ 'Υπομονάς.

(3) Σημειοῦται ὁ βαθμὸς, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ὄνομα.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 6ον

ΑΔΕΙΑ ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΙ
(Άρθρον 36, Παράγρ. 4)

..... (1)
..... (2)

ΦΥΛΛΟΝ ΑΔΕΙΑΣ
ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΙ

Έπιτρέπομεν εἰς τὸν (3) νὰ διανυκτερεύσῃ
εἰς τὴν οἰκίαν του κατὰ τὴν νύκτα τῆς σήμερον (4).

Έν τῇ

Ό
Διοικητῆς (1)
Υπογραφή

Αἱ διαστάσεις τοῦ φύλλου εἶναι 14×10 ἑκατοστά.

- (1) Σημειοῦται ἡ Μονάς.
- (2) Σημειοῦται ἡ Ὑπομονάς.
- (3) Σημειοῦνται ὁ βαθμός, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ὄνομα.
- (4) Προκειμένου περὶ ἐβδομαδιαίας ἢ μηνιαίας ἀδείας ἡ φράσις ἀντικαθίσταται διὰ τῆς : «νὰ διακυντερεύῃ οἶκοι κατὰ τὰς νύκτας ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς (ἡμερομηνία λήξεως τῆς ἀδείας).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 7ον

ΑΔΕΙΑ ΑΠΟΥΣΙΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΜΟΝΙΜΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ
(Άρθρα 30, 37)

..... (1)
..... (2)

ΦΥΛΛΟΝ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ
..... (3) ΗΜΕΡΩΝ

Χορηγοῦμεν εἰς τὸν (4) ἄδειαν ἀπουσίας
..... (3) ἡμερῶν διὰ
.....
Οὗτος ὀφείλει νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν θέσιν του τὴν (6)

Έν τῇ

Ό
Διοικητῆς (1)
(ΤΣ) Υπογραφή

- (1) Τίτλος τῆς χορηγούσης τὴν ἄδειαν στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.
- (2) Ὑπομονάς (μόνον προκειμένου περὶ Ὀπλιτῶν).
- (3) Ὀλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν.
- (4) Βαθμός, Ὀνοματεπώνυμον καὶ Ὄνομα.
- (5) Σημειοῦται ὁ τόπος (Πόλις ἢ Χωρίον, Ἐπαρχία, Νομός).
- (6) Ἡμερομηνία καθ' ἣν συμπληροῦνται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἀδείας. Προκειμένου περὶ ἡμερησίας ἀδείας ση-
μειοῦται ἡ ὥρα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ :

Προκειμένου περὶ ἀδείας χορηγουμένης κατόπιν διαταγῆς τοῦ προϊσταμένου Κλιμακίου, τὸ φύλλον ἀδείας ὑπογράφεται ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ διοικητοῦ, ἡ δὲ φράσις «Χορηγοῦμεν εἰς τὸν ὑφ' ἡμᾶς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «Χορηγεῖται δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. διαταγῆς
(σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς διαταγῆς καὶ ὁ τίτλος τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς, ἥτις ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας) εἰς τὸν ἄδεια» κ.λπ.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 8ον

ΑΔΕΙΑ ΑΠΟΥΣΙΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΚΛΗΡΩΤΟΥΣ ΟΠΛΙΤΑΣ
(Άρθρον 37, Παράγρ. 4)

ΜΟΝΑΣ

No 020000

ΦΥΛΛΟΝ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ
..... (2) ΗΜΕΡΩΝ

Χορηγοῦμεν εἰς τὸν (1)

..... (2)

ἄδειαν διὰ (3)

.....

Οὗτος ὀφείλει νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν θέσιν του τὴν

..... (4)

Ἐν τῇ

Ὁ
Διοικητὴς

(1) Βαθμός, Ὀνοματεπώνυμον καὶ Ὄνομα.

(2) Ὁλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν.

(3) Σημειοῦται ὁ τόπος (Πόλις ἢ Χωρίον, Ἐπαρχία, Νομός).

(4) Ἡμερομηνία καθ' ἣν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἀδείας, προκειμένου περὶ ἡμερησίας ἀδείας σημειοῦται ἢ ὥρα.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 9ον

ΑΔΕΙΑ ΑΠΟΥΣΙΑΣ
(Άρθρα 31,32,38,39)

..... (1)

..... (2)

ΦΥΛΛΟΝ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ

..... (3)

..... (4) ΗΜΕΡΩΝ

Χορηγοῦμεν εἰς τὸν (5) ἄδειαν ἀπουσίας (6)

..... (4) ἡμερῶν, διὰ (7)

Ἡ προθεσμία τῆς ἀδείας ταύτης ἀρχομένη ἀπὸ (8) λήγει τὴν (9)
κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνωτέρω ὀφείλει νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν θέσιν του.

Ἐν τῇ

Ὁ
Διοικητὴς (1)
(ΤΣ) Ὑπογραφή

(1) Τίτλος τῆς χορηγούσης τὴν ἄδειαν Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς

(2) Ὑπομονὰς (Μόνον προκειμένου περὶ Ὀπλιτῶν)

(3) Εἶδος ἀδείας (π.χ. ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ, ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΗΝ, ΑΝΑΡΡΩΤΙΚΗΣ κ.λπ.)

(4) Ὁλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν

(5) Βαθμός, Ἐπώνυμον, Ὄνομα

(6) Εἶδος ἀδείας (π.χ. Κανονικὴν, ὑπὲρ τὴν κανονικὴν, ἀναρρωτικὴν)

(7) Τόπος ἢ τόποι (Πόλις, ἢ Χωρίον, ἢ Ἐπαρχία, Νομός)

(8) Κανονικῶς αἱ ἄδειαι ὑπογράφονται τὴν προηγουμένην τῆς ἐνάρξεως, ἀποφευγομένων τῶν ἐνδείξεων «αὔριον», σήμερον κ.λπ.

(9) Ἡμερομηνία καθ' ἣν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἀδείας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Προκειμένου περὶ ἀδείας χορηγουμένης κατόπιν διαταγῆς τοῦ προϊσταμένου Κλιμακίου, τὸ φύλλον ἀδείας ὑπογράφεται ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ διοικητοῦ, ἢ δὲ φράσις «Χορηγοῦμεν εἰς τὸν ὑφ' ἡμᾶς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς : «Χορηγεῖται δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. διαταγῆς καὶ ὁ τίτλος τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς, ἥτις ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας εἰς τὸν ἄδεια» κ.λπ.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 10ον

ΣΗΜΑ ΑΓΝΟΙΑΣ ΟΠΛΙΤΟΥ
(Άρθρον 49, Παράγρ. 7)

ΑΠΟ : 516 ΤΠ

ΗΜΕΡ-ΩΡΑ-ΜΗΝ-ΕΤΟΣ
101030 Φεβ 79ΠΡΟΣ : ΦΡΟΥΡ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, 960 ΛΣΝ
ΦΡΟΥΡ. ΑΘΗΝΩΝ, 952 ΛΣΝ, ΕΑΤ/ΣΝ
(ΛΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ)

ΑΡΙΘ. ΣΗΜΑΤΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΝΙΑΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (3) ΔΙΑΜΕΝΩΝ ΠΡΟ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΕΙΣ ΧΩΡΙΟΝ ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΩΔΩΝΗΣ ΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ (4) ΛΑΒΩΝ ΑΔΕΙΑΝ (5) ΔΙΑ ΑΘΗΝΑΣ ΟΔΟΣ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ ΑΡΙΘ. 29 Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ (4) ΔΕΝ ΕΠΑΝΗΛΘΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ 10 Φεβ 70 (6) ΚΑΙΤΟΙ ΠΑΡΗΛΘΟΝ ΔΥΟ ΗΜΕΡΑΙ ΑΠΟ ΛΗΞΕΩΣ (.) ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΕΝΕΡΓΗΣΑΤΕ ΣΥΝΤΟΜΩΣ ΠΡΟΣ ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΓΩΓΗΝ ΤΟΥ ΔΙΑ ΣΥΝΟΔΕΙΑΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΜΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΕΣ ΗΜΙΝ ΑΙΤΙΑ ΤΟΙΑΥΤΗΣ ΒΡΑΔΥΤΗΤΟΣ ΤΟΥ (.).

- (1) Τίτλος Μονάδος του άπουσιάζοντος όπλίτου
- (2) Σημειούνται αί άρμόδιαι Άρχαι (Άρθρον 49, παράγρ. 7)
- (3) Βαθμός, Έπώνυμον, Όνομα και Όνομα Πατρός
- (4) Τόπος (Πόλις, ή Χωρίον, Έπαρχία, Νομός). Προκειμένου περί πόλεων αναγράφεται ή άκριβής διεύθυνσις, ήτοι όδός, άριθμός
- (5) Προκειμένου περί αύθαιρέτου άπουσίας ή φράσις «Λαβών άδειαν διά» αντικαθίσταται διά τής «ΑΠΩΝ ΑΝΕΥ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΣ (Ημερομηνία)» ή δε φράσις «άπό τής λήξεως αύτής παραλείπεται
- (6) Σημειούται ή ήμερομηνία.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 11ον

ΣΗΜΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ
"Η ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΟΥ

(Άρθρον 49, Παράγρ. 10)

ΗΜΕΡ.ΩΡΑ-ΜΗΝ-ΕΤΟΣ

ΑΠΟ : (1)

ΚΟΙΝ. : (2)

ΠΡΟΣ : (7)

ΑΡΙΘ. ΣΗΜΑΤΟΣ

..... (3) ΔΙΑΜΕΝΩΝ ΠΡΟ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΕΙΣ
 (4) ΛΑΒΩΝ ΑΔΕΙΑΝ (5) ΔΙΑ (4)
 ΔΕΝ ΕΠΑΝΗΛΘΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (6) ΚΑΙΤΟΙ ΠΑΡΗΛΘΟΝ ΔΥΟ
 ΗΜΕΡΑΙ ΑΠΟ ΛΗΞΕΩΣ ΑΥΤΗΣ (.) ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΓΝΩΡΙΣΑΤΕ ΗΜΙΝ ΠΕΡΙ ΤΥΧΗΣ ΑΥΤΟΥ.

- (1) Τίτλος τής Στρατιωτικής Άρχής εις ήν ανήκει ό άπουσιάζων
- (2) Σημειούνται αί άρμόδιαι Άρχαι (Άρθρον 49, παράγρ. 7)
- (3) Βαθμός, Έπώνυμον, Όνομα και Όνομα Πατρός
- (4) Τόπος (Πόλις ή Χωρίον, Έπαρχία, Νομός). Προκειμένου περί πόλεων αναγράφεται ή άκριβής διεύθυνσις τής κατοικίας, ήτοι όδός, άριθμός
- (5) Προκειμένου περί αύθαιρέτου άπουσίας ή φράσις «Λαβών άδειαν διά» αντικαθίσταται διά τής «ΑΠΩΝ ΑΝΕΥ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΣ (Ημερομηνία)», ή δε φράσις «Από τής λήξεως αύτής, παραλείπεται.
- (6) Σημειούται ή ήμερομηνία
- (7) Τό σήμα κοινοποιείται εις τήν οικείαν Μεραρχίαν και εις τό οικείον Σώμα Στρατού.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 12ον

ΦΥΛΛΟΝ ΠΟΡΕΙΑΣ ΑΤΟΜΙΚΟΝ

("Αρθρον 54, Παράγρ. 1)

.....(1)

ΦΥΛΛΟΝ ΠΟΡΕΙΑΣ

Διὰ τὸν (2) ἀπερχόμενον εἰς (3) (4)

δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. διαταγῆς (5).

'Ημερομηνία ἀναχωρήσεως

'Ημερομηνία διαγραφῆς (6)

'Ο ἀνωτέρω συνοδεύεται ὑπὸ τῶν κάτωθι μελῶν τῆς οἰκογενείας του :

(1) (7)

(2) (7)

'Εν τῇ

‘Ο
Διοικητῆς
(‘Υπογραφή)

- (1) Στρατιωτικὴ Ἀρχὴ χορηγοῦσα τὸ φύλλον πορείας
- (2) Βαθμὸς, Ὅπλον ἢ Σῶμα, Ἐπώνυμον, Ὄνομα τοῦ κινουμένου στρατιωτικοῦ
- (3) Ὁ τόπος ἢ ἡ Στρατιωτικὴ Ἀρχή, δι' ἣν προορίζεται
- (4) Ὁ σκοπὸς τῆς μετακινήσεως π.χ. «Εἰς ὃ μετατίθεται», δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας» κλπ.
- (5) Τὰ στοιχεῖα διαταγῆς τῆς Ἀρχῆς τῆς διατασσούσης τὴν κίνησιν
- (6) Μόνον προκειμένου περὶ στρατιωτικοῦ ὅστις διαγράφεται τῆς δυνάμεως
- (7) Μόνον προκειμένου περὶ «στρατιωτικοῦ μετακινουμένου μετ' οἰκογενείας καὶ δικαιουμένου ὁδοιπορικῶν ἐξόδων Σημειοῦται τὸ Ὄνομα, ὁ βαθμὸς συγγενείας καὶ ἡ ἡλικία τῶν τῆς Οἰκογενείας.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 13ον

ΦΥΛΛΟΝ ΠΟΡΕΙΑΣ ΟΜΑΔΙΚΟΝ

("Αρθρον 53, Παράγρ. 1)

.....(1)

ΦΥΛΛΟΝ ΠΟΡΕΙΑΣ

Διὰ τὸν (2) ἀπερχόμενον εἰς (3) (4)

δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. διαταγῆς (5) ἐπὶ κεφαλῇ τῶν κάτωθι ὀπλιτῶν :

(1) (6)

(2) (6)

(3) (6)

(4) (6)

'Εν τῇ

‘Ο
Διοικητῆς

- (1), (2), (3), (4), (5) : Ὡς ὑπόδειγμα 12ον
(6) Ἀναγράφονται κατὰ σειρὰν βαθμοῦ οἱ ὀπλιτῆται

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 14ον

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΟΠΑΙΤΩΝ

("Αρθρον 70)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΟΠΑΙΤΩΝ
ΤΗΣ VI ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ

1. Έκ περιελούσης εις την Μεραρχίαν ἀλληλογραφίας συναγεται ὅτι ὁ Λοχίας Πεζικοῦ Γεωργόπουλος Ἀθανάσιος τοῦ Δημητρίου, ΑΣΜ ὑπηρετῶν εἰς τὸν 2ον Λόχον τοῦ 562 Τάγματος Πεζικοῦ, προέβη εἰς τὰς κάτωθι πράξεις (ἀναγράφονται λεπτομερῶς οἱ λόγοι παραπομπῆς ὡς ἀναφέρονται ἐν τῇ παραπεμπτικῇ διαταγῇ).
2. Κατόπιν τούτου, τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τῆς Μεραρχίας συγκροτηθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. διαταγῆς τῆς Μεραρχίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ "Αρθρου 70 τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ Ὑπηρεσίας ἐν τῷ Στρατῷ, ἐκ τῶν :
 - α. Σχου Πεζικοῦ ΑΒ, Διοικητοῦ τοῦ 13ου ΣΠ, ὡς Προέδρου
 - β. Ἀνχου Πεζικοῦ ΓΔ, Διοικητοῦ τοῦ 520 ΤΠ
 - γ. Ἀνχου Πεζικοῦ ΕΖ, Διοικητοῦ τοῦ 512 ΤΠ
 - δ. Τχου Πυρκοῦ ΗΘ, Διευθυντοῦ 1ου ΕΓ τῆς Μεραρχίας
 - ε. Τχου Ἰππ.-Τεθ. ΚΑ, Διευθυντοῦ 2ου ΕΓ τῆς Μεραρχίας, ὡς μελῶν.
- Συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ τοῦ 13ου ΣΠ, τὴν 13ην Μαρτίου τοῦ ἔτους 1970, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ἀπὸ ὥρας 08.30' μέχρι 14.15', προκειμένου ν' ἀποφανθῇ ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος νά.. (Σημειοῦται τὸ ἐρώτημα π.χ. «νά ὑποβιβασθῇ», ἢ «νά ἐκπέσῃ τοῦ βαθμοῦ του»)
- ὁ Λοχίας Πεζικοῦ Γεωργόπουλος Ἀθανάσιος τοῦ Δημητρίου, διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 ἀνωτέρω, αἰτίαν.
3. Τῆς συνεδριάσεως ἀρξαμένης ὁ Πρόεδρος ἐνετείλατο τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐμφάνισιν τοῦ ἐγκαλουμένου, τούτου δὲ ἐμφανισθέντος διέταξε τὸν εἰσηγητὴν ν' ἀναγνώσῃ εἰς ἐπήκοον τοῦ Συμβουλίου τὰ κάτωθι ἔγγραφα : (Σημειοῦται ἡ ταυτότης τῶν ἀναγνωσθέντων κατὰ διαταγὴν τοῦ Προέδρου, ἢ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τινὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐγγράφων. Ὑποχρεωτικῶς ἀναγιγνώσκεται ἡ παραπεμπτικὴ διαταγὴ).
4. Περαιωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων ὁ Πρόεδρος ἐνετείλατο τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐμφάνισιν τῶν κλητευθέντων ὑπὸ τούτου μαρτύρων ὅπως ἐξετασθῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.
5. Ἐκαστος τῶν κλητευθέντων μαρτύρων, ἀφοῦ πρότερον ἐπὶ τῇ δηλώσει ὅτι εἶναι Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος, ὠρκίσθη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἐζητάσθη καὶ ὑπέγραψε τὴν περιλήψιν τῆς καταθέσεώς του καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον πρακτικὸν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ Προέδρου.
6. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὡς ἄνω μαρτύρων, ὁ Πρόεδρος, προσεκάλεσε τὸν ἐγκαλούμενον ν' ἀπολογηθῇ καὶ νὰ διασκευάσῃ ἐὰν ἐπιθυμῇ τὰ ὑπὸ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων κατατεθέντα, οὗτος δὲ ἀπεκρίθη ὡς ἐξῆς : (Καταχωρίζεται ἡ ἀπολογία τοῦ συνοπτικῶς).
7. Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν ἐγκαλούμενον ἐὰν ἔχουν νὰ προσθέσουν τι ἢ νὰ ζητήσουν ἐξήγησιν τινα καὶ τούτων ἀποκριθέντων ἀποφατικῶς, ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν ἐξέτασιν καὶ διέταξε τὸν ἐγκαλούμενον ν' ἀποσυρθῇ.
8. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου πρὸς ψηφοφορίαν τὴν ἐξῆς πρότασιν : Ὑπάρχει λόγος νὰ (Σημειοῦται τὸ ἐρώτημα) ὁ Λοχίας Πεζικοῦ Γεωργόπουλος Ἀθανάσιος τοῦ Δημητρίου, διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1, ἀνωτέρω, αἰτίαν.
9. Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ νεωτέρου, παρέδωκεν εἰς τὸν Πρόεδρον ἓν ἐκ τῶν δύο ψηφοδελτίων ἅτινα ἔλαβε παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸ τῆς ψηφοφορίας φέροντα ἀναγεγραμμένην, τὸ μὲν ἐν τὴν λέξιν ΝΑΙ, τὸ δὲ ἕτερον τὴν λέξιν ΟΧΙ.
10. Γενομένης διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου ἀνεδείχθη (Κατὰ ἢ ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου διὰ ψήφων τόσων ἔναντι τόσων, ἢ παμψηφεῖ).
11. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων, τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαβον χώραν τὰ ἐν παραγράφῳ 1 περιστατικά, τῆς προτέρας διαγωγῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ ἐκ τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων ἀπορῶσαι προέκυψαν ἐνδείξεις κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τὸ Συμβούλιον ἐπέισθη ὅτι οὗτος ὑπέπεσεν εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 παραπτώματα.

Διὰ ταῦτα

Τὸ Συμβούλιον (διὰ ψήφων τόσων ἔναντι τόσων, ἢ παμψηφεῖ) ἀποφαίνεται κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ προτείνει ὅπως οὗτος (π.χ. ὑποβιβασθῇ ἢ ἐκπέσῃ τοῦ βαθμοῦ του κλπ.) διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 αἰτίαν.

12. Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παρούσα γνωμοδότησις εἰς διπλοῦν, ἡτις ἀναγνωσθεῖσα καὶ βεβαιωθείσα ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ
Πρόεδρος

Τὰ
Μέλη

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ VI ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

ΣΚΕΠΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣ (ΠΑΡΑΓΡ. 11)

1. Εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα ἐλήφθη ὡς ὑπόθεσις ὅτι ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικὰ ὅπαντα τὰ περιστατικὰ διὰ τὰ ὁποῖα παρεπέμφθη ὁ ἐγκαλούμενος.

2. Ἐάν τοῦτο δὲν συμβαίνει τότε πρέπει νὰ τροποποιῇται ἀναλόγως τὸ σκεπτικὸν καὶ ἡ ἀπόφασις, ἥτοι :

α. Ἐάν ἐκ τῆς διαδικασίας προκύβουν καὶ ἄλλα περιστατικὰ (παραπτώματα) τότε τὸ σκεπτικὸν πρέπει νὰ συμπληρωθῇ καὶ διὰ τούτων : «ὕπέπεσεν εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 παραπτώματα καὶ ἐπὶ πλέον». Ἡ δὲ ἀπόφασις πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ἀναλόγως : «διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 αἰτίαν καὶ ἐπὶ πλέον». (Πρέπει νὰ σημειοῦται ὁ τόπος, ὁ χρόνος, τὰ περιστατικὰ τὰ συνιστῶντα τὸ παράπτωμα καὶ αἱ συνθήκαι ὑφ' ἃς ἔλαβον χώραν).

β. Ἐάν δὲν προκύβουν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις διὰ τινὰ ἢ δι' ὅλα τὰ παραπτώματα διὰ τὰ ὁποῖα παραπέμπεται ὁ ἐγκαλούμενος, τὸ Συμβούλιον πρέπει νὰ δικαιολογήσῃ ἐπαρκῶς τοῦτο εἰς τὸ σκεπτικόν.

γ. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ σκεπτικὸν πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἐξῆς : «δὲν προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου διὰ τὴν τάδε πρᾶξιν, διότι».

Προέκυψαν ὅμως ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις διὰ τὰ ὑπόλοιπα περιστατικὰ τῆς παραγράφου 1 καὶ τὸ Συμβούλιον ἐπέσθῃ ὅτι οὗτος ὑπέπεσεν εἰς (ἀναφέρονται τὰ περιστατικὰ διὰ τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις).

Ἡ ἀπόφασις θὰ συμπληρωθῇ ἀναλόγως, ἥτοι ἀντὶ τῆς φράσεως, «διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 αἰτίαν», θ' ἀναφέρονται τὰ ἀνωτέρω περιστατικὰ.

δ. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τὸ σκεπτικὸν καὶ ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ τροποποιῇται ὡς ἐξῆς : «δὲν προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου διότι καὶ τὸ Συμβούλιον δὲν ἐπέσθῃ ὅτι οὗτος ὑπέπεσεν εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 παραπτώματα.

Διὰ ταῦτα

διὰ ψήφων ἀποφαίνεται ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ προτείνει ὅπως οὗτος μὴ διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 αἰτίαν».

ε. Ἐάν, καίτοι προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου δι' ὅπαντα ἢ διὰ τινὰ τῶν παραπτωμάτων, ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου ἀνεδείχθη ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου, τὸ σκεπτικὸν πρέπει νὰ τροποποιῇται ἀναλόγως, ἥτοι πρὸς τοῦ «Διὰ ταῦτα» πρέπει ν' ἀναγράφεται : «πλὴν ὅμως κρίνει ὅτι τὰ παραπτώματα ταῦτα δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ ἐπισύρουν τὴν ποινὴν τοῦ ὑποβιβασμοῦ (ἢ τῆς ἐκπτώσεως κλπ.)».

στ. Ἐάν αἱ πράξεις διὰ τὰς ὁποίας παραπέμπεται ὁ ἐγκαλούμενος ὁπλίτης εἶναι δικαστικῶς βεβαιωμένοι, τὸ Συμβούλιον δὲν δικαιούται νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν ἔρευναν ἐπὶ τοῦ ἐὰν αὗται πράγματι ἐτελέσθησαν ἢ ὄχι, ἀλλὰ κρίνει ἐπὶ τοῦ ἐὰν αἱ πράξεις αὗται εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἐπισύρουν τὴν ἐν τῇ παραπεμπτικῇ διαταγῇ πειθαρχικὴν ποινὴν.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΘ' ΑΣ ΔΕΝ ΕΚΑΝΘΗΣΑΝ Ο ΕΓΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ἢ Η ΜΑΡΤΥΡΕΣ

3. Ἐάν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου κρίνῃ ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ προσκαλέσῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τὸν ἐγκαλούμενον ἢ μάρτυρας :

α. Αἱ παράγραφοι 4,5,6 καὶ 7 τῆς γνωμοδοτήσεως παραλείπονται.

β. Ἐκ τῆς παραγράφου 3 παραλείπεται ἡ φράσις «ἐνετείλατο ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐμφάνισιν τοῦ ἐγκαλουμένου, τούτου δὲ ἐμφανισθέντος».

γ. Αἱ παράγραφοι 8,9,10 καὶ 11 ἀριθμοῦνται ὡς 4,5,6 καὶ 7.

δ. Ἐκ τῆς παραγράφου 11, παραλείπεται ἡ φράσις «καὶ ἐκ τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων».

4. Ἐάν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου προσκαλέσῃ μόνον τὸν ἐγκαλούμενον ἢ μόνον μάρτυρας, κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς γνωμοδοτήσεως παραλείπονται αἱ παράγραφοι καὶ αἱ ἐνδείξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τοὺς μάρτυρας ἢ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 15ον

ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

(Ἄρθρον 81, Παρ. 5)

ΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ

ΠΡΟΣ : (2)

Χαρτόσημον

(4)
(5)
(6)
(7)
(8)
(9)

ΘΕΜΑ : Αἴτησις Ἀποστρατείας.

1. Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι συμπληρώσας τὸν πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως χρόνον ὑπηρεσίας καὶ ἐπιθυμῶν ὅπως ἐπανέλθω εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον ἐξαιτούμαι τὴν εἰς ἀποστρατείαν μετάθεσίν μου.

2. Συνημμένως ὑποβάλλω τὰς κάτωθι ὑπευθύνους δηλώσεις :

α) «Ὅτι δὲν ἔχω ἀναλάβει ὑποχρεώσεις λόγῳ ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἡμεδαπὴν.

β) «Ὅτι δὲν ἐκκρεμεῖ ὑπόθεσις παραπομπῆς μου εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

3. Εἰς τὴν παροῦσαν ἐπισυνάπτω τὸ ἀπαιτούμενον χαρτόσημον πρὸς ἀντιγραφὴν τοῦ μητρώου μου.

4. Παρακαλῶ, ὅθεν, ὑμᾶς ὅπως ἐνεργήσητε τὰ δέοντα πρὸς ἀποδοχὴν τῆς ἀνωτέρω αἰτήσεώς μου.

(Υπογραφή)

(2), (4), (5), (6), (7), (8), (9) : Ὡς Ὑπόδειγμα 2ον.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 16ον

ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ

(Άρθρον 81, Παρ. 4)

ΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ

ΠΡΟΣ : (2)

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

(9)

ΘΕΜΑ : Αίτησις Παραίτησεως

1. Λαμβάνω τήν τιμήν ν' αναφέρω ότι εκπληρώσας τὰς ἀνειλημμένας υποχρεώσεις παραμονῆς μου εἰς τὸ Στράτευμα καὶ ἐπιθυμῶν ὅπως ἐπανέλθω εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, παραιτοῦμαι τῆς ἐν τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ θέσεώς μου.

Συνημμένως ὑποβάλλω τὰς κάτωθι ὑπευθύνους δηλώσεις :

α) "Ὅτι δὲν ἔχω ἀναλάβει ὑποχρεώσεις λόγῳ ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἡμεδαπὴν.

β) "Ὅτι δὲν ἐκκρεμεῖ ὑπόθεσις παραπομπῆς μου εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

3. Εἰς τὴν παροῦσαν ἐπισυνάπτω τὸ ἀπαιτούμενον χαρτόσημον πρὸς ἀντιγραφὴν τοῦ μητρώου μου.

(Υπογραφή)

(2), (4), (5), (6), (7), (8), (9) : Ὡς Ὑπόδειγμα 2ον.